

การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ปริญญาโท
ของ
เบญจวรรณ สุธรรมรักษ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2546

การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

บทคัดย่อ
ของ
เบญจวรรณ สุธรรมรักษ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2546

๖๖๖๖๖๖

เบญจวรรณ สุธรรมรักษ์. (2546). การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.

ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ ดร.สมสุข ชีระพิจิตร และ
รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระวัฒนานนท์

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยใช้รูปแบบ
การประเมินซีพี (CIPP Model) ประเมินใน 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น
ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต กลุ่มตัวอย่าง 242 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร 12 คน
อาจารย์ 20 คน ผู้สำเร็จการศึกษา 60 คน นักศึกษา 90 คน จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตโชติเวช วิทยาเขตพระนครใต้ และวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ และผู้บังคับบัญชาของ
ผู้สำเร็จการศึกษา 60 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล เป็นแบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า
5 ระดับ จำนวน 3 ฉบับ ฉบับที่ 1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และ
ผู้สำเร็จการศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 ฉบับที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของ
นักศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 และฉบับที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของ
ผู้บังคับบัญชาที่มีต่อประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ใน
การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แบบสอบถาม
ได้รับกลับคืน 208 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.95 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ผลการวิจัยพบว่า

ด้านบริบท การประเมินความมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้บริหาร อาจารย์ และ
ผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นเช่นเดียวกันว่าความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสม
ในระดับมากมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและผู้เรียน ทั้งด้านทฤษฎีและ
การฝึกปฏิบัติ และผู้เรียนสามารถนำความรู้ความสามารถและทักษะไปประยุกต์ใช้งานได้

ด้านปัจจัยเบื้องต้น การประเมินโครงสร้างของหลักสูตร ผู้บริหาร อาจารย์
ผู้สำเร็จการศึกษาและนักศึกษา มีความคิดเห็นเช่นเดียวกันว่า โครงสร้างของหลักสูตรมี
ความเหมาะสมในระดับมาก และมีข้อเสนอแนะให้เพิ่มวิชาเลือกและวิชาชีพเลือกเสรีในโครงสร้าง
ของหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจ ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา
และนักศึกษา มีความเห็นว่าเนื้อหาสาระของหลักสูตรสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและ
ความต้องการของสังคม คุณลักษณะของอาจารย์มีความเหมาะสม กล่าวคือ เป็นผู้ที่มีความรู้
ความสามารถและมีประสิทธิภาพสูง มีอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียนและสถานที่เรียน
ทันสมัยและเอื้อประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน

ด้านกระบวนการ ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษาและนักศึกษา มีความเห็น โดยรวมไม่แตกต่างกันว่า การประเมินการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลและการบริหาร หลักสูตร มีความเหมาะสมในระดับมาก ผู้สอนสามารถดำเนินการสอนได้สอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีการดำเนินการอย่างมีระบบและมีแบบแผน ทำให้การวัดและ ประเมินผล การบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านผลผลิต ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นว่าประสิทธิภาพ ของผู้สำเร็จการศึกษา มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนความต้องการของผู้บังคับบัญชา ต่อประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาพบว่า มีความต้องการประสิทธิภาพของผู้สำเร็จ การศึกษาในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านพุทธิพิสัย ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์ และ ด้านทักษะพิสัย ได้แก่ การรู้จักปรับปรุงตนเองอยู่เสมอของผู้สำเร็จการศึกษา ที่ผู้บังคับบัญชา มีความต้องการในระดับมากที่สุด ส่วนผู้บริหาร อาจารย์และผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็น เช่นเดียวกันว่า ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก

AN EVALUATION OF HOME ECONOMICS CURRICULUM IN B.E.2540
AT RAJAMANGALA INSTITUTE OF TECHNOLOGY

AN ABSTRACT
BY
BENJAWAN SUTHUMMARUK

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University

May 2003

Benjawan Suthamaruk. (2003). *An Evaluation of Home Economics*

Curriculum in B.E.2540 at Rajamangala Institute of Technogy.

Master thesis. (Higher Education). Bangkok : Graduate School,

Srinakharinwirot University.advisor committee: Dr.Somsuke Terapigitra

and Assoc.Dr.Vinai Veeravatnanond

The objectives of this research were to assess the higher vocational education curriculum of Home Economics Administration at Rajamangala Institute of Technology. CIPP Model was used to assess four aspects of the curriculum : Context, Input, Process and Product. The samples consisted of 12 administrators, 20 instructors, 60 graduated students and 90 students from Chotiwet Campus, South Bangkok Campus and Bangkok Technical Campus of Rajamangala Institute of Technology, and 60 graduates' superiors.

Three types of questionnaires were used : first, questionnaire assessed the opinions of administrators, instructors and graduated students ; second, questionnaire used for students' opinion assessment ; and third, questionnaire used for the graduates' superiors. The reliability of three questionnaires were 0.98, 0.98 and 0.95 respectively. Data were analyzed by percentage, mean, standard deviation and t-test. The 208 questionnaires of 242 (85.95%) were returned.

The research finding were as the following :

Context : The opinion of administrators, instructors and graduated students were relatively semilar to the area of curriculum objectives, which have had high suitable and correspond to the market needs both theory and practice, to support the potential of students.

Input : The opinion of administrators, instructors and graduated students were high relatively on the curriculum structure. Additional courses and elective courses were suggested for students' interested. The curriculum content was corresponding appropriately to the curriculum objectives and social needs. The instructors also, were suitable characteristic as highly knowledgeable potential and effectiveness. The instructional materials, text books and the buildings were modernized.

Process : The opinion of administrators, instructors, graduated students and students were at high level on the instructional process, assessment and evaluation, and curriculum management. The instructors taught corresponding with curriculum objectives, the assessment and evaluation, curriculum management and instructional process effectively.

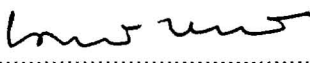
Product : The graduates' superiors thought the graduates performance in overall was moderate level, while administrators, instructors and graduated students thought at high level. The graduates' superiors also required highest creativity and highest personal's adjustment of the graduated students.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

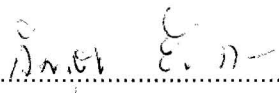
การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ของ
นางสาวเบญจวรรณ สุธรรมรักษ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

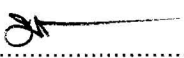

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)
วันที่ ๕ เดือน พฤษภาคม พ.ศ.2546

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร.สมสุข ชีระพีจิตร)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระวัฒนานนท์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิสุข)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์มนตรี รัตนจิตร)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก อาจารย์ ดร.สมสุข ชีระพิจิตร และรองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระพัฒนานนท์ ประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโท ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำและข้อเสนอแนะตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของการวิจัย เพื่อให้ปริญญาโทฉบับนี้สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.อรรณพ โพธิ์สุข อาจารย์ที่ปรึกษา คณาจารย์ทุกท่านในภาควิชา การอุดมศึกษา ที่กรุณาถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการและให้คำแนะนำช่วยเหลือที่เป็นประโยชน์ อย่างยิ่งในการศึกษาและการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ สถานศึกษา อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา นักศึกษา ผู้บังคับบัญชาของ ผู้สำเร็จการศึกษา ที่ให้ความร่วมมือในการรวบรวมข้อมูลและขอขอบคุณ คุณธนียา ลอยสุวรรณ ที่ช่วยเหลือและให้คำแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณ คุณสมคิด กุลวิธิลัย ครอบครัวสุธรรมรักษ์ และครอบครัว เจริญพงศ์ ที่เป็นกำลังใจในการศึกษาและการทำปริญญาโทฉบับนี้ จนผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษา

เบญจวรรณ สุธรรมรักษ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
สมมุติฐาน.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ความหมายของหลักสูตร.....	8
ความสำคัญของหลักสูตร.....	9
ลักษณะของหลักสูตรที่ดี.....	10
องค์ประกอบของหลักสูตร.....	11
ความหมายของการประเมินหลักสูตร.....	13
การพัฒนาหลักสูตร.....	14
รูปแบบการประเมินหลักสูตร.....	15
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงาน คหกรรมศาสตร์ พ.ศ.2540 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.....	19
วัตถุประสงค์ของหลักสูตร.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
งานวิจัยภายในประเทศ.....	22
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	25
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	28
ประชากร.....	28
กลุ่มตัวอย่าง.....	28
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	29
ลักษณะของแบบสอบถาม.....	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	34

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
5 สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	93
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	93
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	93
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	94
อภิปรายผล.....	97
ข้อเสนอแนะ.....	101
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	102
บรรณานุกรม.....	103
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	112
ภาคผนวก ข แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา.....	119
ภาคผนวก ค แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา.....	134
ภาคผนวก ง แบบสอบถามสำหรับผู้บังคับบัญชาผู้สำเร็จการศึกษา.....	145
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	149
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	150

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ.....	29
2 โครงสร้างของแบบสอบถามที่ใช้กับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม.....	32
3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ และ ผู้สำเร็จการศึกษา.....	37
4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ และ ผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามสถาบันการศึกษา.....	38
5 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามสถาบันการศึกษา.....	39
6 จำนวนและร้อยละผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามสถานภาพ.....	40
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็น รายด้าน.....	41
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหาร งานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน.....	42
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของอาจารย์ ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหาร งานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน.....	43
10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้สำเร็จ การศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา การบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน.....	44
11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านความมุ่งหมาย ของหลักสูตร โดยรวมและเป็นรายข้อ.....	45
12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านโครงสร้างของ หลักสูตร โดยรวมและเป็นรายข้อ.....	48

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า	
13	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านเนื้อหาสาระ ของหลักสูตรโดยรวมและเป็นรายชื่อ.....	50
14	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชา ชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านคุณลักษณะ ของอาจารย์โดยรวมและเป็นรายชื่อ.....	52
15	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านอุปกรณ์ การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียนโดยรวมและเป็น รายชื่อ.....	54
16	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านกระบวนการ การเรียนการสอนโดยรวมและเป็นรายชื่อ.....	56
17	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชา ชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านการวัด และประเมินผล โดยรวมและเป็นรายชื่อ.....	60
18	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านการบริหาร หลักสูตร โดยรวมและเป็นรายชื่อ.....	62

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า	
19	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหาร งานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายชื่อ.....	64
20	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหาร งานคหกรรมศาสตร์ จำแนกโดยรวมและเป็นรายด้าน.....	68
21	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหาร งานคหกรรมศาสตร์ ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร โดยรวมและเป็นรายชื่อ.....	69
22	ค่าคะแนนคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ นักศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการ บริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ โดยรวมและเป็นรายชื่อ.....	90
23	ค่าคะแนนคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ นักศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการ บริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และ สถานที่เรียน โดยรวมและเป็นรายชื่อ.....	71
24	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหาร งานคหกรรมศาสตร์ ด้านกระบวนการเรียนการสอน โดยรวมและเป็นรายชื่อ.....	73
25	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหาร งานคหกรรมศาสตร์ ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมและเป็น รายชื่อ.....	76

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
26	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านบริหารหลักสูตร โดยรวมและเป็นรายข้อ	77
27	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านประสิทธิภาพผู้สำเร็จการศึกษา โดยรวมและเป็นรายข้อ.....	78
28	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา โดยรวมและเป็นรายด้าน.....	80
29	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นผู้บังคับบัญชาที่มีต่อประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา โดยรวมและเป็นรายข้อ.....	81
30	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา โดยรวมและเป็นรายข้อ	84
31	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน	87
32	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานศึกษา....	88
33	เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวม และเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานศึกษา.....	89
34	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา ที่มีต่อประสิทธิภาพผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานภาพ.	90
35	เปรียบเทียบความต้องการของผู้บังคับบัญชา ที่มีต่อประสิทธิภาพผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานภาพ.....	91

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
36	
ความถี่ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของอาจารย์ และนักศึกษา	
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงาน	
คหกรรมศาสตร์	92

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 องค์ประกอบการประเมินหลักสูตรของไทยเลอร์.....	16
2 ความสัมพันธ์ของการตัดสินใจตามแนวความคิดของสตัฟเฟิลบีม.....	18
3 การประเมินองค์ประกอบหลักสูตรตามรูปแบบการประเมินชิปของ สตัฟเฟิลบีม.....	19

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ มีความรู้ กล่าวคือ สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง พัฒนาอาชีพ และพัฒนาสังคมได้ตามยุคสมัย ดังนั้นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา คือการสอนวิชาการและวิชาชีพจึงมีความจำเป็นค่อนข้างมากที่จะต้องเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องเพื่อเตรียมคนสำหรับอนาคต การค้นคว้าวิจัยเพื่อความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ การฝึกทักษะในการประกอบอาชีพของคนยุคใหม่ จึงต้องฝึกให้รู้จักการใช้ความคิดสร้างสรรค์ มีความเป็นผู้นำและมีความสามารถเฉพาะตัว เพื่อที่จะสร้างงานและให้บริการวิชาการแก่สังคม รู้จักการถ่ายทอดวัฒนธรรมและการปลูกฝังความเป็นพลเมืองที่ดี สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การศึกษาจึงเข้ามามีบทบาทอย่างมากมาในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อันเป็นปัจจัยสำคัญสูงสุด และแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) เน้นคุณภาพชีวิตมนุษย์ มุ่งพัฒนาการศึกษาในทุกกระดับและประเภทการศึกษาทุกประเภท รวมทั้งการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อป้องกัน การสร้างและพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้แก่ชุมชนและป้องกัน การจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาที่ขาดแคลนและจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ ส่วนการอาชีวศึกษาและการอุดมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตคนตามความต้องการของบุคคล ชุมชนและสังคม เพราะงานบางประเภทต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษ ดังนั้นนักศึกษาที่จบการศึกษาออกไป จึงต้องมีพื้นฐานที่ดีและต้องได้รับการฝึกฝนที่ถูกต้อง มีประสิทธิภาพทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ ถือเป็นขั้นสูงสุดในระบบการศึกษาซึ่งพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ และมีคุณธรรม เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

วิชาคหกรรมศาสตร์ คือวิชาที่ว่าด้วยการใช้ การพัฒนา การจัดการทรัพยากรมนุษย์และวัตถุ เพื่อประโยชน์สุขของบุคคล ครอบครัว สถาบันและชุมชนทั่วไปทั้งปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และศิลปะในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิตครอบครัว ซึ่งเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางกาย ใจ เศรษฐกิจและสังคม (พิณทิพย์ บริบูรณ์สุข.2527 : 8) สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่มีความสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตของตนและคนในครอบครัว ให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีประโยชน์ต่อสังคม เป็นสาขาวิชาชีพที่จะทำให้ประชากรในประเทศมีโภชนาการที่ดี มีอาชีพในด้านงานฝีมือ โดยการนำวัสดุในท้องถิ่นและการใช้

ภูมิปัญญาชาวบ้านมาพัฒนาให้เกิดงานอาชีพ อันเห็นได้จากการจัดการศึกษาในปัจจุบันได้สอดคล้อง
 แทรกวิชาด้านคหกรรมศาสตร์ไว้ในการศึกษาทุกระดับ

การผลิตบัณฑิตสาขาวิชาด้านคหกรรมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์มุ่งให้บัณฑิตสามารถ
 ประกอบอาชีพได้ด้วยตนเอง ดังที่ ชนะ กลสิภาร์ (2543 : 9) กล่าวว่า การเตรียมคนเข้าสู่อาชีพ
 ต้องมีทักษะ ความรู้ ทั้งเนื้อหาด้านทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีเจตคติที่ดีกับงานในวิชาชีพ และ
 สิปปนนท์ เกตุทัต กรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543 : 20) กล่าวว่า การเรียนรู้ นำความรู้
 สู่อุปกรณ์ปฏิบัติ นำผลการปฏิบัติมาปรับปรุง เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับประสบการณ์ใหม่
 ซึ่งเป็นการสร้างความรู้ใหม่ที่ก่อให้เกิดความชำนาญและทักษะเฉพาะ ในวิชาชีพเพื่อการ
 ประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อองค์กรและสังคมโดยรวม (เกษม วัฒนชัย.2545) ดังนั้น
 การศึกษาด้านคหกรรมศาสตร์ จึงควรจัดการเรียนการสอนที่เน้นภาคปฏิบัติให้มากกว่าศาสตร์
 แขนงอื่นๆ จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาด้านคหกรรมศาสตร์ของสถาบันเทคโนโลยี
 ราชมงคลพบว่า การจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาด้านคหกรรมศาสตร์ต้องประสบปัญหาหลาย
 ประการ เช่น อุปสรรคการเรียนไม่เพียงพอกับนักศึกษาและที่มีอยู่ไม่ทันสมัย และยังขาด
 บุคลากรที่มีทักษะและความสามารถในด้านนี้มาก การวิจัยทางด้านคหกรรมศาสตร์มีไม่เพียงพอ
 ที่จะขยายศาสตร์สาขานี้อย่างทั่วถึงรวมทั้งปัญหาความซ้ำซ้อนกันของลักษณะรายวิชา
 (โสริยา ชินาคม.2543 : สัมภาษณ์) คำอธิบายลักษณะรายวิชาไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ความ
 เป็นจริงเพราะเนื้อหาของหลักสูตรขาดความเชื่อมโยงระหว่างภูมิปัญญาท้องถิ่นกับเทคโนโลยีที่
 ทันสมัยซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและเนื้อหาของรายวิชาในหลักสูตรควรเน้นให้นักศึกษา
 ได้ปฏิบัติจริงมากกว่าที่เป็นอยู่และนักศึกษาไม่ได้ให้ความสนใจในหลักสูตรเท่าที่ควร
 (เบญจมาภรณ์ สยงกุล.2543 : สัมภาษณ์) ด้านสถานที่เรียนภาคปฏิบัติมีน้อยเกินไป หนังสือ
 ในห้องสมุดมีจำนวนไม่เพียงพอ หลักสูตรมีความซ้ำซ้อนและไม่ได้มาตรฐานทางวิชาการเหล่านี้
 เป็นภาระกิจของสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

ในการพัฒนาการศึกษาจำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายด้านด้วยกัน แต่ที่สำคัญ
 ที่สุดและเป็นหัวใจสำคัญในการจัดการศึกษาคือ หลักสูตร ซึ่งจะป็นตัวนำในการพัฒนา
 การเรียนการสอนให้มีคุณภาพและให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพที่เปลี่ยนแปลงของ
 สังคมและสิ่งแวดล้อมได้ (กรมวิชาการ. 2536) การจัดการเรียนการสอนในวิชาชีพมีลักษณะ
 พิเศษที่ต้องคำนึงถึง และมีความแตกต่างจากการศึกษาทั่วไป คือ การจัดสัดส่วนการเรียน
 การสอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติให้เหมาะสม ลักษณะการเรียนการสอนในภาคปฏิบัติ จำเป็น
 ต้องฝึกปฏิบัติจริงเพื่อฝึกทักษะด้านวิชาชีพของผู้เรียนให้มีความเชี่ยวชาญเชิงปฏิบัติการ
 มีความเจนจัดทางด้านวิชาการและมีคุณสมบัติที่จำเป็นตามลักษณะอาชีพ ทำให้ผู้เรียนเกิด
 ความมั่นใจในการประกอบอาชีพอิสระและสามารถให้บริการทางด้านวิชาการแก่สังคมได้
 ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขและพัฒนาหลักสูตรที่ใช้

ในปัจจุบันโดยดำเนินการเป็นกระบวนการต่อเนื่องให้เกิดความเหมาะสมสอดคล้องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ความก้าวหน้าในวิทยาการทุกด้านและความต้องการของตลาดแรงงาน และการประเมินหลักสูตร เป็นขั้นตอนที่สำคัญของกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งประโยชน์ของการประเมินหลักสูตรจะทำให้ทราบปัญหาของหลักสูตรและแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงให้เหมาะสมต่อไป (ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล.2529)

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2518 ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ได้รับพระราชทานนามใหม่เป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2531 มีฐานะเป็นกรมในกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีภารกิจหลักเพื่อมุ่งพัฒนากำลังคนให้มีคุณสมบัติพร้อมที่จะประยุกต์วิชาความรู้เพื่อสามารถนำไปสู่การปฏิบัติจริง ดังที่ นายอุทก สงค์ธนาพิทักษ์ อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ให้สัมภาษณ์กับทีมการศึกษาเรื่องยุทธศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ปรับทัศนคติคนไทย บั้นแรงงาน กู้วิกฤติชาติว่า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเป็นสถานศึกษาที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นนักปฏิบัติที่เรียนรู้การสร้างงาน เน้นความเชื่อมโยงในเรื่องการพัฒนาหลักสูตรในส่วนวิชาชีพโดยมุ่งให้สอดคล้องกับสภาพการทำงานจริง ปลูกฝังการทำงานแบบเป็นทีมและมีระบบตลอดจนการสอดแทรกจริยธรรม ศิลธรรม พัฒนาอารมณ์และจิตใจเพื่อนำไปสู่การพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทย ตลอดจนยึดหลักในการผลิตคนเพื่อสู่การทำงานและการประกอบอาชีพอิสระได้อย่างมีประสิทธิภาพ (“ทีมการศึกษา ยุทธศาสตร์ รม. ปรับทัศนคติคนไทย บั้นแรงงานกู้วิกฤติชาติ” หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ. 2544:15) การจัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตรคหกรรมศาสตร์ แต่เดิมมี 3 แผนกวิชา คือ แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ แผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย และแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป ปัจจุบันคือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2540 มี 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย และสาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยมีวิทยาเขตส่วนกลางที่เปิดสอนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ 3 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตพระนครใต้ วิทยาเขตโชติเวช และ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ สถาบันฯ ได้มีการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนและเทคโนโลยีต่างๆ ไปบ้างแล้วบางส่วน ส่วนในด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหา คำอธิบายรายวิชา และโครงสร้างของหลักสูตร ตลอดจนการติดตามประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา การประเมินหลักสูตรที่ใช้ว่ามีข้อบกพร่องหรือมีปัญหาอย่างไรบ้างนั้นยังไม่มี การดำเนินการอย่างเป็นระบบและครบวงจร

จากสภาพดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะประเมินหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พ.ศ.2540 ในด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร ลักษณะของอาจารย์ อุปกรณ์การเรียนการสอน เอกสารตำรา สถานที่เรียน กระบวนการเรียนการสอน การวัดประเมินผล การบริหาร หลักสูตรและประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะเป็นแนวทางในการ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ และให้ผู้เรียนปรับตัวให้เข้ากับสภาพการ เปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อม สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการที่จะนำ ไปประกอบอาชีพและเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร ที่จะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนและการผลิตบุคลากรหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงาน คหกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2540 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตส่วนกลาง 3 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตพระนครใต้ วิทยาเขตโชติเวช และวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา นักศึกษาและผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2540 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมากยิ่งขึ้น
3. ผลที่ได้รับจากการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ กำหนดนโยบาย วางแผนและเป็นแนวทางให้กับผู้เกี่ยวข้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับจุดเด่นจุดด้อย ของกระบวนการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร รวมทั้งองค์ประกอบ ที่เกี่ยวข้องทั้งระบบได้อย่างถูกต้อง ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพและผลสำเร็จในการปฏิบัติงาน ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้มากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. เป็นการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2540 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในวิทยาเขตส่วนกลาง 3 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตพระนครใต้ วิทยาเขตโชติเวช และวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ โดยการประเมินตามรูปแบบการประเมินชิป (CIPP Model) ในด้านต่อไปนี้

1.1 บริบท (Context) ได้แก่ การประเมินความมุ่งหมายของหลักสูตร

1.2 ปัจจัยเบื้องต้น (Input) ได้แก่ การประเมินโครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร คุณลักษณะของอาจารย์ อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน

1.3 กระบวนการ (Process) ได้แก่ การประเมินกระบวนการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล และการบริหารหลักสูตร

1.4 ผลผลิต (Product) ได้แก่ การประเมินประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 12 คน และอาจารย์ผู้สอน สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พ.ศ.2540 จำนวน 20 คน นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ จากวิทยาเขตส่วนกลาง 3 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตพระนครใต้ วิทยาเขตโชติเวช และวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ที่กำลังศึกษาในปัจจุบัน จำนวน 90 คน ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้ว่าจ้างหรือหัวหน้าหน่วยงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2540 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งรวบรวมมาจากแบบติดตามผู้สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2542-2544 จำนวนกลุ่มละ 90 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 302 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ สถานภาพของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา ผู้ว่าจ้างหรือหัวหน้าหน่วยงานของผู้สำเร็จการศึกษา และความคิดเห็นที่มีต่อความมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร คุณลักษณะของอาจารย์ อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน กระบวนการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล การบริหารหลักสูตรและประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หลักสูตร หมายถึง แผนการเรียนการสอนหรือข้อกำหนด ซึ่งประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหาสาระของวิชา ตลอดจนคุณลักษณะของอาจารย์ อุปกรณ์ การเรียนการสอน ตำราเรียน สถานที่เรียน การวัดและประเมินผล และการบริหารหลักสูตร ในวิจัยนี้ หมายถึง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พ.ศ.2540 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

2. อาจารย์ หมายถึง ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่สอนรายวิชาต่างๆ ในการวิจัยนี้ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่สอนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตในส่วนกลาง 3 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตพระนครใต้ วิทยาเขตโชติเวช และวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

3. นักศึกษา หมายถึง บุคคลทั่วไปทั้งชาย-หญิง สมัครเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในการวิจัยนี้ หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาเขตส่วนกลาง 3 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตพระนครใต้ วิทยาเขตโชติเวช และวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

4. การประเมินหลักสูตร หมายถึง การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการตัดสินใจ เพื่อใช้ในการตัดสินใจปรับปรุงหลักสูตร (วิจัย วงษ์ใหญ่ 2530 :75-78) ในการวิจัยนี้ หมายถึง การประเมินหลักสูตรที่ประยุกต์รูปแบบการประเมินชิป (CIPP) มาเป็นแบบประเมิน 4 ด้าน คือ

4.1 การประเมินบริบท เป็นการประเมินความมุ่งหมายของหลักสูตร ในการวิจัยนี้ หมายถึง การประเมินความคาดหวังที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้มีคุณลักษณะตามที่กำหนด

4.2 การประเมินปัจจัยเบื้องต้น เป็นการประเมินโครงสร้างของหลักสูตร ในการวิจัยนี้ หมายถึง การประเมินโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร คุณลักษณะอาจารย์ อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน สถานที่เรียน

4.3 การประเมินกระบวนการ เป็นการประเมินการเรียนการสอนของการใช้หลักสูตรเพื่อการตัดสินใจว่าจะดำเนินการด้วยวิธีใด จะแก้ไขปัญหาต่างๆ อย่างไร ในการวิจัยนี้ หมายถึง การประเมินการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล การบริหารหลักสูตร

4.4 การประเมินผลผลิต เป็นการประเมินประสิทธิภาพผู้สำเร็จการศึกษา ในการวิจัยนี้ หมายถึง การประเมินความรู้ความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษาว่ามีความสามารถในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น เป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม จริยธรรม และมีคุณลักษณะตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ในระดับใด

5. ผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง ผู้ศึกษาครบตามหลักสูตรที่กำหนด ในการวิจัยนี้ หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ครอบคลุมจำนวนหน่วยกิตและข้อกำหนดที่ระบุไว้ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ วิทยาเขตโชติเวช และวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ และเป็นการประเมินที่ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเฉพาะผู้ประกอบอาชีพในสถานประกอบการของรัฐบาล ภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ และผู้ศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ไม่รวมถึงผู้ประกอบการอาชีพอิสระ

6. ผู้ว่าจ้างหรือหัวหน้าหน่วยงานของผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึงผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาในการวิจัยนี้ หมายถึง หัวหน้างาน หัวหน้าแผนก หรือหัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้จัดการขององค์กรของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ หรือธุรกิจเอกชน ที่ผู้สำเร็จการศึกษาศึกษาปฏิบัติงานอยู่ด้วย

สมมุติฐานในการวิจัย

ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา นักศึกษาและผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2540 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของหลักสูตร

หลักสูตรมีความสำคัญในการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นเสมือนเบ้าหลอมให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ใฝ่รู้ มีคุณภาพ มีคุณธรรมควบคู่กันไป และยังเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาที่จะบอกให้ทราบว่า จะให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายอะไรและต้องจัดเนื้อหาสาระหรือประสบการณ์อย่างไร จะใช้อะไรเป็นเครื่องวัดหรือประเมินผลได้ว่าบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (วิจิตร ศรีสอาน. ม.ป.ป)

ปฏิญญา สาทร (2526:331) ให้ความหมายว่า หลักสูตรหมายถึงโครงการศึกษาที่กำหนดให้นักเรียน เรียนรู้และพัฒนาตนเองตามแผนการศึกษาหรือโครงการการศึกษาที่โรงเรียนปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุผลทางการศึกษาตามแผนการศึกษา ส่วนวิชัช วงษ์ใหญ่ (2530 : 70) กล่าวว่า ความหมายหลักสูตร คือมวลประสบการณ์รวมทั้งกระบวนการทั้งหมดที่จัดให้ผู้เรียนผ่านกระบวนการต่างๆ เพื่อการเรียนรู้ พัฒนาความรู้ ความสามารถและเจตคติให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ ทิศนา ขัมมณี (2540 : 1) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง โปรแกรมการศึกษาใดๆ ก็ตามที่กำหนดโครงสร้างการเรียนที่ประกอบด้วยรายวิชาต่างๆ พร้อมทั้งคำแนะนำเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนของแต่ละรายวิชา และวาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541:3) ได้สรุปความหมายหลักสูตรไว้ว่า คือแนวกำหนดประสบการณ์ทั้งหมด ที่มุ่งให้ผู้เรียนได้รับจากการศึกษาทั้งด้านวิชาการ การพัฒนาการในทุกด้าน และครอบคลุมถึงการกำหนดจุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการฝึกอบรมและการประเมินผล

กู๊ด (Good.1973 :157) ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

- 1.เนื้อหาของรายวิชาใดรายวิชาหนึ่ง ที่จัดไว้เป็นระบบของกลุ่มวิชาหรือลำดับของวิชาไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษา เพื่อให้จบชั้นหรือรับประกาศนียบัตรในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง
- 2.โปรแกรมการศึกษาที่กำหนดเค้าโครงทั้งหมดของเนื้อหาวิชา อุปกรณ์การเรียนการสอน ซึ่งโรงเรียนได้จัดไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาหรือรับประกาศนียบัตรที่จะเข้าสู่อาชีพหรือวิชาชีพ
- 3.โปรแกรมการศึกษาที่ประกอบด้วย เค้าโครงของเนื้อหาวิชาส่วนหนึ่ง และจัดประสบการณ์อีกส่วนหนึ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างจริงจัง ภายใต้การแนะแนวทางของโรงเรียน

แพรท (วราภรณ์ ตราชู 2542 : 2 ; อ้างอิงจาก Pratt.1980 : 455) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึงสิ่งที่รวบรวมขึ้นอย่างมีระบบ ซึ่งจัดไว้เพื่อใช้สำหรับการศึกษาในสถาบันการศึกษา ส่วนแซเลอร์,อเล็กซานเดอร์และลีวิส (Saylor ,Alexander and Lewis 1981:2)

กล่าวถึง หลักสูตรว่า เป็นโครงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่บุคคลด้วยการอาศัยบุคคลอื่นหรือเครื่องมือเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้โดยกำหนดขอบเขตการเรียนรู้ด้วยเนื้อหาวิชาและระยะเวลาไว้อย่างแน่นอน

สิริพร บุญญานันต์ (2529 : 5) และฮาสส์ (Hass.1977:5) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรในแนวทางเดียวกันสรุปได้ว่า หลักสูตร หมายความว่ารวมถึงประสบการณ์ทั้งหมดที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ทั้งส่วนที่เป็นข้อกำหนดรายการสอน และส่วนที่เป็นกระบวนการทั้งปวงสอดคล้องกับที่ ชวัชชัย ชัยจิรฉายากุล และธำรง บัวศรี (ชวัชชัย ชัยจิรฉายากุล.2529 :10 ; ธำรง บัวศรี. 2532 : 2) กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึงกิจกรรมหรือประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้กับผู้เรียน นอกจากนั้น สันต์ ธรรมบำรุง (2527:6) ให้ความหมายของหลักสูตรโดยสรุปว่า หมายถึง เนื้อหาวิชา ประสบการณ์ กิจกรรมและการสอนของครูที่มีต่อนักเรียนเป็นกระบวนการ โดยการส่งวัตถุดิบเข้าสู่กระบวนการแล้วจึงได้ผลผลิตที่สมบูรณ์

จากความหมายและคำนิยามของหลักสูตรที่กล่าวไว้โดยนักวิชาการและนักการศึกษา หลากๆ ท่าน สรุปได้ว่า หลักสูตรมีความหมายที่ชัดเจนใน 2 แนวทาง คือ

- 1.หลักสูตร เป็นโปรแกรมการศึกษา ประกอบด้วยจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหาสาระ แนวการสอน และการประมวลผล ที่จัดในรูปแบบของมวลประสบการณ์ทั้งหลายให้กับผู้เรียน
2. หลักสูตร เป็นกระบวนการเรียนรู้ ที่สถาบันการศึกษา จัดให้กับผู้เรียน เรียนตามโปรแกรมการศึกษา

ความหมายทั้ง 2 ประการมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือ ให้ผู้เรียน เรียนรู้ประสบการณ์และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยมีการจัดการที่ดี เพื่อให้ผู้เรียน รู้จักวิเคราะห์ แยกแยะ สามารถปรับเปลี่ยน ประยุกต์และแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดี รวมถึงการเสริมสร้างด้านภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสาร และทักษะในการใช้เทคโนโลยี ให้เหมาะสมกับยุคสมัยที่เปลี่ยนไป หลักสูตรจึงมีความสำคัญในการกำหนดทิศทาง และเป้าหมายของการศึกษา เพื่อให้ผลผลิตมีความสมบูรณ์ในทุกด้าน และเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นกำลังสำคัญในการปฏิวัติชาติ ดังนั้นสถาบันการศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของทบวงมหาวิทยาลัย

ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรเปรียบเสมือนทางลัดที่บังคับหรือกำหนดทิศทางในกระบวนการเรียนการสอน ให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของการศึกษา (กาญจนา คุณารักษ์.2527:4)

ปีน มาลากุล, ม.ล.(2533) นักการศึกษาอาวุโสให้ทัศนะว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองหรือด้านสังคมและวัฒนธรรม เพราะการพัฒนาไม่ว่าจะเป็นไปในด้านใดก็ตาม จะต้องอาศัยกำลังคนเป็นปัจจัยสำคัญและกำลังคนจะมีประสิทธิภาพเพียงใดขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของการศึกษา หลักสูตรจึงเป็นเสมือนแผนภูมิการเดินทางและตารางที่ยืดหยุ่นได้ในการดำเนินการจัดการศึกษา

วิจิตร ศรีสอาน (2523 : 29) ให้ความเห็นว่า หลักสูตรเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่แสดงแง่มุมต่างๆ ในการศึกษา และเป็นแนวทางในการวัดและประเมินผลเพื่อให้การศึกษาเป็นไปอย่างมีระบบ มีระเบียบ ขั้นตอน และประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายทางการศึกษา เพราะหลักสูตรเป็นแม่บทในการจัดการศึกษาที่สำคัญ เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครู ซึ่งเป็นผลโดยตรงต่อผู้เรียน สังคมและประเทศชาติ เช่นเดียวกับวินัย วีระวัฒนานนท์ (2543:99) ที่ให้แนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของหลักสูตรว่า หลักสูตรจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งเพื่อการแสวงหาความรู้ต่างๆ ได้อย่างเป็นระบบ และง่ายต่อการนำไปใช้ ส่วนเสริมศรี ไชยศร และคณะ (2543:54) ให้ทัศนะว่า การจัดการศึกษาต้องคำนึงถึงการส่งเสริมในการสร้างจิตสำนึกเชิงจริยธรรม สำนึกในด้านสิทธิมนุษยชน ความรักในมวลมนุษยชาติ และการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่เป็นการสร้างคุณธรรมให้กับผู้เรียน

สรุปได้ว่า หลักสูตร เป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียน เกิดความรู้ ทักษะ ปลูกฝังเจตคติ ค่านิยมและพัฒนาผู้เรียนในทุกๆ ด้าน ดังนั้น หลักสูตรจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และประเทศชาติ

ลักษณะของหลักสูตรที่ดี

สังต์ อุทรานันท์ (2532 : 211-212) ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของหลักสูตรที่ดีว่า หลักสูตรที่ดีควรมีจุดมุ่งหมายที่ดีและที่สำคัญ คือ ควรตั้งอยู่บนรากฐานของการศึกษาที่ถูกต้อง สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและมุ่งสร้างค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม การสร้างสรรค์วัฒนธรรมให้เจริญก้าวหน้า มุ่งให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของส่วนรวมและมีความเสียสละ หลักสูตรจะต้องมีความชัดเจน มีความต่อเนื่อง เน้นให้ผู้เรียนเป็นคนคิดเป็น ทำเป็น มีความสนใจ มีความกระตือรือร้น ส่งเสริมอาชีพตามความถนัดและสามารถยืดหยุ่นได้ เปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ทศนีย์ ศุภเมธี (ม.ป.ป.) ได้สรุปคุณลักษณะของหลักสูตรที่ดีไว้ดังนี้

1. มีความคล่องตัว สามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสภาพต่างๆได้เป็นอย่างดี
2. เป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้
3. ได้รับการจัดทำหรือพัฒนาจากบุคคลหลายฝ่าย เช่น ครู ผู้ปกครอง นักพัฒนา

หลักสูตร นักวิชาการ เป็นต้น

4. ต้องมีกระบวนการที่ต่อเนื่อง
5. การพัฒนาหลักสูตร ควรคำนึงถึงข้อมูลพื้นฐาน เช่น ปรัชญาการศึกษา

จิตวิทยาการเรียนรู้และพื้นฐานของสังคม

6. ควรมีเนื้อหาสาระเรื่องที่สอนบริบูรณ์เพียงพอที่จะทำให้ผู้สอนคิดเป็น ทำเป็น และมีการพัฒนาในทุกด้าน

7. จัดให้ตรงตามความมุ่งหมายของการศึกษาแห่งชาติ
8. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์
9. มีการเพิ่มพูนทักษะ ความรู้ และเจตคติให้กับผู้เรียน
10. มีลักษณะสนองความต้องการ ความสนใจทั้งของผู้เรียนและสังคม
11. บอกแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
12. ชี้แนะเกี่ยวกับสื่อการสอนได้อย่างเหมาะสม
13. บอกแนวทางการจัดและประเมินการสอน

สมณฑา พรหมบุญ (2543:6) และสิปปนนท์ เกตุทัต (2537:1) ได้ให้ความหมายที่สอดคล้องกันว่า หลักสูตร ควรมีพื้นฐานวิชาการที่กว้าง และวิชาชีพที่ลึก เน้นคุณภาพบัณฑิตที่สามารถเชื่อมโยงวิสัยทัศน์กับการดำเนินการ และการปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม และ เสริมศรี ไชยศรีและคณะ (2543:57) ได้สรุปลักษณะของหลักสูตรที่ดีว่า ควรมุ่งเตรียมความพร้อมทางสติปัญญา ความสามารถ รู้คุณค่าของความคิดทางวิชาการและส่งเสริมให้ผู้เรียน เห็นคุณค่าทางภูมิปัญญา เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมของท้องถิ่น ในการที่จะพัฒนาความเป็นสากลให้ทัดเทียมกับนานาชาติในเชิงวิชาการ และมีความรู้เฉพาะด้าน เพื่อจะส่งเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ที่มีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะชีวิต และสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ

องค์ประกอบของหลักสูตร

หลักสูตรจะมีลักษณะที่สมบูรณ์ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญซึ่ง กาญจนา คุณารักษ์ (2527 : 7) ให้ความเห็นว่า หลักสูตร ควรมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1. วัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นแนวทางการเรียนการสอนให้ผู้สอนรู้ว่า จะต้องสอนเนื้อหาสาระอะไรบ้าง มีวัตถุประสงค์อย่างไร สอนให้แก่ใครและประเมินผลอย่างไร

2. เนื้อหาวิชา หมายถึงสาระของความรู้ ประสบการณ์ รายละเอียดเนื้อหาวิชาสาขาวิชานั้นๆ ที่จะต้องนำมาถ่ายทอดให้กับผู้เรียน วิธีสอนและการจัดดำเนินการสอนเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรกำหนดด้วยวิธีการสอนแบบต่างๆ ให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติครบตามที่หลักสูตรกำหนด

4. การประเมินผลตามหลักสูตร เป็นการประเมินเพื่อการปรับปรุงการสอนและประเมินผู้เรียนว่ามีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ มีเจตคติและคุณสมบัติตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ทาบ (Taba.1962 :10) ให้ความเห็นว่า หลักสูตรจะมีรูปแบบอย่างไรก็ตาม ควรจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1. ความมุ่งหมาย ซึ่งได้มาจากเป้าประสงค์ของการศึกษาในสังคมและความมุ่งหมายเฉพาะวิชาที่จะเป็น แนวทางในการสอนว่า ต้องการให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมอย่างไร

2. เนื้อหาวิชา เป็นการจัดเนื้อหาวิชาความรู้และประสบการณ์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาไปสู่ความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

3. การนำหลักสูตรไปใช้ ในกระบวนการเรียนการสอนให้เกิดผล

4. การประเมินผล คือการหาคำตอบว่า การดำเนินการของหลักสูตรเป็นไปตามความมุ่งหมายมากน้อยเพียงใด

ส่วนวิชัย ราษฎร์ศิริ (2522 :10-17) ให้ความเห็นเช่นเดียวกันว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบ ดังนี้คือ

1. หลักการและจุดมุ่งหมาย หมายถึง แนวความคิดหรือเป้าหมายที่มีวัตถุประสงค์ในการกำหนดแนวทางในการจัดการศึกษา

2. เนื้อหาและวิชาที่เรียน หมายถึง เนื้อหาสาระและประสบการณ์ที่จะนำไปสู่จุดมุ่งหมายของหลักสูตรและระยะเวลาในการเรียน

3. การนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึงการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน รวมถึงการเตรียมบุคลากร การจัดวัสดุอุปกรณ์ วัสดุฝึก เครื่องมือ การบริหารห้องสมุด และกิจกรรมในการเรียนการสอน

4. การประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ดำเนินการตามแนวการสอน และประเมินองค์ประกอบของหลักสูตร เพื่อการแก้ไขและปรับปรุง

จึงอาจสรุปได้ว่า หลักสูตรควรมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ส่วนคือ

1. ความมุ่งหมาย หรือจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2. เนื้อหาวิชาต่างๆ และประสบการณ์

3. การนำหลักสูตรไปใช้

4. การประเมินผลหลักสูตร

ความหมายของการประเมินหลักสูตร

การประเมิน ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 ให้ความหมายว่า การประเมิน หมายถึง การกะประมาณค่าหรือราคาเท่าที่ควรจะเป็น เช่น ประเมินราคา กะประมาณคุณค่าหรือผล เช่น ประเมินผลการศึกษา ประเมินผลการสัมมนา (ราชบัณฑิตยสถาน.2539 :509)

เสริมศรี ไชยศร (2528 : 227) ให้ความหมายของการประเมินว่า หมายถึงการตัดสินว่า กระบวนการนั้นมีความเหมาะสมและมีคุณภาพเพียงใด เพราะผลที่ได้จากการประเมินจะช่วยในการตัดสินใจปรับปรุง พัฒนา เลือกและใช้สรรพสิ่งทั้งมวลให้ดีขึ้น และบุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์ (2519 : 4) ได้ให้ความหมายของการประเมินว่า การประเมินเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องจากการวัดผลแล้ววินิจฉัย สรุป ตัดสิน ตีราคา ชั่งชั่งคุณค่าที่ได้จากการวัดนั้นอย่างมีเหตุผล โดยอาศัยมาตรฐานเป็นเกณฑ์ว่า คุณลักษณะที่วัดนั้นดี ไม่ดี มีคุณค่า ไร้คุณค่า เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม เป็นต้น ส่วนวิชัย วงษ์ใหญ่ (2523:192) ให้ความเห็นว่า การประเมินหลักสูตรเป็นการพิจารณาเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตร โดยใช้ผลจากการวัดในแง่มุมต่าง ๆ ของสิ่งที่ประเมินเพื่อนำมาพิจารณาร่วมกัน และได้ข้อสรุปว่าจะให้คุณค่าของหลักสูตรที่พัฒนานั้นว่ามีคุณภาพดีหรือไม่เพียงใด ได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ และมีส่วนใดที่จะต้องแก้ไข หรือปรับปรุง เช่นเดียวกับสุจริต เพียรชอบ (2523 : 33 -34) ที่กล่าวถึงการประเมินหลักสูตรว่า เป็นกระบวนการที่สำคัญ เพราะเป็นการหาคำตอบว่าหลักสูตรสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใด เป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ การประเมินหลักสูตรต้องประเมินทั้งโปรแกรมการศึกษา ผู้ประเมินจึงต้องมีความรู้ทั้งด้านหลักสูตร และด้านการประเมินผล นอกจากนี้ สมบัติ คชสิทธิ์ (2536 : 75) ได้ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรว่า เป็นกระบวนการที่ให้ข้อมูลในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการการศึกษา เพื่อปรับปรุงหลักสูตร อุปกรณ์การเรียนการสอน พัฒนาการเรียนของผู้เรียนแต่ละคน ตลอดจนนำมาปรับปรุงระบบการบริหารสถาน การศึกษาและการปฏิบัติงานของบุคลากร และโชติ เพชรชื่น (2536 : 70) ได้ให้ความหมายการประเมินหลักสูตรว่า หมายถึง การพิจารณาคุณค่า ความเหมาะสมของสิ่งที่ปรากฏอยู่ในเอกสารที่เขียนขึ้นมาพิจารณาถึงความสอดคล้องกันระหว่างองค์ประกอบในระบบของการทำงานด้าน การศึกษา และพิจารณาถึงความเหมาะสมของศาสตร์แขนงต่าง ๆ ที่นำมาจัดหรือบรรจุไว้สำหรับการจัดการศึกษา

ครอนบัทซ์ (Cronbach.1971) ให้ความหมายไว้ว่า การประเมินหลักสูตร คือ การรวบรวมข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในเรื่องโปรแกรมหรือหลักสูตรการศึกษา ส่วนเชย์เลอร์, อเล็กซานเดอร์และลีวิส (Saylor,Alexander and Lewis.1981 : 317) มีความคิดเห็นที่แตกต่างออกไปว่า การประเมินหลักสูตรคือ การตัดสินคุณค่าของหลักสูตรว่า จุดมุ่งหมายมีความเชื่อถือ

ได้มากน้อยเพียงใด การเลือกเนื้อหา วิธีการเรียนการสอน เหมาะสมกับผู้เรียนที่ใช้หลักสูตรนั้นหรือไม่และยังรวมถึงการประเมินการบริหารหลักสูตรและการบริหารวิชาการของสถาบันนั้นด้วย และกูด (Good.1973:220) ได้ให้ความหมายว่า การประเมินหลักสูตรเป็นการประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนในขอบข่ายที่เน้นเฉพาะ เพื่อความถูกต้องของจุดมุ่งหมาย ความสัมพันธ์ ความต่อเนื่องของเนื้อหาวิชา ผลสัมฤทธิ์ของจุดประสงค์ อันนำไปสู่การตัดสินใจในการวางแผน การจัดโครงการ ความต่อเนื่อง ความหมุนเวียนของโครงการ และกิจกรรมที่จัดขึ้น

จึงอาจสรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตร เป็นกระบวนการที่สำคัญในการหาคำตอบว่าหลักสูตรมีคุณภาพและมีความเหมาะสมเพียงใด มีข้อดีและข้อควรแก้ไขประการใดบ้าง เพื่อเป็นข้อมูลที่จะช่วยในการตัดสินใจปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรต่อไป

การพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรเป็นงานที่กว้างขวางและเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลหลายฝ่ายร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรตามขั้นตอนอย่างละเอียด และสามารถตรวจสอบได้ ดังที่ พันทิพา ตั้งอุทัยศักดิ์ (จุฬา วิทยะ.2533 ; อ้างอิงจาก พันทิพา ตั้งอุทัยศักดิ์.2525:16) กล่าวถึงขั้นตอน การประเมินหลักสูตรว่า จะต้องสำรวจปัญหาและความต้องการจากนักศึกษาหรือบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้ว เพื่อหาข้อมูลว่ามีข้อบกพร่องจากส่วนไหนบ้าง อาจต้องมีการปรับปรุงแก้ไขบางส่วน หรืออาจไม่ต้องแก้ไขหากเห็นว่าดีแล้ว การกำหนดวัตถุประสงค์ หลักการและเหตุผลของหลักสูตรอย่างกว้างๆแต่ต้องครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด การพิจารณาโครงสร้างหลักสูตร ต้องพิจารณาตามเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัย และข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อกำหนดชื่อวิชาและคำอธิบายรายวิชาที่ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ การกำหนดกิจกรรม แนวทางการประเมินผล สื่อการสอน และขั้นตอนสุดท้ายคือการนำเสนอเพื่อ ขออนุมัติการใช้หลักสูตร

ทาบา (กฤษณีย์ อุทุมพร.2541:36; อ้างอิงจาก Taba.1962:422-425) เสนอขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้

- 1.การวิเคราะห์ความจำเป็น
- 2.การกำหนดจุดมุ่งหมาย
- 3.การเลือกเนื้อหา
- 4.การจัดลำดับเนื้อหา
- 5.การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้
- 6.การประเมินผลโดยกำหนดสิ่งที่ต้องการประเมินและวิธีการประเมิน

นอกจากนี้รัชชชัย ชัยจิรฉายากุล (2529:18) เสนอแนวคิดที่ว่า กระบวนการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับองค์ประกอบของหลักสูตร คือ การกำหนดจุดมุ่งหมาย ต้องศึกษาความรู้ด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ปรัชญาการศึกษา จิตวิทยา การกำหนดเนื้อหาหลักสูตร เป็นการกำหนดรายละเอียดของเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับชั้น การนำหลักสูตรไปใช้เป็นการนำแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ไปจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในรูปของการสอนและประเมินผลการเรียนรู้ การประเมินหลักสูตร เป็นการเก็บรวบรวมข้อบกพร่องและปัญหาของการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขหลักสูตรให้เหมาะสมต่อไป นอกจากนี้การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ยังจะต้องคำนึงถึงตัวบุคคลที่เกี่ยวข้อง และโครงสร้างขององค์กรที่นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงเพียงตัวหลักสูตรด้วย

ไทเลอร์ (Tyler.1950 :1) ได้กำหนดกระบวนการพัฒนาหลักสูตรไว้ในรูปแบบของคำถาม ดังนี้

1.จุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ทางการศึกษาที่โรงเรียนต้องการให้ผู้เรียนได้รับมีอะไรบ้าง

2.ประสบการณ์ทางการศึกษาที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ มีอะไรบ้าง

3.จะจัดประสบการณ์ทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพได้อย่างไร

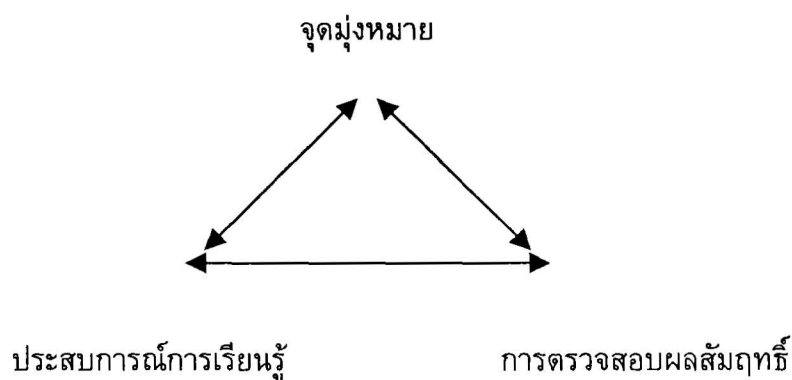
4.จะทราบได้อย่างไรว่าผู้เรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การพัฒนาหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น ควรพิจารณาจากปรัชญาและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรว่ามุ่งไปในทิศทางใด และต้องคำนึงถึงปัญหาของหลักสูตรในปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงของสังคม สิ่งแวดล้อม ความต้องการของผู้เรียน ความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยี โดยดำเนินการพัฒนาหลักสูตรตามกระบวนการที่มีองค์ประกอบสรุปได้ดังนี้ คือ การกำหนดจุดมุ่งหมาย การเลือกและจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์ การนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินผลหลักสูตรและการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

รูปแบบการประเมินหลักสูตร

นักการศึกษาได้เสนอรูปแบบของการประเมินหลักสูตรไว้หลายรูปแบบ ซึ่งอาจสรุปได้ดังนี้

1. รูปแบบประเมินของไทเลอร์ (สุทัศน์ีย์ สุขประเสริฐ.2544 ; อ้างอิงจาก Tyler.1970 ; 110 – 125) ไทเลอร์ให้ความเห็นว่า การประเมินควรใช้จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นเกณฑ์ โดยถือว่าจุดมุ่งหมายเป็นศูนย์กลางของทุกสิ่งทุกอย่าง การประเมินผลหลักสูตรจึงเป็นการตรวจสอบว่า ผลผลิตเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่ องค์ประกอบการประเมินหลักสูตรของไทเลอร์ แสดงในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 องค์ประกอบการประเมินหลักสูตรของไทเลอร์

2. รูปแบบประเมินของสแตค (วิชัย พรมาลัยรุ่งเรือง. 2544 ; อ้างอิงมาจาก Stake.1967: 523 – 540) รูปแบบการประเมินตามแนวคิดของสแตค เป็นการประเมินหลักสูตรอย่างครอบคลุม มิใช่ทำเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งของโครงสร้าง แต่ทำการประเมินองค์ประกอบทุกด้าน ดังนี้

2.1 การประเมินสิ่งที่อยู่ก่อน (Antecedents) ประเมินสภาพเงื่อนไข ปัจจัยต่าง ๆ ที่จะเอื้ออำนวยในการเรียนการสอน

2.2 การประเมินกระบวนการ (Transaction) ได้แก่ ประเมินความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน และกิจกรรมที่ปฏิบัติ โดยการสังเกตในขณะที่มีการเรียนการสอน

2.3 การประเมินผลผลิต (Outcomes) ได้แก่ การประเมินความสามารถด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน โดยพิจารณาเมื่อการเรียนการสอนจบลง

3.รูปแบบประเมินของโพรวัส (วสันต์ รัตนาก.2541 ; อ้างอิงจาก Provus.1979 : 242-283) โพรวัส ได้เสนอรูปแบบการประเมินที่เรียกว่า รูปแบบการประเมินความไม่สอดคล้องกัน (The Discrepancy Evaluation Model) มีขั้นตอนการประเมิน 5 ขั้นตอนดังนี้

3.1 การนิยามหลักสูตร (Program Definition) เป็นการพิจารณาคุณภาพของสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ได้แก่ วัตถุประสงค์ คุณลักษณะของผู้สอนและผู้เรียน กิจกรรมการเรียนการสอนรวมถึงวัสดุอุปกรณ์ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรหรือใช้มาตรฐานจากการจัดกลุ่มตามจุดมุ่งหมายการศึกษา

3.2 การประเมินการจัดตั้งหลักสูตร (Program Installation) เป็นการประเมินกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำเนินการว่ามีความเหมาะสมกับมาตรฐานที่ตั้งไว้เพียงใดซึ่งจะทำให้ทราบความแตกต่างระหว่างสิ่งต่าง ๆ ที่ตั้งไว้กับสิ่งที่เป็นจริง

3.3 การประเมินกระบวนการ (Program Process) เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นบางส่วนจากการดำเนินการ ผลย่อยๆ ที่เกิดขึ้นจะเป็นประโยชน์ในแง่ของการปรับปรุงการดำเนินการ ผู้ประเมินซึ่งมุ่งหาคำตอบว่า หลักสูตรบรรลุวัตถุประสงค์ย่อยเพียงใด และภายใต้เงื่อนไขใด การประเมินกระบวนการนี้ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการกับผลผลิตที่จะเกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์

3.4 การประเมินผลผลิตของหลักสูตร (Program Product) เป็นการประเมินผลผลิตขั้นสุดท้ายของหลักสูตร เป็นการประเมินเพื่อมุ่งหาคำตอบว่า หลักสูตรได้บรรลุวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายเพียงใด

3.5 การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายและผลที่ได้รับ (Cost-Benefit Analysis) เป็นการวิเคราะห์ว่า หลักสูตร ดังกล่าว ได้ผลตอบแทนคุ้มค่ากับการลงทุนมากน้อยเพียงใด การประเมินในขั้นนี้อาจมีหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้ประเมินจะพิจารณา

4. การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบการประเมินชิป (CIPP Model) รูปแบบการประเมินชิปเป็นรูปแบบการประเมินที่พัฒนามาจากแนวความคิดของสตีฟเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam) หลักสำคัญของการประเมินหลักสูตรตามรูปแบบนี้ มุ่งการประเมินสถานการณ์ต่างๆ ของหลักสูตร 4 ด้าน การประเมินชิปเป็นรูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ถือว่ามีค่าความทันสมัยกว่ารูปแบบการประเมินอื่นๆ เพราะเป็นกระบวนการในการหาข้อมูล การเก็บข้อมูล และใช้ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจในแต่ละขั้นตอนของหลักสูตร การประเมินจะพิจารณาใน 4 ด้าน คือ (วิชัย พรมาลัยรุ่งเรือง, 2544 ; อ้างอิงมาจาก Stufflebeam 1968 ; 72)

4.1 การประเมินบริบท (Context Evaluation) คือการประเมินสภาพแวดล้อมแนวคิด ปรัชญาการศึกษา วัฒนธรรมและความต้องการของคนในชุมชนที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ผลที่ได้จะช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผน การวางนโยบาย เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของผู้เรียน

4.2 การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) คือการประเมินปัจจัยเบื้องต้นว่า ความพร้อมในด้านตัวผู้สอน งบประมาณ อาคารเรียน สื่อวัสดุ อุปกรณ์ ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง การบริหารหลักสูตร รวมทั้งการนำมาใช้ปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ และประโยชน์ในการตัดสินใจว่าระบบและโครงสร้างต่างๆ ของหลักสูตร มีความเหมาะสมหรือไม่ หรือมีวิธีการใดที่เหมาะสมกว่า

4.3 การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) คือการประเมินกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอนและเนื้อหาวิชาภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจดำเนินการปฏิบัติตามวิธีการที่ได้กำหนดไว้

4.4 การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) คือการประเมินผลจากการใช้

4.4 การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) คือการประเมินผลจากการใช้หลักสูตรในวิธีการและแนวทางดำเนินการสอนตามที่ได้ตัดสินใจเพื่อตรวจหาข้อบกพร่องในการวางแผนการบริหารหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ว่า ควรมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง เมื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแล้วต้องทำการประเมินในกระบวนการเช่นเดิมอีก เพื่อให้หลักสูตรบรรลุผลตามหลักการ จุดมุ่งหมาย และมีประสิทธิภาพมากที่สุด

จากแนวความคิดในการประเมินดังกล่าว กรอบความคิดของสตัฟเฟิลบีม สามารถเขียนแสดงความสัมพันธ์ของการประเมินและตัดสินใจได้ดังนี้

	ความคาดหวัง	ความเป็นจริง
เป้าหมาย	การตัดสินใจในการวางแผนหรือตั้งจุดมุ่งหมาย (ประเมินบริบท) (1)	การตัดสินใจในผลสำเร็จ (ประเมินผลผลิต) (4)
วิธีการ	การตัดสินใจในการออกแบบดำเนินการหรือโครงสร้าง (ประเมินปัจจัยเบื้องต้น) (2)	การตัดสินใจในการใช้วิธีดำเนินการ (ประเมินกระบวนการ) (3)

ภาพประกอบ 2 ความสัมพันธ์ของการตัดสินใจตามแนวความคิดของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam .1969)

จากภาพประกอบ 2 แสดงว่า หลังจากทำการประเมินองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรแล้วจะทำให้ได้สิ่งต่อไปนี้คือ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร (หมายเลข 1) ปัจจัยหรือกิจกรรมที่ควรจัดเข้าไปในหลักสูตร (หมายเลข 2) กิจกรรมหรือกระบวนการที่นำไปปฏิบัติ (หมายเลข 3) และผลที่เกิดขึ้นจริงจากการดำเนินการหลักสูตร (หมายเลข 4)

ตามแนวความคิดในการประเมินของสตัฟเฟิลบีม เพื่อให้การประเมินหลักสูตรมีความสมบูรณ์ ควรดำเนินการประเมินเป็นขั้นตอนตามลำดับ คือ การประเมินบริบทเป็นจุดเริ่มต้นของการตัดสินใจ เพื่อการวางแผนกำหนดวัตถุประสงค์และการประเมินปัจจัยเบื้องต้นเพื่อกำหนดโครงสร้างหลักสูตร และเลือกวิธีการที่เหมาะสม เพื่อนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งจะเป็นการประเมินกระบวนการเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการ และสุดท้ายเมื่อสิ้นสุดจะเป็นการประเมินผลผลิต มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ที่กำหนด ดังภาพประกอบ 3

องค์ประกอบ	วิธีประเมิน
บริบท	-บรรยายสภาพแวดล้อม -เปรียบเทียบปัจจัยป้อนเข้าและผลผลิตที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง -เปรียบเทียบระบบการปฏิบัติที่น่าจะเป็นและที่เป็นไปได้ -วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่จริง
ปัจจัยเบื้องต้น	-บรรยายและวิเคราะห์ทรัพยากรมนุษย์และวัสดุที่เหมาะสม
กระบวนการ	-ยุทธวิธีแก้ปัญหาและการออกแบบกระบวนการที่เกี่ยวข้องที่เป็นไปได้ -รวบรวมข้อมูลโดยเฉพาะสำหรับการตัดสินใจในโครงการและบรรยายกระบวนการที่เป็นจริง
ผลผลิต	-กำหนดเกณฑ์การวัดที่สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์โดยการเทียบผลการวัดกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้และแปลความหมายผลผลิตในรูปของข้อมูลที่ได้จากองค์ประกอบทั้ง 3 เป็นพื้นฐาน

ภาพประกอบ 3 การประเมินองค์ประกอบหลักสูตรตามรูปแบบการประเมินชิปของสตีฟเฟิลบีม (Worthen and Sanders.1973 :128 -150)

กล่าวโดยสรุป รูปแบบการประเมินชิป เป็นการประเมินทั้งระบบหลักสูตรและประเมินอย่างต่อเนื่องตามขั้นตอน โดยมีจุดมุ่งหมายในการประเมินเพื่อพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งต้องประเมินให้ครบวงจร ทั้งบริบทหรือสภาพแวดล้อมของหลักสูตร ปัจจัยที่ใช้ในการบริหาร หลักสูตรและการเรียนการสอน

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พ.ศ.2540 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
ระบบการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

การจัดการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในปีการศึกษาหนึ่งแบ่งออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ และอาจจัดให้มีการศึกษาภาคฤดูร้อนได้ ภาคเรียนปกติภาคเรียนหนึ่ง มีเวลาเรียน 18 สัปดาห์ สำหรับภาคฤดูร้อนให้จัด 6 - 9 สัปดาห์ โดยเพิ่มจำนวนคาบเรียน ในหนึ่งสัปดาห์ของแต่ละรายวิชาให้มีจำนวนคาบเรียนครบตามหลักสูตร และมีหลักการจัดแผนการเรียนในแต่ละภาคดังนี้

1. จัดแบ่งวิชาเรียนแต่ละภาคเรียน โดยกระจายภาระของผู้สอนและผู้เรียนให้เหมาะสม
2. จัดตามลำดับรายวิชาก่อนหลัง
3. ภาคเรียนหนึ่งๆ ควรจัดดังนี้
 - 3.1 รายวิชา ไม่ควรเกิน 10 รายวิชา
 - 3.2 หน่วยกิตรวมไม่เกิน 30 หน่วยกิต
 - 3.3 จำนวนคาบเรียนในเวลาต่อสัปดาห์ 30-40 ชั่วโมง
 - 3.4 จำนวนคาบเรียนทั้งในและนอกเวลาต่อสัปดาห์ 50-60 ชั่วโมง
4. วิทยาเขตหรือสถานศึกษาหนึ่งๆ ไม่จำเป็นต้องใช้แผนการเรียนเหมือนกัน
5. การเปิดหลักสูตรสาขาวิชา ต้องขออนุมัติสถาบัน
6. การเปิดหลักสูตรสาขางานรองหรือสาขางานเฉพาะ และ/หรือ การเปิดรายวิชาเลือก
ต้องขออนุมัติจากผู้อำนวยการวิทยาเขตและแจ้งให้สถาบันรับทราบ

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ปฏิบัติการเชิงวิชาการในธุรกิจคหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับการวางแผนดำเนินงาน
ควบคุม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำและให้บริการแก่ผู้บริโภค วิเคราะห์และติดตามประเมินผล
2. ปฏิบัติงานในหน้าที่ผู้บริหารงาน แม่บ้าน ที่พักอาศัยในสถาบันและธุรกิจที่พักแรม
ช่างประดิษฐ์ งานคหกรรมในองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐบาล เอกชน และงานส่วนตัว รวมทั้ง ปฏิบัติ
งานในหน้าที่แม่บ้านอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ฝึกอบรมให้มีความคิดสร้างสรรค์ มีจินตัสัยในการค้นหาความรู้ เพื่อปรับปรุงตนเอง
ให้ก้าวหน้า สามารถแก้ปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล ปฏิบัติงานตามหลักวิชาการที่มีการ
วางแผนการดำเนินงาน การควบคุม และการประเมินผลอย่างรอบคอบ ซึ่งจะก่อให้เกิดผล
สัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างประหยัด รวดเร็ว และมีคุณภาพ รู้จักจัดทรัพยากรครอบครัว
อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถวิเคราะห์ข่าวสารและคำโฆษณาเพื่อปฏิบัติตนในส่วนที่เชื่อถือได้
อนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม รักษาและสืบทอดศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย เลือกใช้
เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานในครอบครัวและเพื่อธุรกิจการค้า
4. ปลูกฝังคุณธรรม ให้มีจริยธรรม ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยัน
หมั่นเพียร ความอดทน ความรับผิดชอบต่อนตนเอง ครอบครัวและชุมชน มีความสัมพันธ์ที่ดี
ต่อบุคคลทั่วไป ทั้งในครอบครัว และสังคม

การแบ่งรายวิชาหรือเนื้อหา

ให้ปฏิบัติตามหลักการศึกษาระบบสมรรถฐาน (Competency Based Education) โดยแยกสมรรถฐานที่จำเป็นและจัดแบ่งรายวิชา หน่วยเรียน และบทเรียน โดยมุ่งคำนึงถึงพฤติกรรมต่อไปนี

1. ความรู้ความสามารถในด้านสติปัญญา และทักษะปฏิบัติการ
2. คุณลักษณะที่จำเป็น ทั้งในด้านเจตคติหรือกิจนิสัย

นอกจากศึกษารายวิชาแล้ว นักศึกษาควรฝึกงานในแหล่งประกอบการและ/หรือ ฝึกงานเสริมประสบการณ์เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างแท้จริงก่อนสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของสถานศึกษา

การจัดชั่วโมงเรียน

ในการจัดชั่วโมงเรียนนั้นได้พิจารณาถึงลักษณะการเรียนการสอน และกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษาที่สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ดังนั้นควรจัดชั่วโมงเรียนให้นักศึกษาได้ศึกษาทั้งในและนอกเวลาเรียน รวมทั้งสัปดาห์ 50-60 ชั่วโมง

เวลาเรียนของนักศึกษามี 3 ลักษณะ คือ

1. ชั่วโมงทฤษฎี
2. ชั่วโมงปฏิบัติ
3. ชั่วโมงศึกษานอกเวลา

หน่วยกิตและเวลาที่นักศึกษาใช้เพื่อการศึกษา กำหนดดังนี้

จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร 86 หน่วยกิต ประกอบด้วย

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	23	หน่วยกิต
หมวดวิชาชีพเฉพาะ	42	หน่วยกิต
วิชาชีพเลือก	15	หน่วยกิต
วิชาเลือกเสรี	6	หน่วยกิต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรได้มีการดำเนินการกันอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ดังนี้

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา (2533 :10) ได้ทำการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ.2530 อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เป็นระยะเวลา 3 ปี โดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การประชุมสัมมนา และศึกษาเอกสารจากผู้ใช้หลักสูตรทุกระดับคือ ผู้บริหาร หัวหน้าแผนกวิชา อาจารย์ผู้สอน ผู้เรียน ผลการประเมินสรุปได้ว่า ผู้ใช้หลักสูตรมีความรู้ ความเข้าใจอย่างดีในเรื่องต่อไปนี้จากมากไปหาน้อยตามลำดับ คือ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ระเบียบการวัดผล การประเมินผล หลักการ โครงสร้างและระเบียบการจัดการศึกษา ส่วนประเด็นสำคัญที่ผู้ใช้หลักสูตรเห็นว่าควรปรับปรุง ได้แก่ การจัดแผนการเรียนที่ไม่เหมาะสม ทำให้เกิดผลกระทบในการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรมาก ในบางเวลาและสถานศึกษาบางแห่งมีปัญหาเรื่องการจัดฝึกงาน เพราะบางพื้นที่มีสถานประกอบการน้อย

สุมาลี ทองรุ่งโรจน์ (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่องการประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานออกแบบผลิตภัณฑ์ วิทยาเขตพะเยา ช่าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2532 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คือ ด้านบริบท พบว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความเหมาะสม โครงสร้างหลักสูตร มีความเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิตและระยะเวลาที่กำหนด เนื้อหาในหลักสูตร ควรปรับปรุงให้เข้ากับสภาพปัจจุบัน ปัจจุบันเบื้องต้นมีความเหมาะสมในระดับหนึ่ง กระบวนการเรียนการสอนควรเพิ่มการศึกษาดูงานนอกสถานที่ และเน้นด้านภาษาอังกฤษ ผู้สอนควรสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมควบคู่ไปกับการสอน ผลผลิตด้านสมรรถภาพของผู้สำเร็จการศึกษามีความเหมาะสม ยกเว้นเรื่องการตรงต่อเวลา

ศุภพงษ์ ปิ่นเวหา (2533) ได้ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ.2530 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ ช่างอุตสาหกรรม : ศึกษาเฉพาะวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือ โดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ ด้านบริบท พบว่า จุดประสงค์ของหลักสูตรชัดเจน โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสม เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์และโครงสร้างหลักสูตร แต่ควรเพิ่มเวลาในการเรียนแต่ละรายวิชา ด้านปัจจัยเบื้องต้น อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี โดยไม่มีวุฒิมหาบัณฑิต แต่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาคณิตศาสตร์มากกว่า 3 ปี ด้านกระบวนการใช้หลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนช่วย

ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจดีพอสมควร ด้านผลผลิต ผลการเรียนรู้การสอนไม่บรรลุ จุดประสงค์ของหลักสูตรเท่าที่ควร

สมสมร เทพนาโสมนัสส์ (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สาขาเกษตรศาสตร์ทั่วไป พ.ศ. 2527 โดยใช้รูปแบบประเมินชิป (CIPP Model) การประเมินด้านบริบท พบว่า การกำหนด ความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับปัจจัยภายนอก มีความชัดเจนของภาษา สามารถนำไปปฏิบัติให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม โครงสร้างของหลักสูตร ส่วนใหญ่ มีความเหมาะสมดี เนื้อหาที่มีความเหมาะสมมีประโยชน์ และมีความจำเป็นต่อการประกอบ อาชีพค่อนข้างมาก ด้านปัจจัยเบื้องต้นส่วนใหญ่มีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนใน หลักสูตรค่อนข้างน้อย คุณภาพค่อนข้างต่ำ มีความสะดวกในการใช้บริการค่อนข้างน้อย ส่วน ด้านกระบวนการผลิต การจัดการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล การเรียนการสอนโดย ทั่วไปมีความเหมาะสมค่อนข้างมาก ยกเว้นบรรยากาศการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและด้าน ผลผลิต นอกจากนั้นยังพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนี้มีคุณลักษณะทั่วไป และ ด้านวิชาชีพตรงตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรค่อนข้างมาก

ชูจิตร์ รินทะวงศ์ (2541) ได้ทำวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง สาขาวิชาอาหารและโภชนาการสายคหกรรมศาสตร์ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) พ.ศ. 2534 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยใช้รูปแบบประเมินชิป (CIPP Model) ด้วยการใช้แบบ สอบถามแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามปลายเปิด ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คือ ความมุ่งหมาย ของหลักสูตร เน้นพุทธิพิสัยกับทักษะพิสัยมากกว่าจิตพิสัย โครงสร้างของหลักสูตร หมวดวิชา พื้นฐานควรเพิ่มวิชาภาษาอังกฤษและหมวดวิชาเลือกเสรี ควรเพิ่มวิชาบัญชีและคอมพิวเตอร์ คุณลักษณะของอาจารย์พบว่า อาจารย์สามารถเขียนตำราทางวิชาการ และสามารถเลือกวิธี การสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา อุปกรณ์การเรียนการสอน และสถานที่ควรปรับปรุง กระบวนการเรียนการสอนในด้านการใช้สื่อควรปรับปรุง และควรให้มีวิทยากรจากภายนอกมา บรรยาย มีการศึกษาดูงานนอกสถานที่ ส่วนการวัดผลประเมินผล พบว่าสอดคล้องกับความ มุ่งหมายของหลักสูตร

ลักขณา บรรพกาญจน์ (2533) ได้ประเมินผลโครงการอบรมครูประจำการที่ไม่มีวุฒิ โดยใช้การประเมินหลักสูตรรูปแบบประเมินชิปด้วยการใช้แบบสอบถาม แบบสังเกตการสอน และวิธีการสัมภาษณ์ อย่างไรก็ตามเป็นทางการ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. วัดดูประสงค์ของโครงการ สอดคล้องกับหน้าที่และงานของกองส่งเสริมวิทยฐานะครู นโยบายของกรมการฝึกหัดครู นโยบายของการศึกษาแห่งชาติ และสอดคล้องกับความต้องการ และความคาดหวังของครูประจำการเป็นอย่างมาก

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น พบว่า ทรัพยากรและแผนการดำเนินงานมีความเหมาะสม

เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความพร้อม มีคณะกรรมการดำเนินงานและมีอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ คุณภาพอาจารย์ผู้สอน อุปกรณ์การเรียน เวลาสถานที่และบริการด้านต่าง ๆ เหมาะสม

3. กระบวนการอบรม ดำเนินการไปอย่างมีระเบียบแบบแผน มีการวางแผนล่วงหน้า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์มีความเหมาะสมปานกลาง ประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์อยู่ในเกณฑ์ดี

4. ผลผลิต ครูประจำการที่เข้ารับการอบรมมีความรู้ ความสามารถ โดยการสอบวัดผล หลักการอบรมบรรลุผลวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้ และคาดว่าครูประจำการจะนำความรู้ที่ได้รับไปปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับสูงขึ้น อันจะเป็นผลให้ครูประจำการที่ไม่มีวุฒิครูหมดไป

อภากร บุญสม (2536) ทำการวิจัยการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการเลขานุการ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (ฉบับปรับปรุง) พ.ศ.2530 โดยใช้รูปแบบประเมินชิปประเมินหลักสูตรในด้านบริบท พบว่าความมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหาของหลักสูตร มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ด้านปัจจัยเบื้องต้น อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราและสถานที่เรียน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง กระบวนการเรียนการสอน มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนด้านผลผลิต ประสิทธิภาพ และคุณลักษณะของผู้สำเร็จ การศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น และมีความสามารถในการใช้เครื่องใช้สำนักงานสมัยใหม่ให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าของขอบข่ายงานและเทคโนโลยี และยังพบอีกด้วยว่า สนองความต้องการตลาดแรงงานได้กว้างขวางขึ้น

บุญลักษณ์ ทิพยทุท (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในวิชาชีพ โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก จำนวนหน่วยกิต ตลอดหลักสูตรมีความเหมาะสมมาก เนื้อหาหลักสูตร มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่ เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เนื่องจากงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์การเรียนการสอน มีจำนวนจำกัด ทำให้คุณภาพและปริมาณของอุปกรณ์การเรียนการสอนมีจำกัด และไม่ทันสมัย กระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผลมีความเหมาะสมในระดับมาก อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ใช้สื่อการสอนอย่างเหมาะสม ผู้เรียนมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็นได้ ด้านผลผลิตพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีความเหมาะสมในระดับมาก เป็นที่พอใจของผู้บังคับบัญชา

อัจฉรา ผ่องพิทยา (2538) ได้ทำวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต โปรแกรมการจัดการทั่วไป (หลังอนุปริญญา) ของวิทยาลัยครูเทพสตรี ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คือ ความมุ่งหมายของหลักสูตร ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ความสามารถไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ และเน้นการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม โครงสร้างหลักสูตร ควรเน้นวิชาเอกวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ เนื้อหาสาระของวิชาควรมีความหลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและผู้เรียน ควรปรับปรุงเนื้อหาสาระที่ล้าสมัยและซ้ำซ้อน คุณลักษณะของอาจารย์ ควรเพิ่มอาจารย์ที่มีคุณวุฒิตรงกับวิชาที่สอน นักศึกษาควรมีความรู้พื้นฐานด้านธุรกิจ อุปกรณ์การเรียนการสอนมีเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลของแต่ละวิชาไปในทางเดียวกัน

งานวิจัยในต่างประเทศ

เนเกล (Nagel :1984) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลโครงการบริหารการศึกษา ระดับดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยอาครอน ตามทัศนะของผู้จบการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ดุษฎีบัณฑิตส่วนใหญ่มีความพอใจในประสบการณ์ที่ได้รับจากหลักสูตร และหลังจากสำเร็จ การศึกษาและทำงานแล้ว ผลปรากฏว่างานในหน้าที่ มีความก้าวหน้าดี

ซาฟาร์ (Zafar.1982:1414-1416) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรวิชา คณิตศาสตร์ของคณะศึกษาศาสตร์เมกกะ ตามทัศนะของผู้สำเร็จการศึกษาในช่วงปี ค.ศ.1976 - 1980 โดยใช้ แบบสอบถาม ถามครูคณิตศาสตร์ที่จบการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์เมกกะ จากการ วิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ได้ทดสอบสมมุติฐาน ตามคุณลักษณะของโปรแกรมวิชา คณิตศาสตร์ ดังนี้คือ ความเข้าใจวัตถุประสงค์ของคณิตศาสตร์และคณิตศาสตร์พื้นฐานสำหรับ การสอน ความสัมพันธ์ของคณะศึกษาศาสตร์กับโรงเรียนมัธยม การสอนนักเรียนเพื่อการสอบ ความคิดด้านการศึกษา การออกแบบหลักสูตร จิตวิทยาการศึกษาและปัญหาการสอนวิชา คณิตศาสตร์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า รายวิชาคณิตศาสตร์ในหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ ของ คณะศึกษาศาสตร์เมกกะ มีความสัมพันธ์กับหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา น้อย โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์เรื่องวิธีการสอนวิชาคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับ ประสิทธิภาพด้านความเป็นครูคณิตศาสตร์ของครูผู้สำเร็จการศึกษาชั้นสูง เรื่องการสอนนักเรียน เป็นโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพดี หลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ของคณะศึกษาศาสตร์เมกกะช่วยให้ ครูมีทักษะในทางบวกต่อการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ในโรงเรียนมัธยมและรายวิชาในหลักสูตรมี เพียงพอเป็นผลบวกต่อการสอนของครู

ยีน (Jean.1993) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ระดับ มัธยมศึกษา โดยใช้แบบจำลอง CIPP ประเมินด้านเนื้อหาความรู้ กระบวนการในการให้ความรู้

และผลที่ได้รับจากการเรียนรู้ เพื่อ ค้นหาความต้องการในเรื่องหลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบันและความต้องการของครูและนักเรียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูสอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาที่สอนนักเรียนเกรด 6-12 และนักเรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์ เกรด 10-12 ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรที่ใช้อยู่และหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของนักเรียนมีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นผลมาจากความแตกต่างด้านเพศ ระดับชั้นเรียนและรูปแบบการสอน ความชอบและไม่ชอบของผู้เรียน กล่าวโดยสรุป คือ นักเรียนต้องการให้ประสบการณ์ทางด้านวิทยาศาสตร์มีความหลากหลายมากขึ้น มีความต้องการเยี่ยมชมนิทรรศการและงานที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ มีการทดลองและเรียนรายวิชาที่เกี่ยวกับงานวิทยาศาสตร์มากขึ้น ส่วนผู้สอนต้องการให้ขยายจุดมุ่งหมาย พัฒนากิจกรรมในห้องปฏิบัติการของการเรียนวิทยาศาสตร์ เพื่อเตรียมผู้เรียนให้พร้อมเพื่ออาชีพและประการสุดท้ายทั้งครูและผู้เรียนต้องการระยะเวลาช่วงหนึ่ง อย่างน้อย 1 ภาคเรียน ให้โรงเรียนจัดหลักสูตรย่อยในขอบเขตวิชาวิทยาศาสตร์

เกรซ (Grace.1989) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสาขาระดับปริญญาตรี โปรแกรมความร่วมมือระหว่าง ไอ ที เอ็มกับบรูเซีย ในประเทศมาเลเซีย ในปี ค.ศ.1985 -1988 เพื่อประเมินหลักสูตรมหาวิทยาลัยของประเทศสหรัฐอเมริกา ที่เปิดสอน 2 ปี ในประเทศมาเลเซียก่อนเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรเฉพาะสาขาวิชาในประเทศสหรัฐอเมริกา การวิจัยโครงการนี้ได้ทำการประเมินหลักสูตรหลังจากปีที่ 3 เพื่อตัดสินว่าหลักสูตรบรรลุผลตามเป้าหมายหรือไม่ โดยใช้แบบสอบถามนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาที่สำเร็จผ่านโปรแกรมเข้าศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาแล้ว และนักศึกษาที่กำลังศึกษาของคณะวิชาในโครงการ เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมนี้โดยทั่วไปแล้วได้รับผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ กล่าวคือ นักศึกษาที่เข้าศึกษา สำเร็จการศึกษาตามโปรแกรมมีคะแนนในระดับที่ดีและมีความพึงพอใจในระดับสูง ในสถานภาพที่เข้าศึกษาในคณะวิชา และนักศึกษามีความพึงพอใจทั้งในด้านหลักสูตร ความสะดวก ความคล่องตัว และการนำมาใช้

เยน (Yen Jen.1995) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบวิธีประเมินผลแบบมีโครงสร้างกับแบบไม่มีโครงสร้าง เพื่อการประเมินโครงการออกแบบการพิมพ์ และเพื่อหากฎเกณฑ์ที่จะเป็นข้อพิจารณาที่เหมาะสมในการประเมินผลงานทัศนศิลป์และงานออกแบบโฆษณาของนักศึกษาให้ชัดเจน โดยใช้เครื่องมือสอบประเมินผลภาพโฆษณา (Poster) 10 ภาพ ที่เน้นความเด่นสำคัญที่ตัวหนังสือ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักออกแบบ ครู นักศึกษาปริญญาตรี จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญการประเมินผล จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่า ควรใช้วิธีประเมินผลแบบมีโครงสร้างในการประเมินผลวิชาโครงสร้างงานออกแบบการพิมพ์ การประเมินผลแบบมีโครงสร้างจะช่วยให้ครูที่ขาดประสบการณ์มีความมั่นใจและเพิ่มพูนประสบการณ์การสอน นักเรียนได้รับรู้ถึงความต้องการและเพิ่มพูนคุณภาพของการตัดสินใจงานออกแบบการพิมพ์

จากการศึกษาเอกสารการประเมิน CIPP Model พบว่าเป็นรูปแบบการประเมินที่สามารถประเมินได้ทั้งระบบและต่อเนื่อง มีความละเอียดครอบคลุมทุกด้าน ตั้งแต่ บริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิต จึงมีความเหมาะสมมากกว่ารูปแบบอื่นๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการนำมาประกอบการพิจารณาตัดสินใจในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง หรือดำเนินหลักสูตรต่อไป ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกแบบการประเมินชิป เป็นแนวทางการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพราะเป็นการประเมินครบวงจร โดยกำหนดการประเมิน ดังนี้

1. บริบท เป็นการประเมินเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. ปัจจัยเบื้องต้น เป็นการประเมินเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร คุณลักษณะของอาจารย์ อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน
3. กระบวนการ เป็นการประเมินเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลและการบริหารหลักสูตร
4. ผลผลิต เป็นการประเมินประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

การประเมินหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผู้วิจัยใช้วิธีการประเมินแบบซิป (CIPP Model) เป็นแนวทาง โดยผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้ คือ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

1. ผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการ และผู้ช่วยฝ่ายวิชาการวิทยาเขตพระนครใต้ วิทยาเขตโชติเวช วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จำนวน 12 คน อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ วิทยาเขตพระนครใต้ วิทยาเขตโชติเวช และวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จำนวน 20 คน
2. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาเขตพระนครใต้ วิทยาเขตโชติเวช และวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จำนวน 90 คน
3. ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาเขตพระนครใต้ วิทยาเขตโชติเวช และวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ จำนวน 90 คน
4. ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต จำนวน 90 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ ผู้บริหารจำนวน 12 คน อาจารย์ผู้สอน 20 คน นักศึกษาจำนวน 90 คน ซึ่งผู้วิจัยศึกษาจากจำนวนประชากรทั้งหมด ส่วนบัณฑิตและผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตจำนวนกลุ่มละ 60 คน ได้มาจากกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางเครจิจและมอร์แกน (Krejcie and Morgan.1970 : 608) ที่ระดับความเชื่อมั่น .05 แล้วจึงดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 242 คน คิดเป็นร้อยละ 80.13 ของประชากรทั้งหมด ดังรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ผู้บริหาร	12	12
อาจารย์	20	20
นักศึกษา	90	90
ผู้สำเร็จการศึกษา	90	60
ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา	90	60
รวม	302	242

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงาน

คหกรรมศาสตร์

2. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การวิเคราะห์หลักสูตรและ

การประเมินหลักสูตร

เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบวิเคราะห์เอกสาร และแบบสอบถาม

1. แบบวิเคราะห์เอกสาร เอกสารที่นำมาวิเคราะห์ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ เอกสาร

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ผู้วิจัย

ดำเนินการโดยให้ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร จำนวน 5 ท่านวิเคราะห์ ในด้านต่อไปนี้

1.1 วิเคราะห์ความมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยวิเคราะห์ความสอดคล้องกับการจำแนกความ

มุ่งหมายทางการศึกษาของบลูม (Bloom :1956) ในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย

1.2 วิเคราะห์โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา

การบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยการวิเคราะห์ความเหมาะสมของหน่วยกิตในโครงสร้าง

ของหลักสูตร

2. แบบสอบถาม ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยการศึกษาขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยใช้แนวคำถามจากแบบสอบถามของวิชัย พรมาลัยรุ่งเรือง (2544 : 40-48) จตุพล อธิคม (2543 : 167-173) สุทัศนีย์ ประเสริฐ (2544 : 137-149) และชูจิตร์ รินทะวงศ์ (2541 : 138-146)

3. นำแบบสอบถามเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และเพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับนิยามศัพท์ และจุดมุ่งหมายในการวิจัยจากนั้นนำแบบวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร และแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำมาเสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท

4. นำแบบสอบถามฉบับที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาและอาจารย์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาวิเคราะห์อำนาจจำแนก โดยเลือกข้อคำถามที่มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 (Flemming and Nellis 1994:374) ขึ้นไปนำไปใช้ในแบบสอบถาม

5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามหลักของครอนบัทซ์ (Cronbach.1971:161) ปรากฏค่าความเชื่อมั่นดังนี้ ฉบับที่ 1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 ฉบับที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 และฉบับที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

6. เมื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว นำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของแบบสอบถาม

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม 3 ฉบับคือ

แบบสอบถามฉบับที่ 1 สำหรับผู้บริหาร อาจารย์ และผู้สำเร็จการศึกษา แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรในด้านบริบท

ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่สร้างขึ้นตามแนวของลิเคิร์ต (Likert)

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตร

แบบสอบถามฉบับที่ 2 สำหรับนักศึกษา แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรในด้านบริบท

ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เป็นข้อคำถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่สร้างขึ้นตามแนวของลิเคิร์ต (Likert)

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตร

แบบสอบถามฉบับที่ 3 สำหรับผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรในด้านผลผลิต แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่สร้างขึ้นตามแนวของลิเคิร์ต (Likert)

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตร

โครงสร้างเนื้อหาสำหรับการสร้างแบบสอบถามแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 โครงสร้างของแบบสอบถามที่ใช้กับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการประเมิน	ผู้ตอบแบบสอบถาม				
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา	ผู้สำเร็จ การศึกษา	ผู้บังคับบัญชาของ ผู้สำเร็จการศึกษา
1. ด้านบริบท					
1.1 ความมุ่งหมาย	/	/		/	
1.2 โครงสร้าง	/	/		/	
1.3 เนื้อหาสาระ	/	/	/	/	
2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น					
2.1 อาจารย์	/	/	/	/	
2.2 นักศึกษา	/	/	/	/	
2.3 อุปกรณ์การสอน	/	/	/	/	
2.4 เอกสารตำรา	/	/	/	/	
2.5 สถานที่เรียน	/	/	/	/	
3. ด้านกระบวนการ					
3.1 การจัดการเรียนการสอน	/	/	/	/	
3.2 การวัดและการประเมินผล	/	/	/	/	
3.3 การบริหารหลักสูตร	/	/	/	/	
4. ด้านผลผลิต					
4.1 คุณลักษณะทั่วไป	/	/	/	/	/
4.2 คุณลักษณะวิชาชีพ	/	/	/	/	/

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยดังต่อไปนี้

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยมากที่สุดหรือ เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยมากหรือ เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยปานกลางหรือ เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยน้อยหรือ เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยน้อยที่สุดหรือ เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือในการแจกแบบสอบถาม สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้อำนวยการวิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา ผู้อำนวยการวิทยาเขตโชติเวช ผู้อำนวยการวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ และนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการด้วยตนเอง ส่วนแบบสอบถามผู้สำเร็จการศึกษาผู้วิจัยขอสถานที่ที่ติดต่อได้จากแผนกทะเบียน และแบบสอบถามสำหรับผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาผู้วิจัยขอสถานที่ที่อยู่ติดต่อได้จากแผนกแนะแนว

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้บริหาร อาจารย์นักศึกษา ผู้วิจัยเก็บรวบรวมคืนด้วยตนเอง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ พร้อมทั้งได้แนบซองติดดวงตราไปรษณียากรจำหน่ายซองถึงผู้วิจัยเพื่อส่งคืน

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน มาตรวจความสมบูรณ์ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ แบบสอบถามที่สมบูรณ์ได้รับกลับคืนมา จำนวน 208 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.95

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาแจกแจงความถี่ แล้วนำเสนอเป็นตารางคิดเป็นร้อยละ
2. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ทำการวิเคราะห์โดยการคำนวณ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา นักศึกษา โดยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว
4. แบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยใช้วิธีการจัดหมวดหมู่ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละกลุ่ม แจกแจงความถี่ แล้วนำเสนอตามลำดับความถี่ในแต่ละเรื่อง
5. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูล เสนอในรูปตารางและความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน
 - 1.1 คะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) (Ferguson. 1981:49)
 - 1.2 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Ferguson. 1981:68)
 - 1.3 t – test
2. สถิติที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย
 - 2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้ t - test (Ferguson. 1981:178)
 - 2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัทซ์ (Cronbach. 1971:161)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน Sum of Squares
F	แทน	ค่าแจกแจงแบบเอฟ (F-Distribution)
f	แทน	ความถี่
df	แทน	ระดับขั้นแห่งแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ในด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

ส่วนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นจากคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ โดยแจกแจงความถี่ และจัดเรียงลำดับความถี่

ตอนที่ 3 ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ในด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

ส่วนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นจากคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ โดยแจกแจงความถี่ และจัดเรียงลำดับความถี่

ตอนที่ 4 ศึกษาความคิดเห็นและความต้องการของผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ศึกษาความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของผู้สำเร็จ การศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์

ส่วนที่ 2 ศึกษาความต้องการของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อประสิทธิภาพของผู้สำเร็จ การศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีต่อ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ในด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตาม สถานภาพ และสถานศึกษา

ตอนที่ 6 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง สาขาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ในด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานศึกษา

ตอนที่ 7 เปรียบเทียบความคิดเห็นและความต้องการของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อ ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานภาพ

ตอนที่ 8 ความคิดเห็น ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากคำถามปลายเปิด โดยการแจกแจงความถี่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังแสดงในตาราง 3-6

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ และผู้สำเร็จการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา		คิดเป็นร้อยละ
	แบบสอบถามที่ส่งไป (จำนวน)	แบบสอบถามที่ได้รับ กลับคืน (จำนวน)	
1. ผู้บริหาร	12	10	83.33
2. อาจารย์	20	20	100.00
3. ผู้สำเร็จการศึกษา	60	51	85.00

จากตาราง 3 แสดงว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหาร จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 อาจารย์ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 และผู้สำเร็จการศึกษา 51 คน คิดเป็นร้อยละ 85.00

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหาร อาจารย์และสำเร็จการศึกษา จำแนกตามสถาบันการศึกษา

ตัวแปร	ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา (n=81)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. วิทยาเขตพระนครใต้	23	28.40
2. วิทยาเขตโชติเวช	22	27.16
3. วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ	36	44.44
รวม	81	100.00

จากตาราง 4 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหาร อาจารย์และสำเร็จการศึกษา สังกัดวิทยาเขตพระนครใต้ 23 คน คิดเป็นร้อยละ 28.40 วิทยาเขตโชติเวช 22 คน คิดเป็นร้อยละ 27.16 และวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ 36 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามสถาบันการศึกษา

ตัวแปร	นักศึกษา (n = 78)	
	จำนวน	ร้อยละ
1.วิทยาเขตพระนครใต้	26	33.33
2.วิทยาเขตโชติเวช	28	35.90
3.วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ	24	30.77
รวม	78	100.00

จากตาราง 5 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักศึกษาวิทยาเขตพระนครใต้ 26 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 วิทยาเขตโชติเวช 28 คน คิดเป็นร้อยละ 35.90 และวิทยาเขตเทคนิค กรุงเทพฯ 24 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามสถานภาพ

ตัวแปร	ผู้บังคับบัญชา (n = 49)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. หัวหน้างาน	15	30.60
2. หัวหน้าแผนก	13	26.53
3. หัวหน้าสถานศึกษา	9	18.37
4. ผู้จัดการฝ่ายบุคคล	12	24.50
รวม	49	100.00

จากตาราง 6 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 49 คน จำแนกตามสถานภาพ เป็นหัวหน้างาน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30.60 หัวหน้าแผนก 13 คน คิดเป็นร้อยละ 26.53 หัวหน้าสถานศึกษา 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18.37 และผู้จัดการฝ่ายบุคคล 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50

ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ทั้ง 4 ด้าน ดังแสดงในตาราง 7-19

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์	ผู้บริหารอาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา (n=81)		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D	
1.ด้านบริบท	3.78	0.35	มาก
2.ด้านปัจจัยเบื้องต้น	3.71	0.48	มาก
3.ด้านกระบวนการ	3.56	0.46	มาก
4.ด้านผลผลิต	3.67	0.47	มาก
รวมเฉลี่ย	3.71	0.40	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่าผู้บริหาร อาจารย์ และผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, S.D= 0.40) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผู้บริหาร อาจารย์และผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ มีความเหมาะสมในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์	ผู้บริหาร (n=10)		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D	
1.ด้านบริบท	3.78	0.35	มาก
2.ด้านปัจจัยเบื้องต้น	3.51	0.44	มาก
3.ด้านกระบวนการ	3.41	0.46	ปานกลาง
4.ด้านผลผลิต	3.71	0.44	มาก
รวมเฉลี่ย	3.61	0.37	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่าผู้บริหาร มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61, S.D = 0.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากทุกด้าน ยกเว้น ด้านกระบวนการ ที่ผู้บริหารเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของอาจารย์ ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์	อาจารย์ (n=20)		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D	
1.ด้านบริบท	3.74	0.34	มาก
2.ด้านปัจจัยเบื้องต้น	3.81	0.51	มาก
3.ด้านกระบวนการ	3.67	0.50	มาก
4.ด้านผลผลิต	3.69	0.53	มาก
รวมเฉลี่ย	3.77	0.43	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่าอาจารย์ มีความคิดเห็นต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D= 0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษา
ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์
โดยรวมและเป็นรายด้าน

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์	ผู้สำเร็จการศึกษา (n=51)		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D	
1.ด้านบริบท	3.80	0.33	มาก
2.ด้านปัจจัยเบื้องต้น	3.72	0.49	มาก
3.ด้านกระบวนการ	3.55	0.46	มาก
4.ด้านผลผลิต	3.65	0.46	มาก
รวมเฉลี่ย	3.71	0.40	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่าผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นต่อหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก
($\bar{X} = 3.71$, S.D= 0.40) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์
 ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงาน
 คหกรรมศาสตร์ ด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร โดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร	ผู้บริหาร n=10		อาจารย์ n=20		ผู้สำเร็จการศึกษา n=51	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
	1.การดำเนินกิจการด้านธุรกิจคหกรรมศาสตร์	3.90	0.57	3.90	0.57	3.84
2.การปฏิบัติงานในหน้าที่						
2.1 นักคหกรรมศาสตร์	3.50	0.53	3.70	0.68	3.70	0.55
2.2 พัฒนาการ	3.30	0.68	3.50	0.68	3.47	0.64
2.3 ครูในสถานศึกษา	3.40	0.70	3.80	0.77	3.75	0.82
2.4 ผู้ประกอบการด้านธุรกิจงานคหกรรมศาสตร์	3.50	0.85	4.00	0.80	3.80	0.83
2.5 ผู้ปฏิบัติงานการบริหรงานคหกรรมศาสตร์ ในโรงงานอุตสาหกรรม	3.60	0.52	3.85	0.59	3.76	0.55
2.6 แม่บ้านคหกรรมศาสตร์	3.30	0.68	3.75	0.64	3.63	0.70
3.การปฏิบัติงานการบริหรงานคหกรรมศาสตร์						
3.1 การวางแผนงาน	3.50	0.53	3.55	0.61	3.59	0.60
3.2 การดำเนินงาน	3.80	0.63	3.65	0.59	3.76	0.58
3.3 การควบคุมงาน	3.70	0.68	3.65	0.59	3.76	0.61
3.4การประเมินผล	3.70	0.48	3.60	0.53	3.67	0.58
4.การปฏิบัติที่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย						
4.1 อย่างประหยัด	3.70	0.48	3.60	0.53	3.80	0.55
4.2 รวดเร็ว	4.00	0.47	3.85	0.59	3.80	0.49
4.3 มีคุณภาพ	4.00	0.67	3.70	0.57	3.90	0.57
4.4 ตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้า หรือผู้ใช้บริการ	3.70	0.48	3.75	0.55	3.88	0.55

ตาราง 11 (ต่อ)

ด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร	ผู้บริหาร n=10		อาจารย์ n=20		ผู้สำเร็จการศึกษา n=51	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
5.ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล	3.60	0.70	3.80	0.5	3.80	0.53
6.ความรับผิดชอบต่อหน้าที่	3.70	0.68	3.80	0.70	3.82	0.68
7.ความรับผิดชอบต่อสังคม	3.90	0.74	3.50	0.51	3.61	0.53
8.ความมีระเบียบ	3.80	0.79	3.85	0.67	3.94	0.64
9.ความคิดสร้างสรรค์	3.80	0.92	3.80	0.70	3.82	0.65
10.ปรับปรุงหลักสูตร	3.90	0.57	3.85	0.67	3.78	0.73
11.ความขยันหมั่นเพียร	4.10	0.57	3.80	0.70	3.86	0.56
12.ความซื่อสัตย์สุจริต	3.70	0.82	3.45	0.51	3.75	0.59
13.มีคุณธรรมจริยธรรม	3.95	0.61	3.50	0.51	3.57	0.61
14.การวิเคราะห์ข่าวสารและคำโฆษณา	3.80	0.63	3.45	0.69	3.63	0.69
15.การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	3.80	0.42	3.88	0.67	3.82	0.56
16.การสืบทอดศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย	3.80	0.92	3.85	0.59	3.86	0.74
17.การเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการ ปฏิบัติงาน	4.20	0.79	3.75	0.55	3.92	0.65
18.ภาษาที่ใช้ชัดเจนและเข้าใจง่าย	3.90	0.74	3.90	0.72	3.90	0.72
19.ความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	4.10	0.57	3.75	0.72	3.86	0.63
20.ความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	4.20	0.42	4.10	0.55	4.14	0.53
21.ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะความชำนาญ ในการประกอบอาชีพ	4.20	0.42	4.25	0.44	4.20	0.40
รวมเฉลี่ย	3.74	0.67	3.75	0.68	3.83	0.65

จากตาราง 11 ผู้บริหารประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, S.D=0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารมีความเห็นถึงความมุ่งหมายของ หลักสูตรส่วนใหญ่มีความเหมาะสมในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 2.1 การปฏิบัติงานในหน้าที่นักคหกรรมศาสตร์ ข้อ 2.2 การปฏิบัติงานในหน้าที่พัฒนากร ข้อ 2.3 การปฏิบัติงานในหน้าที่ครูในสถานศึกษา ข้อ 2.4 การปฏิบัติงานในหน้าที่ผู้ประกอบการด้านธุรกิจงานคหกรรมศาสตร์ ข้อ 2.6 การปฏิบัติงานในหน้าที่แม่บ้านคหกรรมศาสตร์ ข้อ 3.1 การวางแผนการปฏิบัติงานการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ที่ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมในระดับปานกลาง

อาจารย์ ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D=0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ที่อาจารย์มีความคิดความมุ่งหมายของหลักสูตรส่วนใหญ่มีความ เหมาะสมในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 2.2 การปฏิบัติงานในหน้าที่พัฒนากร ข้อ 7 ความรับผิดชอบต่อสังคม ข้อ 12 ความซื่อสัตย์สุจริต ข้อ 13 คุณธรรมจริยธรรม และข้อ 14 การวิเคราะห์ข่าวสารและคำโฆษณา อาจารย์มีความคิดเห็นว่าเหมาะสมในระดับปานกลาง

ผู้สำเร็จการศึกษา ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$ S.D=0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็น ว่า ด้านความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 2.2 การปฏิบัติงานในหน้าที่พัฒนากร ที่ผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นว่าเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์
 ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงาน
 คหกรรมศาสตร์ ด้านโครงสร้างของหลักสูตร โดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านโครงสร้างของหลักสูตร	ผู้บริหาร n=10		อาจารย์ n=20		ผู้สำเร็จการศึกษา n=51	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
1.การกำหนดจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร						
86 หน่วยกิต	4.00	0.47	3.95	0.61	3.94	0.58
2.การกำหนดจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาศึกษาทั่วไป						
23 หน่วยกิต ประกอบด้วย						
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 6 หน่วยกิต	4.10	0.74	3.80	0.77	3.92	0.72
ภาษาศาสตร์ 6 หน่วยกิต	4.10	0.74	3.95	0.69	4.06	0.67
วิทยาศาสตร์ 6 หน่วยกิต	3.80	0.79	3.95	0.69	3.94	0.73
คณิตศาสตร์ 3 หน่วยกิต	3.60	0.70	3.90	0.64	3.86	0.66
พลศึกษา/นันทนาการ/กิจกรรม 2 หน่วยกิต	3.50	0.71	4.05	0.51	3.90	0.64
3.การกำหนดจำนวนหน่วยกิต วิชาชีพ						
57 หน่วยกิต						
ประกอบด้วย วิชาชีพเฉพาะสาขา 42 หน่วยกิต						
วิชาชีพเลือก 15 หน่วยกิต	3.80	0.63	3.90	0.64	3.86	0.63
4.การกำหนดจำนวนหน่วยกิตวิชาชีพเลือกเสรี						
6 หน่วยกิต	3.90	0.74	3.85	0.59	3.86	0.83
รวมเฉลี่ย	3.85	0.70	3.81	0.70	3.98	0.67

จากตาราง 12 พบว่าผู้บริหารประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านโครงสร้างของหลักสูตร โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D=0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าโครงสร้างของหลักสูตรส่วนใหญ่มีความเหมาะสมในระดับมาก ยกเว้นข้อ 2 การกำหนดจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาศึกษาทั่วไป วิชาพลศึกษา/นันทนาการ/กิจกรรม 2 หน่วยกิต ที่ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมในระดับปานกลาง

อาจารย์ ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านโครงสร้างของหลักสูตร โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$, S.D=0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์มีความคิดเห็นว่าโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากทุกข้อ

ผู้สำเร็จการศึกษา ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านโครงสร้างของหลักสูตร โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$ S.D=0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นว่าโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์
 ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงาน
 คหกรรมศาสตร์ ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร โดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร	ผู้บริหาร n=10		อาจารย์ n=20		ผู้สำเร็จการศึกษา n=51	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
1.ความสอดคล้องของเนื้อหารายวิชากับ						
ความมุ่งหมายของหลักสูตร	3.80	0.63	3.95	0.51	3.92	0.56
2.เนื้อหาวิชาแต่ละวิชาเหมาะสม						
กับจำนวนหน่วยกิต	4.00	0.47	4.05	0.60	4.04	0.54
3.เนื้อหาวิชามีความทันสมัย	3.90	0.57	3.70	0.57	3.80	0.57
4.เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับ						
ความต้องการของสังคม	3.80	0.63	3.65	0.58	3.78	0.64
5.เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับ						
ความต้องการของผู้เรียน	3.90	0.77	3.60	0.68	3.71	0.67
6.เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความ						
ต้องการของตลาดแรงงาน	3.70	0.83	3.55	0.76	3.63	0.79
7.เนื้อหาวิชามีความเชื่อมโยงกับ						
ภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.90	0.57	3.75	0.77	3.84	0.73
รวมเฉลี่ย	3.90	0.60	3.75	0.66	3.90	0.70

จากตาราง 13 แสดงว่า ผู้บริหาร ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, S.D = 0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าเนื้อหาสาระของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากทุกข้อ

อาจารย์ ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตรโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D = 0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์มีความคิดเห็นว่าเนื้อหาสาระของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากทุกข้อ

ผู้สำเร็จการศึกษา ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหาร
งานคหกรรมศาสตร์ ด้านเนื้อหาของหลักสูตรโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก
($\bar{X} = 3.90, S.D = 0.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นว่า
เนื้อหาของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 14 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์
 ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงาน
 คหกรรมศาสตร์ ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ โดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านคุณลักษณะของอาจารย์	ผู้บริหาร n = 10		อาจารย์ n = 20		ผู้สำเร็จการศึกษา n = 51	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
1. มีผลงานทางวิชาการหรือตำรา	3.99	0.74	3.65	0.75	3.76	0.80
2. ความสามารถในการเลือกวิธีสอน ให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.30	0.48	3.90	0.72	3.81	0.72
3. การเตรียมการสอนให้เป็นไปตาม ความมุ่งหมายของรายวิชา	3.50	0.53	4.00	0.65	3.95	0.69
4. ความรู้เนื้อหาวิชาที่สอน	3.30	0.48	4.05	0.60	3.93	0.71
5. ความรู้ความสามารถในการเป็น อาจารย์ที่ปรึกษา	3.30	0.48	3.95	0.69	3.87	0.70
6. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.40	0.70	4.15	0.59	3.96	0.61
7. เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพสาขาการ บริหารงานคหกรรมศาสตร์	3.50	0.52	4.00	0.73	4.24	0.66
8. การปฏิบัติตัวเป็นตัวอย่างใน การปฏิบัติงาน	3.30	0.48	3.70	0.83	3.95	0.77
9. ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	3.60	0.58	3.90	0.79	4.09	0.59
รวมเฉลี่ย	3.50	0.60	3.89	0.71	4.10	0.70

จากตาราง 14 แสดงว่า ผู้บริหารประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขา
 วิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ โดยรวมว่ามีความเหมาะสม
 ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.50, S.D=0.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้บริหารมีความ
 คิดเห็นว่าลักษณะของอาจารย์มีความเหมาะสมในระดับปานกลางเกือบทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 1
 มีผลงานทางวิชาการหรือตำรา และข้อ 9 ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ที่ผู้บริหารเห็นว่า
 มีความเหมาะสมในระดับมาก

อาจารย์ ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงาน
คหกรรมศาสตร์ ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก
($\bar{X}=3.89, S.D=0.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์มีความเห็นว่าคุณลักษณะของ
อาจารย์ มีความเหมาะสมในระดับมากทุกข้อ

ผู้สำเร็จการศึกษา ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหาร
งานคหกรรมศาสตร์ ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก
($\bar{X}= 4.10 S.D=0.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นว่า
คุณลักษณะของอาจารย์มีความเหมาะสมในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 15 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์
 ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงาน
 คหกรรมศาสตร์ ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน โดยรวมและ
 เป็นรายข้อ

ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน	ผู้บริหาร n=10		อาจารย์ n=12		ผู้สำเร็จการศึกษา n=51	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
1.ความเหมาะสมของอุปกรณ์การเรียนการสอน						
1.1 มีจำนวนเพียงพอ	3.50	0.53	3.60	0.50	3.61	0.49
1.2 มีคุณภาพอยู่ในสภาพที่ใช้การได้	3.20	0.79	3.60	0.75	3.52	0.78
1.3 มีความทันสมัย	2.90	0.87	3.45	0.75	3.34	0.83
1.4 ได้รับความสะดวกในการขอรับบริการ	3.00	0.82	3.75	0.71	3.63	0.82
2.ความเหมาะสมของตำราเรียน						
2.1 มีจำนวนเพียงพอสำหรับให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า	3.00	0.81	3.65	0.74	3.53	0.87
2.2 ห้องสมุดมีหนังสือและวารสารที่ทันสมัย	3.10	0.87	3.95	0.68	3.72	0.84
2.3 ความสะดวกในการยืมหนังสือ	3.10	0.87	3.60	0.82	3.59	0.91
2.4 มีข้อมูลในระบบอิเล็กทรอนิกส์	3.30	0.82	3.45	0.71	3.39	0.82
3. ความเหมาะสมของสถานที่เรียน						
3.1 ขนาดของห้องเรียน	2.90	0.73	3.75	0.76	3.57	0.78
3.2 ความสะดวกในการใช้ห้องเรียน	3.00	0.15	3.80	0.78	3.64	0.90
3.3 การจัดห้องเรียนเหมาะสมกับการจัด การเรียนการสอนภาคทฤษฎี	3.20	0.63	3.75	0.76	3.72	0.83
3.4 การจัดห้องเรียนเหมาะสมกับ การจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ	3.20	0.10	3.95	0.82	3.83	0.92
รวมเฉลี่ย	3.10	0.80	3.68	0.75	3.60	0.80

จากตาราง 15 แสดงว่า ผู้บริหารประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียนและสถานที่เรียน โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$, S.D = 0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้บริหารเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลางทุกข้อ

อาจารย์ ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$, S.D = 0.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอาจารย์มีความคิดเห็นว่าคุณภาพการเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียนของหลักสูตรส่วนใหญ่มีความเหมาะสมในระดับมาก ยกเว้นข้อ 1.3 ความเหมาะสมของอุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัย และข้อ 2.4 ความเหมาะสมของตำราเรียน มีข้อมูลในระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่อาจารย์เห็นว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลาง

ผู้สำเร็จการศึกษา ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, S.D = 0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นว่าคุณภาพการเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียนของหลักสูตรส่วนใหญ่มีความเหมาะสมในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 1.3 ความเหมาะสมของอุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัย และข้อ 2.4 ความเหมาะสมของตำราเรียน มีข้อมูลในระบบอิเล็กทรอนิกส์ ที่ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 16 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์
 ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงาน
 คหกรรมศาสตร์ ด้านกระบวนการเรียนการสอน โดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านกระบวนการเรียนการสอน	ผู้บริหาร n=10		อาจารย์ n = 12		ผู้สำเร็จการศึกษา n=51	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
1.การจัดการเรียนการสอน						
สอดคล้องกับความมุ่งหมาย						
ของหลักสูตร	3.10	0.99	4.20	0.61	3.78	0.92
2.ดำเนินการสอนได้ครบถ้วนตามที่						
กำหนดไว้ในหลักสูตร	3.50	0.85	4.25	0.63	3.96	0.76
3.การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	3.20	0.63	4.05	0.75	3.70	0.78
4.การเตรียมการสอนของอาจารย์	3.50	0.52	4.05	0.75	3.89	0.72
5.การใช้สื่อการสอนของอาจารย์	3.50	0.70	3.80	0.76	3.73	0.75
6.การจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้						
และทักษะนอกชั้นเรียน	3.50	0.70	3.70	0.73	3.65	0.74
7.การพานักศึกษาไปศึกษาดูงาน						
นอกสถานที่	3.50	0.52	3.65	0.74	3.63	0.67
8.นักศึกษาสามารถนำความรู้ไป						
ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้	3.60	0.84	3.85	0.59	3.82	0.68
9.การเชิญวิทยากรภายนอกมา						
บรรยายมีความเหมาะสม	3.50	0.97	3.75	0.72	3.72	0.75

ตาราง 16 (ต่อ)

ด้านกระบวนการเรียนการสอน	ผู้บริหาร		อาจารย์		ผู้สำเร็จการศึกษา	
	n=10		n=20		n=51	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
10.การส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในด้านต่อไปนี้						
10.1 การดำเนินการด้านธุรกิจคหกรรมศาสตร์	3.50	0.97	3.75	0.72	3.70	0.71
10.2 การปฏิบัติงานหน้าที่						
10.2.1 นักคหกรรมศาสตร์	3.80	0.79	3.75	0.72	3.76	0.85
10.2.2 พัฒนาการ	3.50	0.85	3.70	0.92	3.67	0.73
10.2.3 ครูในสถานศึกษา	3.60	0.97	3.65	0.75	3.54	0.78
10.2.4 ผู้ประกอบอาชีพด้านคหกรรมศาสตร์	3.70	0.82	3.50	0.76	3.84	0.72
10.2.5 ผู้ปฏิบัติงานการบริหารงานคหกรรม ศาสตร์ในโรงงานอุตสาหกรรม	3.50	0.85	3.95	0.76	3.70	0.77
10.2.6 แม่บ้านคหกรรมศาสตร์	3.60	0.84	3.85	0.81	3.73	0.66
10.3 การปฏิบัติงานด้านการบริหารงาน คหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับ						
10.3.1 การวางแผนงาน	3.70	0.82	3.75	0.72	3.70	0.67
10.3.2 การดำเนินงาน	3.70	0.67	3.60	0.60	3.76	0.55
10.3.3 การควบคุมงาน	3.40	0.84	3.75	0.55	3.66	0.63
10.3.4 การประเมินผลงาน	3.60	0.97	3.70	0.57	3.58	0.71

ตาราง 16 (ต่อ)

ด้านกระบวนการเรียนการสอน	ผู้บริหาร		อาจารย์		ผู้สำเร็จการศึกษา	
	n = 10		n = 20		n = 51	
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D
10.4 การปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตาม เป้าหมาย						
10.4.1 ประหยัด	3.50	0.97	3.70	0.80	3.66	0.78
10.4.2 รวดเร็ว	3.80	0.79	3.75	0.72	3.72	0.70
10.4.3 มีคุณภาพ	3.50	0.53	3.75	0.64	3.70	0.65
10.5 ความสามารถในการแก้ปัญหา	3.30	0.48	3.85	0.49	3.61	0.69
10.6 ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่	2.90	0.57	3.75	0.64	3.61	0.76
10.7 ความรับผิดชอบต่อสังคม	3.10	0.99	3.60	0.68	3.49	0.73
10.8 มีระเบียบวินัย	3.30	0.82	3.85	0.75	3.77	0.80
10.9 มีความคิดสร้างสรรค์	3.40	0.84	3.75	0.55	3.63	0.55
10.10 ปรับปรุงตนเองเสมอ	3.40	0.84	3.75	0.55	3.66	0.63
10.11 มีความขยันหมั่นเพียร	3.50	0.85	3.70	0.92	3.61	0.86
10.12 มีความซื่อสัตย์สุจริต	3.40	0.84	3.60	0.60	3.58	0.64
10.13 มีคุณธรรมจริยธรรม	3.20	0.63	3.65	0.81	3.52	0.80
10.14 มีการจัดทรัพยากร	3.50	0.71	3.60	0.88	3.60	0.81
10.15 การวิเคราะห์ข่าวสารและคำโฆษณา	3.30	4.83	3.55	0.76	3.46	0.72
10.16 การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	3.40	0.52	4.05	0.76	3.84	0.75
10.17 การรักษาสืบทอดศิลปวัฒนธรรมและ ประเพณีไทย	3.40	0.84	3.70	0.80	3.59	0.82
10.18 การเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ในการปฏิบัติงาน	3.70	0.95	3.85	0.75	3.80	0.72
รวมเฉลี่ย	3.61	0.37	3.77	0.42	3.70	0.38

จากตาราง 16 แสดงว่า ผู้บริหารประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านกระบวนการเรียนการสอน โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$ S.D=0.37) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีค่าความเหมาะสมในระดับปานกลางเป็นส่วนมาก ยกเว้น ข้อ 8 นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้ ข้อ 10.2.1 การปฏิบัติงานในหน้าที่นักคหกรรมศาสตร์ ข้อ 10.2.3 การปฏิบัติงานในหน้าที่ครูในสถานศึกษา ข้อ 10.2.4 การปฏิบัติงานในหน้าที่ผู้ประกอบการอาชีพด้านคหกรรมศาสตร์ ข้อ 10.2.6 การปฏิบัติงานในหน้าที่แม่บ้านคหกรรมศาสตร์ ข้อ 10.3.1 การวางแผนการบริหารงาน ข้อ 10.3.2 การดำเนินงาน ข้อ 10.3.4 การประเมินผลงาน ข้อ 10.4.2 การปฏิบัติงานรวดเร็ว และข้อ 10.18 การเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน ที่ผู้บริหารมีความเห็นว่ามีค่าความเหมาะสมในระดับมาก

อาจารย์ ประเมินกระบวนการเรียนการสอนของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D=0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการเรียนการสอนของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากเกือบทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 10.2.4 ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการอาชีพด้านคหกรรมศาสตร์ ที่อาจารย์มีความเห็นว่ามีค่าความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ผู้สำเร็จการศึกษา ประเมินกระบวนการเรียนการสอนของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, S.D=0.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นว่าการเรียนการสอนของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากเกือบทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 10.7 ความรับผิดชอบต่อสังคม และข้อ 10.15 การวิเคราะห์ข่าวสารและคำโฆษณา ที่ผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นว่ามีค่าความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 17 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์
ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหาร
งานคหกรรมศาสตร์ ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านการวัดและประเมินผล	ผู้บริหาร n = 10		อาจารย์ n = 20		ผู้สำเร็จการศึกษา n = 51	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
1. ใช้มาตรฐานสากลเป็นเกณฑ์ของดัชนี ชี้วัด	4.10	0.74	4.15	0.67	4.02	0.69
2. สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร	3.80	0.63	4.15	0.58	3.99	0.59
3. สอดคล้องกับความมุ่งหมายเนื้อหา รายวิชา	3.90	0.88	4.05	0.61	3.94	0.65
4. การวางแผนการวัดและประเมินผล การเรียนรู้มีความเหมาะสม	3.90	0.74	3.95	0.76	3.90	0.69
5. การวัดและประเมินผลมุ่งส่งเสริมความรู้ ความสามารถทางด้านทฤษฎี	4.00	0.82	3.80	0.77	3.86	0.78
6. การวัดและประเมินผลมุ่งส่งเสริมความรู้ ความสามารถทางด้านปฏิบัติ	4.00	0.57	3.80	0.77	3.95	0.83
7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง	3.90	0.48	3.90	0.79	4.09	0.53
8. ผู้เรียนมีโอกาสประเมินผลการสอน ของอาจารย์	3.70	0.48	3.75	0.85	4.06	0.74
9. อาจารย์นำผลการวัดและประเมินผล มาปรับปรุงการเรียนการสอน	3.70	0.52	3.70	0.66	3.90	0.81
รวมเฉลี่ย	3.60	0.60	3.89	0.72	4.00	0.80

จากตาราง 17 แสดงว่า ผู้บริหาร ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขา
วิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมว่ามีความเหมาะสมใน
ระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, S.D = 0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่
การวัดและประเมินผลของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากทุกข้อ

อาจารย์ ประเมินการหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงาน
คหกรรมศาสตร์ ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก
($\bar{X} = 3.89$, S.D = 0.72) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการวัดและ
ประเมินผลของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากทุกข้อ

ผู้สำเร็จการศึกษา ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหาร
งานคหกรรมศาสตร์ ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก
($\bar{X} = 4.00$, S.D = 0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็น
ว่าการวัดและประเมินผลของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 18 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์
 ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงาน
 คหกรรมศาสตร์ ด้านการบริหารหลักสูตร โดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านการบริหารหลักสูตร	ผู้บริหาร n=10		อาจารย์ n=20		ผู้สำเร็จการศึกษา n=51	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
1.การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทาง การสอน	3.40	0.70	3.60	0.68	3.55	0.66
2.การคัดเลือกนักศึกษา	3.40	0.70	3.60	0.59	3.59	0.60
3.ระบบการลงทะเบียนเรียนของนักศึกษา	3.60	0.70	3.80	0.61	3.75	0.62
4.การจัดตารางเรียนตารางสอน	3.50	0.71	3.85	0.67	3.75	0.73
5.การจัดอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชา	3.50	0.71	3.75	0.64	3.67	0.64
6.การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อ ส่งเสริมให้นักศึกษามีประสิทธิภาพ	3.50	0.71	3.90	0.72	3.86	0.68
7.อาจารย์ที่ปรึกษามีส่วนช่วยในการเรียน	3.60	0.52	3.90	0.71	3.88	0.63
8.การจัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	3.60	0.52	3.85	0.75	3.81	0.67
9.การบริการด้านวิชาการ	3.70	0.68	4.05	0.61	3.99	0.59
10.สภาพแวดล้อมในการเรียนการสอน ตามหลักสูตร	3.90	0.37	4.05	0.61	4.04	0.55
รวมเฉลี่ย	3.71	0.64	3.83	0.66	4.00	0.70

จากตาราง 18 แสดงว่า ผู้บริหาร ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านการบริหารหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, S.D = 0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการบริหารหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 1 การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน ข้อ 2 การคัดเลือกนักศึกษา ข้อ 4 การจัดตารางเรียนตารางสอน ข้อ 5 การจัดอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชา และข้อ 6 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีประสิทธิภาพ ที่ผู้บริหารเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

อาจารย์ ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงาน
คหกรรมศาสตร์ ด้านการบริหารหลักสูตร โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$,
S.D = 0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการบริหารหลักสูตร
มีความเหมาะสมในระดับมากทุกข้อ

ผู้สำเร็จการศึกษา ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหาร
งานคหกรรมศาสตร์ ด้านการบริหารหลักสูตร โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก
($\bar{X} = 4.00$, S.D=0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นว่า
การบริหารหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 19 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์
 ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร
 วิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายข้อ

ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา	ผู้บริหาร n = 10		อาจารย์ n = 20		ผู้สำเร็จการศึกษา n = 51	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
ด้านพุทธิพิสัย						
1.การดำเนินการด้านธุรกิจคหกรรมศาสตร์	3.80	0.63	3.80	0.70	3.86	0.62
2.ความรู้ด้านการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ เกี่ยวกับ						
2.1 การวางแผน	3.70	0.48	3.90	0.64	3.87	0.58
2.2 การดำเนินงาน	3.80	0.79	3.75	0.72	3.77	0.70
2.3 การควบคุมงาน	4.20	0.78	3.70	0.66	3.84	0.70
2.4 การประเมินผล	3.90	0.57	3.80	0.768	3.86	0.71
3.ความคิดสร้างสรรค์	3.90	0.32	3.65	0.75	3.73	0.64
4.ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล	3.70	0.48	4.00	0.56	3.92	0.54
5.ความสามารถในการสืบทอดศิลปวัฒนธรรม และประเพณีไทย	3.80	0.42	3.85	0.75	3.86	0.64

ตาราง 19 (ต่อ)

ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา	ผู้บริหาร n=10		อาจารย์ n = 20		ผู้สำเร็จการศึกษา n =51	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
ด้านจิตพิสัย						
6.การมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่	3.90	0.57	3.75	0.72	3.81	0.65
7.ความรับผิดชอบต่อสังคม	3.70	0.68	3.80	0.70	3.78	0.66
8.ความมีระเบียบวินัย	4.00	0.82	3.40	0.75	3.64	0.79
9.การรู้จักปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ	3.80	0.63	3.65	0.75	3.69	0.69
10.ความขยันหมั่นเพียร	3.78	0.67	3.70	0.66	3.73	0.65
11.ความซื่อสัตย์ สุจริต	3.50	0.53	3.45	0.60	3.49	0.57
12.การมีคุณธรรม จริยธรรม	3.40	0.51	3.55	0.60	3.52	0.57
13.การมีจิตสำนึกบริการ	3.50	0.52	3.45	0.69	3.49	0.63
ด้านทักษะพิสัย						
14.การปฏิบัติงานในหน้าที่						
14.1 นักคหกรรมศาสตร์	3.80	0.78	3.35	.074	3.47	0.77
14.2 พัฒนาการ	3.70	0.67	3.35	0.81	3.46	0.78
14.3 ครูในสถานศึกษา	3.60	0.51	3.85	0.67	3.72	0.59
14.4 ผู้ประกอบอาชีพด้านธุรกิจคหกรรมศาสตร์	3.60	0.51	3.90	0.71	3.72	0.65
14.5 ผู้ปฏิบัติงานบริหารงานคหกรรมศาสตร์ในโรงงานอุตสาหกรรม	3.50	0.52	3.55	0.60	3.55	0.56
14.6 แม่บ้านคหกรรมศาสตร์	3.60	0.69	3.60	0.59	3.59	0.62

ตาราง 19 (ต่อ)

ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา	ผู้บริหาร n = 10		อาจารย์ n = 20		ผู้สำเร็จการศึกษา n = 51	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
15. การปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย						
15.1 ประหยัด	3.90	0.87	3.75	0.63	3.76	0.70
15.2 รวดเร็ว	3.60	0.69	3.75	0.63	3.67	0.64
15.3 มีคุณภาพ	3.50	0.52	3.90	0.71	3.78	0.68
15.4 ตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ	3.60	0.69	3.90	0.78	3.81	0.77
16. ความสามารถในการจัดการทรัพยากร	3.50	0.70	3.75	0.78	3.70	0.74
17. ความสามารถในการวิเคราะห์ข่าวสารและคำโฆษณา	3.60	0.69	3.60	0.75	3.60	0.71
18. ความสามารถในการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	3.60	0.84	3.60	0.75	3.65	0.74
19. ความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน	3.80	0.91	3.60	0.68	3.69	0.73
รวมเฉลี่ย	3.71	0.64	3.64	0.67	3.70	0.69

จากตาราง 19 แสดงว่า ผู้บริหารประเมินประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71, S.D = 0.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่าประสิทธิภาพตามความเป็นจริงของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรส่วนใหญ่มีความเหมาะสมในระดับมาก ยกเว้น ด้านจิตพิสัย ข้อ 11 ความซื่อสัตย์สุจริต ข้อ 12 การมีคุณธรรมจริยธรรม ข้อ 13 การมีจิตสำนึกบริการ ด้านทักษะพิสัย ข้อ 14.5 ผู้ปฏิบัติงานบริหารงานคหกรรมศาสตร์ในโรงงานอุตสาหกรรม ข้อ 15.3 การปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายอย่างมีคุณภาพ และข้อ 16 ความสามารถในการจัดการทรัพยากร ที่ผู้บริหาร

เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

อาจารย์ ประเมินประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก
($\bar{X} = 3.64$, S.D = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์มีความคิดเห็นว่า
ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาของหลักสูตรส่วนใหญ่ มีความเหมาะสมในระดับมาก
ยกเว้นด้านจิตพิสัย ข้อ 8 ความมีระเบียบวินัย ข้อ 11 ความซื่อสัตย์สุจริต ข้อ 13 การมี
จิตสำนึกบริการ ข้อ 14.1 การปฏิบัติหน้าที่นักคหกรรมศาสตร์ และข้อ 14.2 การปฏิบัติหน้าที่
พัฒนากร ที่อาจารย์เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ผู้สำเร็จการศึกษา ประเมินประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับ
มาก ($\bar{X} = 3.70$, S.D = 0.69) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่า
ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรส่วนใหญ่ มีความเหมาะสมในระดับมาก ยกเว้น
ด้านจิตพิสัยข้อ 11 ความซื่อสัตย์สุจริต ข้อ 13 การมีจิตสำนึกบริการ ข้อ 14.1 การปฏิบัติงานใน
หน้าที่นักคหกรรมศาสตร์ และข้อ 14.2 การปฏิบัติงานในหน้าที่พัฒนากร ที่ผู้สำเร็จการศึกษา
เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง สาขาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ดังแสดงในตาราง 20-27

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและ
เป็นรายด้าน

ความคิดเห็น	นักศึกษา n =78		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D	
1.ด้านบริบท	3.83	0.51	มาก
2.ด้านปัจจัยเบื้องต้น	3.95	0.18	มาก
3.ด้านกระบวนการ	3.94	0.43	มาก
4.ด้านผลผลิต	3.98	0.49	มาก
รวมเฉลี่ย	3.91	0.42	มาก

จากตาราง 20 แสดงว่า นักศึกษามีความเห็นว่าการหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สาขาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$,
S.D = 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ว่ามีความเหมาะสม
อยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 21 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์
ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร โดยรวมและเป็นรายข้อ

เนื้อหาสาระของหลักสูตร	นักศึกษา n=78		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D	
1.ความสอดคล้องของเนื้อหารายวิชากับความมุ่งหมาย ของหลักสูตร	3.71	0.51	มาก
2.เนื้อหาวิชาแต่ละวิชาเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต	3.73	0.73	มาก
3.เนื้อหาวิชามีความทันสมัย	3.81	0.81	มาก
4.เนื้อหาวิชามีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	4.10	0.83	มาก
5.เนื้อหาวิชามีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	3.76	0.49	มาก
6.เนื้อหาวิชามีความสอดคล้องกับความต้องการของ ตลาดแรงงาน	3.86	0.77	มาก
7.เนื้อหาวิชามีความเชื่อมโยงกับภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.99	0.86	มาก
รวมเฉลี่ย	3.85	0.74	มาก

จากตาราง 21 แสดงว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร โดยรวม
มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D = 0.74) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า
นักศึกษามีความเห็นว่เนื้อหาสาระของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการ
บริหารงานคหกรรมศาสตร์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 22 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์
ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ โดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านคุณลักษณะของอาจารย์	นักศึกษา n =78		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D	
1.มีผลงานทางวิชาการหรือตำรา	3.91	0.71	มาก
2.ความสามารถในการเลือกวิธีการสอนให้เหมาะสมกับ เนื้อหารายวิชา	3.97	0.66	มาก
3.การเตรียมการสอนให้เป็นไปตามความมุ่งหมาย ของรายวิชา	4.17	0.70	มาก
4.ความรู้เนื้อหาวิชาที่สอน	4.26	0.57	มาก
5.ความรู้ความสามารถในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา	4.23	0.72	มาก
6.ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.36	0.84	มาก
7.เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพสาขาวิชาการบริหารงาน คหกรรมศาสตร์	4.24	0.89	มาก
8.การปฏิบัติตัวเป็นตัวอย่างในการปฏิบัติงาน	3.95	0.77	มาก
9.ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	4.09	0.59	มาก
รวมเฉลี่ย	4.10	0.70	มาก

จากตาราง 22 แสดงว่า นักศึกษามีความเห็นว่าคุณลักษณะของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D = 0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะของอาจารย์หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 23 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์
ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียนและสถานที่เรียน โดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียนและสถานที่เรียน	นักศึกษา n=78		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D	
1.ความเหมาะสมของอุปกรณ์การเรียนการสอน			
1.1 มีจำนวนเพียงพอ	3.78	0.69	มาก
1.2 มีคุณภาพอยู่ในสภาพที่ใช้การได้	3.90	0.65	มาก
1.3 มีความทันสมัย	3.78	0.83	มาก
1.4 ได้รับความสะดวกในการขอรับบริการ	3.58	0.78	มาก
2.ความเหมาะสมของตำราเรียน			
2.1 มีจำนวนเพียงพอสำหรับผู้เรียนศึกษาค้นคว้า	3.46	0.88	ปานกลาง
2.2 ห้องสมุดมีหนังสือและวารสารที่ทันสมัย	3.68	0.83	มาก
2.3 ความสะดวกในการยืมหนังสือ	3.92	0.89	มาก
2.4 มีข้อมูลในระบบอิเล็กทรอนิกส์	3.87	0.77	มาก
3.ความเหมาะสมของสถานที่เรียน			
3.1 ขนาดของห้องเรียน	3.86	0.70	มาก
3.2 ความสะดวกในการใช้ห้องเรียน	3.96	0.71	มาก
3.3 การจัดห้องเรียนเหมาะสมกับการจัดการเรียน การสอนภาคทฤษฎี	4.10	0.60	มาก
3.4 การจัดห้องเรียนเหมาะสมกับการจัดการเรียน การสอนภาคปฏิบัติ	4.18	0.80	มาก
รวมเฉลี่ย	3.80	0.80	มาก

จากตาราง 23 แสดงว่า นักศึกษามีความเห็นต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียนโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D = 0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียนว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 2.1 ตำราเรียนมีจำนวนเพียงพอสำหรับให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 24 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์
ด้านกระบวนการเรียนการสอน โดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านกระบวนการเรียนการสอน	นักศึกษา n=78		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D	
1.การจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับความมุ่งหมาย ของหลักสูตร	3.82	0.75	มาก
2.ดำเนินการสอนได้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	3.85	0.72	มาก
3.การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	3.75	0.70	มาก
4.การเตรียมการสอนของอาจารย์	3.85	0.75	มาก
5.การใช้สื่อการสอนของอาจารย์	3.97	0.72	มาก
6.การจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกชั้นเรียน	3.90	0.74	มาก
7.การพานักศึกษาไปศึกษาดูงานนอกสถานที่	3.63	0.85	มาก
8.นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการ ปฏิบัติงานได้	3.42	0.98	ปานกลาง
9.การเชิญวิทยากรภายนอกมาบรรยายมีความเหมาะสม	3.88	1.01	มาก
10.การส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ในด้านต่อไปนี้			
10.1 การดำเนินการด้านธุรกิจคหกรรมศาสตร์	3.69	1.03	มาก
10.2 การปฏิบัติงานในหน้าที่			
10.2.1 นักคหกรรมศาสตร์	3.92	0.76	มาก
10.2.2 พัฒนาการ	3.91	0.56	มาก
10.2.3 ครูในสถานศึกษา	4.00	0.80	มาก
10.2.4 ผู้ประกอบอาชีพด้านคหกรรมศาสตร์	4.06	0.74	มาก
10.2.5 ผู้ปฏิบัติงานการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ในโรงงานอุตสาหกรรม	4.03	0.75	มาก
10.2.6 แม่บ้านคหกรรมศาสตร์	4.09	0.72	มาก

ตาราง 24 (ต่อ)

ด้านกระบวนการเรียนการสอน	นักศึกษา n=78		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D	
10.3 การปฏิบัติงานด้านคหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับ			
10.3.1 การวางแผนงาน	3.96	0.56	มาก
10.3.2 การดำเนินงาน	4.05	0.60	มาก
10.3.3 การควบคุมงาน	3.95	0.62	มาก
10.3.4 การประเมินผลงาน	3.77	0.70	มาก
10.4 การปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย			
10.4.1 ประหยัด	3.71	0.62	มาก
10.4.2 รวดเร็ว	4.00	0.79	มาก
10.4.3 มีคุณภาพ	4.00	0.79	มาก
10.5 ความสามารถในการแก้ปัญหา	4.09	0.82	มาก
10.6 ความรับผิดชอบต่อหน้าที่	3.90	0.84	มาก
10.7 ความรับผิดชอบต่อสังคม	4.09	0.80	มาก
10.8 มีระเบียบวินัย	4.12	0.62	มาก
10.9 มีความคิดสร้างสรรค์	3.94	0.74	มาก
10.10 ปรับปรุงตนเองเสมอ	3.95	0.83	มาก
10.11 มีความขยันหมั่นเพียร	4.21	0.74	มาก
10.12 มีความซื่อสัตย์สุจริต	4.01	0.83	มาก
10.13 มีคุณธรรมจริยธรรม	3.97	0.80	มาก
10.14 มีการจัดการทรัพยากร	4.00	0.68	มาก
10.15 การวิเคราะห์ข่าวสารและคำโฆษณา	4.13	0.69	มาก
10.16 การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	4.10	0.71	มาก
10.17 การสืบทอดศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย	4.04	0.79	มาก
10.18 การเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน	4.01	0.93	มาก
รวมเฉลี่ย	3.94	0.78	มาก

จากตาราง 24 แสดงว่า นักศึกษามีความเห็นว่าการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านกระบวนการเรียนการสอนโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D = 0.78) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความเห็นว่าการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านกระบวนการเรียนการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อยกเว้น ข้อ 8 นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ตาราง 25 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์
ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านการวัดและประเมินผล	นักศึกษา n = 78		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D	
1.ใช้มาตรฐานสากลเป็นเกณฑ์ของดัชนีชี้วัด	3.97	0.85	มาก
2.สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร	3.99	0.69	มาก
3.สอดคล้องกับความมุ่งหมายเนื้อหารายวิชา	3.78	0.69	มาก
4.การวางเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีความเหมาะสม	4.09	0.75	มาก
5.การวัดและประเมินผลมุ่งส่งเสริมความรู้ความสามารถ ทางด้านทฤษฎี	3.97	0.82	มาก
6.การวัดและประเมินผลมุ่งส่งเสริมความรู้ความสามารถ ทางด้านปฏิบัติ	3.95	0.83	มาก
7.เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง	4.09	0.53	มาก
8.ผู้เรียนมีโอกาสประเมินผลการสอนของอาจารย์	4.06	0.74	มาก
9. อาจารย์นำผลการวัดและประเมินผลมาปรับปรุง การเรียนการสอน	3.94	0.51	มาก
รวมเฉลี่ย	4.00	0.80	มาก

จากตาราง 25 แสดงว่า นักศึกษามีความเห็นว่าการวัดและประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านการวัดและประเมินผลโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D = 0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 26 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์
ด้านการบริหารหลักสูตร โดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านการบริหารหลักสูตร	นักศึกษา n=78		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D	
1.การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน	3.96	0.63	มาก
2.การคัดเลือกนักศึกษา	4.03	0.66	มาก
3.ระบบการลงทะเบียนเรียนของนักศึกษา	3.92	0.61	มาก
4.การจัดตารางเรียนตารางสอน	3.97	0.73	มาก
5.การจัดอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชา	4.05	0.61	มาก
6.การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริม ให้นักศึกษามีประสิทธิภาพ	3.87	0.60	มาก
7.อาจารย์ที่ปรึกษามีส่วนช่วยในการเรียน	4.03	0.63	มาก
8.การจัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	4.17	0.83	มาก
9.การบริการด้านวิชาการ	4.14	0.84	มาก
10.สภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนตามหลักสูตร	4.13	0.80	มาก
รวมเฉลี่ย	4.00	0.61	มาก

จากตาราง 26 แสดงว่า นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ด้านการบริหารหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D = 0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 27 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์
ด้านประสิทธิภาพผู้สำเร็จการศึกษา โดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านประสิทธิภาพผู้สำเร็จการศึกษา	นักศึกษา n=78		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D	
ด้านพุทธิพิสัย			
1. การดำเนินการด้านธุรกิจคหกรรมศาสตร์	4.08	0.86	มาก
2. ความรู้ด้านการบริหารงานคหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับ			มาก
2.1 การวางแผน	4.09	0.62	มาก
2.2 การดำเนินงาน	4.03	0.70	มาก
2.3 การควบคุมงาน	3.83	0.59	มาก
2.4 การประเมินผล	3.96	0.63	มาก
3.ความคิดสร้างสรรค์	3.82	0.73	มาก
4. ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล	3.95	0.77	มาก
5.ความสามารถในการสืบทอดศิลปวัฒนธรรมและ ประเพณีไทย	4.15	0.82	มาก
ด้านจิตพิสัย			
6.การมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่	4.15	0.92	มาก
7.ความรับผิดชอบต่อสังคม	4.28	0.91	มาก
8.ความมีระเบียบวินัย	4.21	0.82	มาก
9.การรู้จักปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ	4.01	0.74	มาก
10.ความขยันหมั่นเพียร	3.88	0.83	มาก
11.ความซื่อสัตย์ สุจริต	3.96	0.86	มาก
12.การมีคุณธรรม จริยธรรม	4.13	0.94	มาก
13.การมีจิตสำนึกบริการ	4.04	0.79	มาก

ตาราง 27 (ต่อ)

ด้านประสิทธิภาพผู้สำเร็จการศึกษา	นักศึกษา n=78		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D	
ด้านทักษะพิสัย			
14. การปฏิบัติงานในหน้าที่			
14.1 นักคหกรรมศาสตร์	4.06	0.65	มาก
14.2 พัฒนาการ	3.91	0.85	มาก
14.3 ครูในสถานศึกษา	3.92	0.71	มาก
14.4 ผู้ประกอบอาชีพด้านธุรกิจคหกรรมศาสตร์	3.87	0.74	มาก
14.5 ผู้ปฏิบัติงานบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ในโรงงานอุตสาหกรรม	4.01	0.63	มาก
14.6 แม่บ้านคหกรรมศาสตร์	4.14	0.69	มาก
15. การปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย			มาก
15.1 ประหยัด	4.00	0.83	มาก
15.2 รวดเร็ว	4.03	0.64	มาก
15.3 มีคุณภาพ	3.99	0.57	มาก
15.4 ตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ	4.14	0.50	มาก
16.ความสามารถในการจัดทรัพยากร	3.87	0.74	มาก
17.ความสามารถในการวิเคราะห์ข่าวสารและคำโฆษณา	4.01	0.63	มาก
18.ความสามารถในการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	4.14	0.69	มาก
19.ความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน	3.58	0.78	มาก
รวมเฉลี่ย	4.01	0.70	มาก

จากตาราง 27 แสดงว่า นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นประสิทธิภาพผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D = 0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตอนที่ 4 ศึกษาความคิดเห็นและความต้องการของผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับ
ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา
การบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ดังแสดงในตาราง 28-30

ตาราง 28 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จ
การศึกษาที่มีต่อประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา โดยรวมและเป็นรายด้าน

ประสิทธิภาพผู้สำเร็จการศึกษา	ผู้บังคับบัญชาของ ผู้สำเร็จการศึกษา n=49		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{x}	S.D	
1.ด้านพุทธิพิสัย	3.56	0.42	มาก
2.ด้านจิตพิสัย	3.54	0.50	มาก
3.ด้านทักษะพิสัย	3.33	0.53	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.34	0.42	ปานกลาง

จากตาราง 28 แสดงว่า ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นต่อ
ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหาร
งานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.34$, S.D=0.42)
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นต่อ
ประสิทธิภาพผู้สำเร็จการศึกษาด้านพุทธิพิสัย และจิตพิสัยว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก
ส่วนด้านทักษะพิสัยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 29 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา
ที่มีต่อประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา โดยรวมและเป็นรายข้อ

ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา	ผู้บังคับบัญชา ผู้สำเร็จการศึกษา n = 49		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D	
ด้านพุทธิพิสัย			
1. การดำเนินการด้านธุรกิจคหกรรมศาสตร์	3.66	0.58	มาก
2. ความรู้ด้านการบริหารงานคหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับ			
2.1 การวางแผน	3.27	0.60	ปานกลาง
2.2 การดำเนินงาน	3.46	0.64	ปานกลาง
2.3 การควบคุมงาน	3.22	0.62	ปานกลาง
2.4 การประเมินผล	3.35	0.62	ปานกลาง
3.ความคิดสร้างสรรค์	3.73	0.62	มาก
4. ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล	3.08	0.61	ปานกลาง
5.ความสามารถในการสืบทอดศิลปวัฒนธรรมและ ประเพณีไทย	3.50	0.66	ปานกลาง
ด้านจิตพิสัย			
6.การมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่	3.51	0.53	มาก
7.ความรับผิดชอบต่อสังคม	3.46	0.50	ปานกลาง
8.ความมีระเบียบวินัย	3.18	0.64	ปานกลาง
9.การรู้จักปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ	3.24	0.59	ปานกลาง
10.ความขยันหมั่นเพียร	3.20	0.64	ปานกลาง
11.ความซื่อสัตย์ สุจริต	3.47	0.62	ปานกลาง
12.การมีคุณธรรม จริยธรรม	3.42	0.61	ปานกลาง
13.การมีจิตสำนึกบริการ	3.39	0.69	ปานกลาง

ตาราง 29 (ต่อ)

ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา	ผู้บังคับบัญชา ผู้สำเร็จการศึกษา n = 49		ระดับ ความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D	
	ด้านทักษะพิสัย		
14. การปฏิบัติงานในหน้าที่			
14.1 นักคหกรรมศาสตร์	3.20	0.70	ปานกลาง
14.2 พัฒนาการ	3.00	0.64	ปานกลาง
14.3 ครูในสถานศึกษา	3.30	0.80	ปานกลาง
14.4 ผู้ประกอบอาชีพด้านธุรกิจคหกรรมศาสตร์	3.08	0.77	ปานกลาง
14.5 ผู้ปฏิบัติงานบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ในโรงงานอุตสาหกรรม	3.23	0.63	ปานกลาง
14.6 แม่บ้านคหกรรมศาสตร์	3.26	0.70	ปานกลาง
15. การปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย			
15.1 ประหยัด	3.36	0.65	ปานกลาง
15.2 รวดเร็ว	3.27	0.66	ปานกลาง
15.3 มีคุณภาพ	3.20	0.70	ปานกลาง
15.4 ตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ	3.09	0.72	ปานกลาง
16. ความสามารถในการจัดทรัพยากร	3.11	0.69	ปานกลาง
17. ความสามารถในการวิเคราะห์ข่าวสารและคำโฆษณา	2.92	0.71	ปานกลาง
18. ความสามารถในการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	2.93	0.64	ปานกลาง
19. ความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน	3.20	0.64	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.34	0.42	ปานกลาง

จากตาราง 29 แสดงว่าผู้บังคับบัญชาประเมินประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$, S.D = 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นว่าประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษารุ่นใหญ่มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ยกเว้น ด้านพุทธิพิสัย ข้อ1 การดำเนินการด้านธุรกิจคหกรรมศาสตร์ ข้อ 3 ความคิดสร้างสรรค์ และด้านจิตพิสัย ข้อ 6 มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความเหมาะสมในระดับมาก

ตาราง 30 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการของผู้บังคับบัญชา
ที่มีต่อประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา โดยรวมและเป็นรายข้อ

ความต้องการของผู้บังคับบัญชา	ผู้บังคับบัญชา ผู้สำเร็จการศึกษา n =49		ระดับ ความต้องการ
	\bar{X}	S.D	
ด้านพุทธิพิสัย			
1. การดำเนินการด้านธุรกิจคหกรรมศาสตร์	4.01	0.22	มาก
2. ความรู้ด้านการบริหารงานคหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับ			
2.1 การวางแผน	4.27	0.55	มาก
2.2 การดำเนินงาน	4.32	0.57	มาก
2.3 การควบคุมงาน	4.19	0.48	มาก
2.4 การประเมินผล	4.22	0.53	มาก
3.ความคิดสร้างสรรค์	4.54	0.52	มากที่สุด
4. ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล	4.34	0.62	มาก
5.ความสามารถในการสืบทอดศิลปวัฒนธรรมและ ประเพณีไทย	4.16	0.46	มาก
ด้านจิตพิสัย			
6.การมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่	4.28	0.45	มาก
7.ความรับผิดชอบต่อสังคม	4.26	0.42	มาก
8.ความมีระเบียบวินัย	4.41	0.49	มาก
9.การรู้จักปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ	4.54	0.50	มากที่สุด
10.ความขยันหมั่นเพียร	4.42	0.52	มาก
11.ความซื่อสัตย์ สุจริต	4.34	0.55	มาก
12.การมีคุณธรรม จริยธรรม	4.25	0.48	มาก
13.การมีจิตสำนึกบริการ	4.32	0.59	มาก

ตาราง 30 (ต่อ)

ความต้องการของผู้บังคับบัญชา	ผู้บังคับบัญชา ผู้สำเร็จการศึกษา		ระดับ ความต้องการ
	n = 49		
	\bar{X}	S.D	
ด้านทักษะพิสัย			
14. การปฏิบัติงานในหน้าที่			
14.1 นักคหกรรมศาสตร์	4.07	0.50	มาก
14.2 พัฒนาการ	3.81	0.67	มาก
14.3 ครูในสถานศึกษา	3.99	0.67	มาก
14.4 ผู้ประกอบอาชีพด้านธุรกิจคหกรรมศาสตร์	4.15	0.61	มาก
14.5 ผู้ปฏิบัติงานบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ในโรงงานอุตสาหกรรม	4.20	0.54	มาก
14.6 แม่บ้านคหกรรมศาสตร์	4.04	0.65	มาก
15. การปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย			
15.1 ประหยัด	4.23	0.42	มาก
15.2 รวดเร็ว	4.24	0.43	มาก
15.3 มีคุณภาพ	4.49	0.50	มาก
15.4 ตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ	4.34	0.47	มาก
16. ความสามารถในการจัดทรัพยากร	4.08	0.27	มาก
17. ความสามารถในการวิเคราะห์ข่าวสารและคำโฆษณา	4.14	0.34	มาก
18. ความสามารถในการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	4.27	0.44	มาก
19. ความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน	4.48	0.50	มาก
รวมเฉลี่ย	4.24	0.27	มาก

จากตาราง 30 แสดงว่าแสดงว่าผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา มีความต้องการให้
ผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรม
ศาสตร์ มีประสิทธิภาพด้านพุทธิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย โดยรวมในระดับมาก
($\bar{X} = 4.24$, S.D = 0.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษามี
ความต้องการให้ผู้สำเร็จการศึกษามีประสิทธิภาพในระดับมากทุกข้อ โดยเฉพาะ ด้านพุทธิพิสัย
ข้อ 3 ความคิดสร้างสรรค์ ด้านจิตพิสัย ข้อ 9 การรู้จักปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ ที่ผู้บังคับบัญชา
ของผู้สำเร็จการศึกษามีความต้องการในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ทั้งโดยรวมและรายด้านจำแนกตามตัวแปร สถานภาพและสถานศึกษา ดังแสดงใน ตาราง 31-32

ตาราง 31 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
1.ด้านบริบท	ระหว่างกลุ่ม	0.30	2	0.1	0.13
	ภายในกลุ่ม	8.74	78	0.11	
	รวม	8.77	80		
2.ด้านปัจจัยเบื้องต้น	ระหว่างกลุ่ม	0.61	2	0.31	1.31
	ภายในกลุ่ม	18.18	78	0.23	
	รวม	18.79	80		
3.ด้านกระบวนการ	ระหว่างกลุ่ม	0.48	2	0.24	1.10
	ภายในกลุ่ม	16.96	78	0.22	
	รวม	17.44	80		
4.ด้านผลผลิต	ระหว่างกลุ่ม	0.03	2	0.02	0.07
	ภายในกลุ่ม	17.45	78	0.22	
	รวม	17.48	80		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.17	2	0.08	0.54
	ภายในกลุ่ม	12.08	78	0.15	
	รวม	12.25	80		

จากตาราง 31 แสดงว่าผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นต่อ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 32 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษานักศึกษา
ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์
โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานศึกษา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F
1.ด้านบริบท	ระหว่างกลุ่ม	0.68	2	0.34	3.30
	ภายในกลุ่ม	8.10	78	0.10	
	รวม	8.77	80		
2.ด้านปัจจัยเบื้องต้น	ระหว่างกลุ่ม	0.65	2	0.33	1.40
	ภายในกลุ่ม	18.14	78	0.22	
	รวม	18.80	80		
3.ด้านกระบวนการ	ระหว่างกลุ่ม	0.26	2	0.18	0.82
	ภายในกลุ่ม	17.09	78	0.22	
	รวม	17.44	80		
4.ด้านผลผลิต	ระหว่างกลุ่ม	0.53	2	0.27	1.23
	ภายในกลุ่ม	16.65	78	0.22	
	รวม	17.48	80		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.49	2	0.24	1.62
	ภายในกลุ่ม	11.76	78	0.15	
	รวม	12.25	80		

จากตาราง 32 แสดงว่าผู้บริหาร อาจารย์และผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคลวิทยาเขตชวติเวช วิทยาเขตพระนครใต้ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ มีความคิดเห็นต่อ
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและ
เป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 6 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ทั้งโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสถานศึกษา ดังแสดงในตาราง 33

ตาราง 33 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานศึกษา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F
1.ด้านบริบท	ระหว่างกลุ่ม	0.49	2	0.24	1.21
	ภายในกลุ่ม	15.21	75	0.20	
	รวม	15.70	77		
2.ด้านปัจจัยเบื้องต้น	ระหว่างกลุ่ม	0.27	2	0.13	0.77
	ภายในกลุ่ม	13.17	75	0.17	
	รวม	13.44	77		
3.ด้านกระบวนการ	ระหว่างกลุ่ม	0.15	2	0.78	0.35
	ภายในกลุ่ม	16.39	75	0.21	
	รวม	16.54	77		
4.ด้านผลผลิต	ระหว่างกลุ่ม	0.13	2	0.66	0.27
	ภายในกลุ่ม	18.18	75	0.24	
	รวม	18.31	77		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.15	2	0.76	0.40
	ภายในกลุ่ม	13.77	75	0.18	
	รวม	13.92	77		

จากตาราง 33 แสดงว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต
โชติเวช วิทยาเขตพระนครใต้ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ มีความคิดเห็นต่อหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็น
รายด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 7 เปรียบเทียบความคิดเห็นและความต้องการของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานภาพ ดังแสดงในตาราง 34-35

ตาราง 34 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา ที่มีต่อประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานภาพ

ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
1.ด้านพุทธิพิสัย	ระหว่างกลุ่ม	0.20	3	0.66	0.53
	ภายในกลุ่ม	8.43	43	0.19	
	รวม	8.63	48		
2.ด้านจิตพิสัย	ระหว่างกลุ่ม	0.70	3	0.16	0.60
	ภายในกลุ่ม	11.68	45	0.26	
	รวม	12.15	48		
3.ด้านทักษะพิสัย	ระหว่างกลุ่ม	0.43	3	0.14	0.48
	ภายในกลุ่ม	13.27	45	0.30	
	รวม	13.70	48		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.62	3	0.20	0.13
	ภายในกลุ่ม	8.21	45	0.18	
	รวม	8.83	48		

จากตาราง 34 แสดงว่าผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 35 เปรียบเทียบความต้องการของผู้บังคับบัญชา ที่มีต่อประสิทธิภาพของผู้สำเร็จ
การศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์
โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานภาพ

ประสิทธิภาพผู้สำเร็จการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
1.ด้านพุทธิพิสัย	ระหว่างกลุ่ม	0.30	3	0.10	1.17
	ภายในกลุ่ม	3.86	45	0.08	
	รวม	4.16	48		
2.ด้านจิตพิสัย	ระหว่างกลุ่ม	0.45	3	0.15	1.03
	ภายในกลุ่ม	6.55	45	0.14	
	รวม	7.00	48		
3.ด้านทักษะพิสัย	ระหว่างกลุ่ม	0.14	3	0.04	0.60
	ภายในกลุ่ม	3.46	45	0.07	
	รวม	3.60	48		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.32	3	0.10	1.53
	ภายในกลุ่ม	3.10	45	0.06	
	รวม	3.42	48		

จากตาราง 35 แสดงว่าผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีสถานภาพต่างกัน มีความต้องการประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 8 ความคิดเห็น ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากคำถามปลายเปิด
โดยการแจกแจงความถี่ ดังแสดงในตาราง 36

ตาราง 36 ความถี่ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของอาจารย์ และนักศึกษาหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์

ลำดับ	ปัญหาและข้อเสนอแนะ	ความถี่ (f)
	<u>อาจารย์</u>	
1.	ควรมีวิชาเลือกให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความต้องการ	6
2.	ควรจัดวิชาเลือกเสรีให้หลากหลายวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคม ปัจจุบันและความต้องการของผู้เรียน	2
	<u>นักศึกษา</u>	
1.	วัสดุฝึกและอุปกรณ์มีน้อย ผู้เรียนต้องจัดหาเองทำให้มีค่าใช้จ่ายมาก	5
2.	ควรนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอนให้มากขึ้น	4
3.	ควรพานักศึกษาไปศึกษาดูงานนอกสถานที่เกี่ยวกับงานวิชาชีพให้มากขึ้น	3

จากตาราง 36 แสดงว่าอาจารย์ มีข้อเสนอแนะตามลำดับความถี่ ดังนี้ คือ ควรมี
วิชาเลือกให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความต้องการ (f=6) และควรจัดวิชาเลือกเสรี
ให้หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน และความต้องการของผู้เรียน (f=2)

ส่วนนักศึกษามีความเห็นว่ วัสดุฝึกและอุปกรณ์มีน้อย ผู้เรียนต้องจัดหาเอง ทำให้มี
ค่าใช้จ่ายมาก (f=5) ควรนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอนให้มากขึ้น (f=4) และ
ควรพานักศึกษาไปศึกษาดูงานนอกสถานที่เกี่ยวกับงานวิชาชีพให้มากขึ้น (f=3)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พ.ศ.2540 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตส่วนกลาง 3 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตพระนครใต้ วิทยาเขตโชติเวช และ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 12 คน อาจารย์ จำนวน 20 คน ผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 60 คน นักศึกษาที่กำลังศึกษาในปัจจุบัน จำนวน 90 คน และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 60 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 242 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม 3 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ จำนวน 155 ข้อ ฉบับที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตร ปวส. สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ จำนวน 114 ข้อ และฉบับที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 30 ข้อ ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) และมีข้อคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม แบบสอบถาม ฉบับที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 ฉบับที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 และฉบับที่ 3 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามฉบับที่ 1 จำนวน 92 ฉบับ ฉบับที่ 2 จำนวน 90 ฉบับ ฉบับที่ 3 จำนวน 60 ฉบับ รวมทั้งหมด จำนวน 242 ฉบับ ได้รับคืนและมีความสมบูรณ์ จำนวน 208 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.95

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา นักศึกษา และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา โดยรวมและเป็นรายด้าน 4 ด้าน สรุปได้ดังนี้

1. ด้านบริบท

1.1 ในด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ผู้บริหาร เห็นว่าเหมาะสมในระดับปานกลาง ได้แก่ จุดมุ่งหมายเพื่อการปฏิบัติงานในหน้าที่นักคหกรรมศาสตร์ การเป็นพัฒนากร ครูในสถานศึกษา ผู้ประกอบการด้านธุรกิจงานคหกรรมศาสตร์ แม่บ้านคหกรรมศาสตร์และการวางแผนการปฏิบัติงานการบริหารคหกรรมศาสตร์ และข้อที่อาจารย์เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ได้แก่ จุดมุ่งหมายเพื่อการปฏิบัติงานในหน้าที่พัฒนากร ความรับผิดชอบต่อสังคม ความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรมจริยธรรม การวิเคราะห์ข่าวสารและคำโฆษณา ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าจุดมุ่งหมายเพื่อการปฏิบัติหน้าที่พัฒนากรมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น

2.1 โครงสร้างของหลักสูตร ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นว่า โครงสร้างหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากเกือบทุกข้อ ยกเว้น หน่วยกิตหมวดวิชาชีพศึกษาทั่วไป วิชาพลศึกษา/นันทนาการ / กิจกรรม ซึ่งมีจำนวน 2 หน่วยกิต ที่ผู้บริหารเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2.2 เนื้อหาสาระของหลักสูตร พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา และนักศึกษา มีความเห็นว่าเนื้อหาของหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสมมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากทุกข้อ

2.3 คุณลักษณะของอาจารย์ ผู้บริหาร มีความเห็นว่าคุณลักษณะของอาจารย์ โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลางเกือบทุกข้อ ยกเว้น มีผลงานทางวิชาการและความสามารถถ่ายทอดความรู้ที่ผู้บริหารมีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนอาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา และนักศึกษา มีความเห็นว่าคุณลักษณะของอาจารย์ โดยรวมและเป็นรายข้อมีความเหมาะสมในระดับมากทุกข้อ

2.4 อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียนและสถานที่เรียน พบว่า ผู้บริหาร มีความเห็นว่า อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียนโดยรวมมีความเหมาะสม ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่ามีความเหมาะสมใน ระดับปานกลางทุกข้อ ส่วนอาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา และนักศึกษามีความคิดเห็นว่าอุปกรณ์ การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน โดยรวมมีความเหมาะสมมาก ยกเว้นข้อที่ อาจารย์และผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นเช่นเดียวกัน ว่าเหมาะสมในระดับปานกลาง ได้แก่ ความทันสมัยของอุปกรณ์การเรียนการสอน และมีข้อมูลในระบบอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนนักศึกษามีความเห็นว่า ตำราเรียน มีจำนวนเพียงพอสำหรับให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้ามีความเหมาะสม ในระดับปานกลาง

3. ด้านกระบวนการ

3.1 กระบวนการเรียนการสอน พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา และนักศึกษา มีความเห็นว่า กระบวนการเรียนการสอนโดยรวม มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ผู้บริหารมีความเห็นว่าเหมาะสมในระดับมากได้แก่ นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้ การส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้มี ความรู้ความสามารถ เป็นนักคหกรรมศาสตร์ เป็นครูในสถานศึกษา เป็นผู้ประกอบการอาชีพ ด้านธุรกิจคหกรรมศาสตร์ แม่บ้านคหกรรมศาสตร์ การวางแผนงาน การดำเนินงานและการ ประเมินผลงานในการปฏิบัติงานด้านการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ การปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิด ผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างรวดเร็วและการเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน ส่วนอาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา และนักศึกษา มีความเห็นว่า กระบวนการเรียนการสอน ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมในระดับมาก ข้อที่อาจารย์มีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับ ปานกลาง ได้แก่ การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถเป็นผู้ประกอบการด้านธุรกิจ คหกรรมศาสตร์ ข้อที่ผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่า เหมาะสมในระดับปานกลางได้แก่ ความรับผิดชอบต่อสังคมและการวิเคราะห์ข่าวสารและคำโฆษณา และข้อที่นักศึกษาคิดว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง คือ นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน การปฏิบัติงานได้

3.2 การวัดและประเมินผล พบว่า ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษาและ นักศึกษามีความเห็นว่า การวัดและประเมินผลโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมากและเมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากทุกข้อ

3.3 การบริหารหลักสูตร พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษาและ นักศึกษา มีความเห็นว่า การบริหารหลักสูตรโดยรวม มีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ผู้บริหาร เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ได้แก่

การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน การคัดเลือกนักศึกษา การจัดตารางเรียน ตารางสอน การจัดอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชาและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีประสิทธิภาพ ส่วนอาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษาและนักศึกษาเห็นว่า การบริหาร หลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมากทุกข้อ

4. ด้านผลผลิต

4.1 การประเมินประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษาและนักศึกษามีความเห็นว่า ประสิทธิภาพผู้สำเร็จการศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ผู้บริหาร มีความเห็นว่ามี ความเหมาะสมในระดับปานกลาง ด้านจิตพิสัย ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต การมีคุณธรรม จริยธรรม การมีจิตสำนึกบริการ และด้านทักษะพิสัย ได้แก่ การเป็นผู้ปฏิบัติงานบริหารงาน คหกรรมศาสตร์ในโรงงานอุตสาหกรรม การปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย อย่างมีคุณภาพ และความสามารถในการจัดการทรัพยากร ข้อที่อาจารย์มีความเห็น ว่าเหมาะสมในระดับปานกลาง ด้านจิตพิสัย ได้แก่ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต การมี จิตสำนึกบริการ และด้านทักษะพิสัย ได้แก่ การปฏิบัติงานในหน้าที่นักคหกรรมศาสตร์และ พัฒนาการ ข้อที่ผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษามี ความเหมาะสมในระดับปานกลาง ด้านจิตพิสัย ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต การมีจิตสำนึกบริการ และด้านทักษะพิสัย ได้แก่ การปฏิบัติงานในหน้าที่นักคหกรรมศาสตร์และพัฒนาก ร ส่วน ผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นว่า ประสิทธิภาพผู้สำเร็จการศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมใน ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลางเกือบทุกข้อ ยกเว้น ด้านพุทธิพิสัย ได้แก่ การดำเนินธุรกิจคหกรรมศาสตร์และความคิดสร้างสรรค์ ด้านจิตพิสัย ได้แก่ มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ ที่ผู้บังคับบัญชามีความเห็นว่ามี ความเหมาะสม ในระดับมาก

4.2 ความต้องการของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีต่อประสิทธิภาพ ของผู้สำเร็จการศึกษา พบว่าผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษามีความต้องการประสิทธิ ภาพ ผู้สำเร็จการศึกษาด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย โดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อพบว่ามีความต้องการอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเฉพาะด้านพุทธิพิสัย ได้แก่ ความคิด สร้างสรรค์ และด้านจิตพิสัย ได้แก่ การรู้จักปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ ที่ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จ การศึกษามีความต้องการในระดับมากที่สุด

5. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวม และเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานภาพและสถานศึกษา พบว่าไม่แตกต่างกัน

6.เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้านจำแนกตาม สถานศึกษา พบว่าไม่แตกต่างกัน

7.เปรียบเทียบความคิดเห็นและความต้องการของผู้บังคับบัญชาของ ผู้สำเร็จการศึกษา ที่มีสถานภาพต่างกัน ต่อประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ โดยรวมและ เป็นรายด้าน พบว่าไม่แตกต่างกัน

8.ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากคำถามปลายเปิดของอาจารย์ อาจารย์มีความเห็นว่าควรมีวิชาเลือกให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความต้องการและควร จัดวิชาเลือกเสรีให้หลากหลายวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน ส่วนนักศึกษาเห็นว่า ควรจัดวัสดุฝึกและอุปกรณ์เพิ่มมากขึ้น ควรนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน และควรนำนักศึกษาไปศึกษาดูนอกสถานที่เกี่ยวกับงานวิชาชีพเพิ่มมากขึ้น

อภิปรายผล

ผลการศึกษาเรื่องการประเมินหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา การบริหารงานคหกรรมศาสตร์ สาขาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พ.ศ.2540 สถาบัน เทคโนโลยีราชวมงคล มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

ผลการวิจัย พบว่า ด้านบริบท ความมุ่งหมายของหลักสูตร จากการประเมินพบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นถึงความมุ่งหมายของหลักสูตรโดยรวมมี ความชัดเจนเหมาะสมในระดับมาก สอดคล้องกับความต้องการของสังคมปัจจุบันที่ต้องการ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติและสามารถนำความรู้ ไปประยุกต์ใช้งานได้จริง และสอดคล้องกับ สัจจ อูทรานันท์ (2532:211) ที่กล่าวว่าลักษณะ หลักสูตรที่ดีนั้นความมุ่งหมายของหลักสูตรจะต้องอยู่บนพื้นฐานของการศึกษาอย่างถูกต้อง ได้แก่ พื้นฐานทางปรัชญา จิตวิทยา สังคมวิทยา และธรรมชาติของความรู้ นอกจากนั้น ยังสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและประเทศชาติ โดยมุ่งให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ ต่อส่วนรวม มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย และมีคุณธรรมจริยธรรมควบคู่กันไป ตลอดจน เสริมสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการประกอบวิชาชีพ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็น เช่นเดียวกันว่าความมุ่งหมายเพื่อปฏิบัติงานในหน้าที่พัฒนากร มีความเหมาะสมในระดับ ปานกลาง ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่นักศึกษาขาดประสบการณ์ที่จะนำไปประยุกต์ในการในใช้งาน และอาจจะไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับประสบการณ์ใหม่ ซึ่งส่งผลต่อการปฏิบัติงานใน

หน้าที่พัฒนากร ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อสังคมและวิชาชีพ ทำให้ประชากรในประเทศมีอาชีพใน
 ด้านงานฝีมือจากการนำวัสดุในท้องถิ่นและภูมิปัญญาชาวบ้านมาสร้างงานอาชีพ ที่จำเป็นต้องมี
 การพัฒนาผลผลิตจากงานฝีมืออย่างต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา

ด้านปัจจัยเบื้องต้น โครงสร้างของหลักสูตร จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหาร
 อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา และนักศึกษา มีความเห็นว่าโครงสร้างของหลักสูตรโดยรวม
 มีความเหมาะสมในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า การจัดทำหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยี
 ราชมนักมุ่งให้ผู้เรียนได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สามารถนำความรู้จากการเรียน
 ตามโครงสร้างของหลักสูตรและประสบการณ์ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริงได้
 อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ สุบิน ปิ่นขยัน (2530:3 – 7) ที่กล่าวว่า ในการจัดทำหลักสูตร
 ต้องเห็นภาพของคนที่เข้ามาเรียนและผู้ที่จบออกไปรับใช้สังคมให้ชัดเจน ทั้งความรู้ด้านทฤษฎี
 และปฏิบัติ และมีข้อเสนอแนะว่าควรเพิ่มโครงสร้างของหลักสูตรให้มีวิชาเลือกและวิชาชีพเลือก
 ให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความต้องการเพิ่มเติมลงไปในการสร้างของหลักสูตรที่
 ปรับปรุงใหม่ด้วย

เนื้อหาสาระของหลักสูตร จากการศึกษาพบว่าผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จ
 การศึกษา และนักศึกษา มีความคิดเห็นว่า จำนวนหน่วยกิตมีความเหมาะสมในระดับมาก
 ความสอดคล้องระหว่างรายวิชากับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก
 เนื้อหาสาระของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สอดคล้องกับความ
 ต้องการของสังคมในปัจจุบัน และมีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมเข้าไปในระหว่างการเรียน
 การสอนอยู่แล้ว นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่า ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา และนักศึกษา
 มีความเห็นไม่แตกต่างกัน เนื่องจากความสอดคล้องของเนื้อหาวิชากับความมุ่งหมายของ
 หลักสูตรรายวิชาในหลักสูตรมีความเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต และเนื้อหาในรายวิชาเป็น
 ความรู้ที่ทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับ วิชัย แหวนเพชร (2530:71) ที่กล่าวว่า เนื้อหาหลักสูตร
 เป็นส่วนที่ได้รับการเลือกสรรและจัดเนื้อหาสาระ ความรู้ ประสบการณ์ ไว้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้
 เรียนรู้ และพัฒนาไปสู่ความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

คุณลักษณะของอาจารย์ พบว่าผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา และ
 นักศึกษา มีความเห็นโดยรวมว่า คุณลักษณะของอาจารย์มีความเหมาะสมในระดับมาก
 เนื่องจากอาจารย์มีการนำความรู้ใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน อาจารย์มีประสบการณ์
 ในด้านการสอนมาก มีความสามารถในการเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา
 ที่สอน สามารถสอนให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตร มีความรู้เป็นอย่างดีในเนื้อหา
 วิชาที่สอน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีเจตคติที่ดีในวิชาชีพ สามารถถ่ายทอดความรู้ให้

ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่วิชัย วงษ์ใหญ่ (2532:184) กล่าวว่า การจัดผู้สอนเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบเพราะผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทมากในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ผู้สอนต้องมองเห็นความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงในสังคมและจะต้องก้าวให้ทันกับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพราะเป็นผู้ที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสและการมีส่วนร่วมในสังคม

ในส่วนของอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา และนักศึกษา มีความคิดโดยรวมว่าอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียนมีความเหมาะสมในระดับมาก และผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา และนักศึกษา มีความเห็นไม่แตกต่างกัน ยกเว้นเกี่ยวกับจำนวนตำราเรียนสำหรับผู้เรียนศึกษาค้นคว้าซึ่งทั้งผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา และนักศึกษามีความเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนในด้านสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอน อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษาและนักศึกษาเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก ส่วนผู้บริหารเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลางกล่าวคือ ห้องสมุดที่ใช้ทำการศึกษาค้นคว้ามีความเหมาะสมทั้งขนาดและความทันสมัย ทั้งมีเทคโนโลยีที่เอื้ออำนวยต่อการศึกษาค้นคว้า ช่วยส่งเสริมด้านการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมองเห็นสภาพปัญหาและความมุ่งหมายที่จะปรับปรุงให้ได้มาตรฐานโดยมีการวางแผนในการแก้ไขปัญหาและเตรียมการปรับปรุงพัฒนาอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้มองเห็นว่าด้านสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับที่วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2541:170) ได้สรุปหลักการจัดและวางแผนการใช้สถานที่ว่าต้องมีการวางแผนใช้สถานที่ และเอื้อประโยชน์และสะดวกต่อการทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา

ด้านกระบวนการ ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา และนักศึกษา มีความเห็นว่ากระบวนการเรียนการสอนโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เพราะผู้สอนสามารถดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม สามารถที่จะดำเนินการสอนให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างครบถ้วน และมีสื่อและอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการสอน ทั้งยังมีการเชื่อมโยงความรู้ใหม่ ๆ มาประยุกต์ฝึกใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม ยกเว้นความรับผิดชอบต่อสังคมและการวิเคราะห์ข่าวสารและคำโฆษณา ที่ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาเห็นว่าสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าเทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและมีราคาสูงทำให้การเรียนการสอนตามไม่ทัน

ในส่วนของการวัดและประเมินผล ผลการศึกษา พบว่าผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา และนักศึกษา มีความเห็นว่า การวัดและประเมินผลโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เช่นเดียวกันทั้งหมด เนื่องจากมีโครงการสอนในแต่ละรายวิชา มีการระบุเครื่องมือชี้วัดและประเมินผลอยู่แล้ว ทำให้ผู้สอนไม่ประสบปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

ส่วนการบริหารหลักสูตร ผลการศึกษา พบว่า อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา และนักศึกษา มีความเห็นว่าการบริหารหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนผู้บริหารเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลางเกี่ยวกับการนิเทศและการพัฒนาบุคลากร การสอน การคัดเลือกนักศึกษา การจัดอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชา และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องปรับปรุงพัฒนาอยู่ตลอดเวลา การบริหารหลักสูตรที่ดีจำเป็นต้องมีหลักการดำเนินการหรือบริหารอย่างมีระบบและแบบแผน จำเป็นต้องมีการเตรียมการบริหาร และการสำรวจปัญหาศึกษาความต้องการของการใช้หลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลให้การบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับวิชัย วงษ์ใหญ่ (2535 : 29-30) ที่ให้ความเห็นว่า การบริหารหลักสูตรเป็นกระบวนการต่อเนื่องกระบวนการหนึ่งของวงจการพัฒนาหลักสูตร ได้แก่ การดำเนินการตามแผนต่าง ๆ เช่น การจัดโปรแกรมการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การเตรียมคู่มือสำหรับผู้เรียน การเตรียมความพร้อมของผู้สอน การนิเทศกำกับดูแล และการประเมินผลการเรียน ซึ่งเป็นแนวทางที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ควรจะต้องนำมาพิจารณาดำเนินการต่อไป เพื่อให้การพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรดำเนินการครบวงจรอย่างต่อเนื่อง

ด้านผลผลิต พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษาและนักศึกษา มีความเห็นว่า ผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบริการงานคหกรรมศาสตร์โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าเหมาะสมในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การนำความรู้ไปใช้มุ่งเน้นให้นักศึกษาออกไปสามารถปฏิบัติงานได้ในระดับหนึ่ง ประกอบกับเทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและมีราคาสูง ทำให้การเรียนการสอนตามไม่ทัน เป็นเหตุให้ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นและความต้องการของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา พบว่าผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าประสิทธิภาพตามความเป็นจริงของผู้สำเร็จการศึกษาโดยรวม มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนความต้องการ ของผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาโดยรวมมีความต้องการประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมากทุกข้อ โดยเฉพาะด้าน

พุทธิพิสัย ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์ และด้านจิตพิสัย ได้แก่ การรู้จักปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ ที่ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษามีความต้องการมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเป็นวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการทำงานศิลปะที่ไม่ต้องยึดติดกับรูปแบบหรือความรู้จากตำราเพียงอย่างเดียวแต่ต้องสามารถขยายความคิดต่าง ๆ ออกไปจากความรู้พื้นฐานที่มีอยู่แล้ว สอดคล้องกับฮาสส์ (Hass.1977:5) ที่ให้ความเห็นว่า ประสบการณ์การเรียนการสอนทั้งหมดที่จัดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ทั้งความรู้ด้านวิชาชีพของตน และความรู้ในสาขาวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงจะทำให้ได้ผลผลิตที่สมบูรณ์

ข้อเสนอแนะ

- 1.จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา และนักศึกษา ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ความทันสมัยของอุปกรณ์การเรียนการสอน และข้อมูลในระบบอิเล็กทรอนิกส์ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะให้มีการปรับปรุงและจัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอน ตลอดจนจัดทำข้อมูลในระบบอิเล็กทรอนิกส์ให้ทันสมัย เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติ และศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ ที่ทันสมัยได้ตลอดเวลา
- 2.จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นเช่นเดียวกันว่า ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาด้านจิตพิสัย คือความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสำนึกบริการ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่าในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรใด ๆ ก็ตามสถาบันควรจะได้กำหนดเป็นนโยบายให้มีการอบรม สอดแทรกความรู้ ความเข้าใจและให้ความสำคัญในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสำนึกในการให้บริการบริการอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้ตลอดเวลา
- 3.จากการศึกษาความต้องการของผู้บังคับบัญชา ผู้สำเร็จการศึกษา พบว่าผู้บังคับบัญชา มีความต้องการประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับมากที่สุดในด้านความคิดสร้างสรรค์ และการรู้จักปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่า ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ ทักษะ และสอดแทรกในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ และการรู้จักปรับปรุงตนเองให้มากขึ้น เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในงานได้จริง
- 4.เนื่องจากสาขาวิชาด้านคหกรรมศาสตร์ เป็นสาขาวิชาที่ว่าด้วยการใช้ การพัฒนา การจัดการทรัพยากรมนุษย์และทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อประโยชน์สุขของบุคคล ครอบครัว สถาบัน และชุมชนทั่วไป ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่า ควรเพิ่มวิชาเลือกเสรี และวิชาชีพเลือก เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสเลือกเรียนวิชาที่สนใจ และเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานให้มากขึ้น

5. เนื่องจากโลกปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีเทคโนโลยี และความรู้ใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการส่งเสริมให้อาจารย์ได้รับการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ศึกษาต่อเพิ่มเติม เพิ่มความรู้ความสามารถและทักษะให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อย่างต่อเนื่อง
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการของผู้ประกอบการหรือแหล่งงาน ว่าต้องการนักศึกษา ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านใดบ้าง เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนา หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษณีย์ อุทุมพร. (2541). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสร้างเครื่องมือสอบ
มาตรฐานฝีมือนักเรียน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538
ระบบทวิภาคี.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ด.(การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรมวิชาการ.กระทรวงศึกษาธิการ. (2536). การประเมินหลักสูตรมัธยมศึกษา
ตอนปลาย พุทธศักราช 2524.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา กรมศาสนา
กรมอาชีวศึกษา.(2529). รายงานการประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง พุทธศักราช 2527. ประเภทวิชาเกษตรกรรม คหกรรมศาสตร์
ช่างอุตสาหกรรม บริหารธุรกิจ และศิลปกรรม. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษา
นิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา
_____ . (2533). รายงานการประเมินผลหลักสูตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530
ประเภทวิชาเกษตรกรรม. กรุงเทพฯ: กรมอาชีวศึกษา.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2527). หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เกษม วัฒนชัย. (2545). สรุปคำบรรยายการสัมมนาเรื่องการปฏิรูปการเรียนการสอน :
มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.(เอกสารประกอบการบรรยาย). กรุงเทพฯ :
วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ.ถ่ายเอกสาร.
- จตุพล อธิคม. (2543). การประเมินผลหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขา
วิชาพลศึกษา ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จุฬา วิริยะ.(2533). การจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติของหลักสูตรคหกรรม
ศาสตร์ สาขาอาหารและโภชนาการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ปริญญา ค.ม.(อุดมศึกษา)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์.(2539).การพัฒนาหลักสูตร : หลักสูตรและแนวปฏิบัติ.หน้า 207-
208.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อัสสัมชัญ.

- ชนะ กลีภาร์. (2543, 30 สิงหาคม). "เร่งยกระดับคุณภาพบุคลากร : สถานประกอบ
การ," รายงานการปฏิรูปการศึกษาไทย. 2 (32) : 9
- ชูจิตร์ รินทะวงศ์. (2541). การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สายวิชา
คหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)
พุทธศักราช 2534.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม (การอุดมศึกษา).กรุงเทพฯ
: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- โชติ เพชรชื่น. (2536). "การประเมินหลักสูตร" ใน สารานุกรมศึกษาศาสตร์. หน้า 570
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิตนา แชมมณี.(2540).การประเมินผลหลักสูตรใน รวบรวมบทความการประเมินโครงการ.
หน้า133-15.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทีมการศึกษา. (2544,กันยายน 20)." ยุทธศาสตร์ รม. ปรับทัศนคติคนไทยปั้นแรงงาน
กวีกฤตชาติ." หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ. หน้า 15
- ทัศนีย์ ศุภเมธี.(ม.ป.ป.). หลักสูตรและแบบเรียนประถมศึกษา.(เอกสารประกอบ
การสอน) กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูธนบุรี.
- ธำรง บัวศรี. (2532). ทฤษฎีหลักสูตร :การออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล.(2529).การพัฒนาหลักสูตรจากแนวคิดสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
ห้างหุ้นส่วนจำกัดอักษรบัณฑิต.
- เบญจมาภรณ์ สยังกุล เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เบญจวรรณ สุธรรมรักษ์ เป็นผู้สัมภาษณ์,
ที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 30
พฤศจิกายน พุทธศักราช 2543.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2519). การวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญลักษณ์ ทิพยุทธ์. (2541). การประเมินผลหลักสูตรบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจศึกษา
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร

- ปิ่น มาลากุล ม.ล. (2533). "แนวโน้มสภาวะทางการศึกษากับปัญหาการว่างงาน," ใน
รายงานการสรุปผลตามโครงการติดตามผลเพื่อพัฒนาการผลิตนักศึกษา
วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ. หน้า 1 – 2 กรุงเทพฯ : วิทยาเขตเทคนิค
กรุงเทพฯ.
- พันทิพา ตั้งอุทัยศักดิ์. (2525. 2-3. กุมภาพันธ์.) "การสัมมนาทางวิชาการเรื่องแนว
ทางการปรับปรุงหลักสูตร บรรณารักษศาสตร์," ในสรุปรายงานการสัมมนา
ทางวิชาการ.
- พิณทิพย์ บริบูรณ์สุข. (2527). *ประชุมนิเทศคหกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 5.* กรุงเทพฯ ฯ :
โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.
- พิณทิพย์ เทียนจวง เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เบญจวรรณ สุธรรมรักษ์ เป็นผู้สัมภาษณ์,
ที่วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ฯ เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2543.
- ราชบัณฑิตยสถาน.(2539). *พจนานุกรมภาษาไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525*
กรุงเทพฯ ฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
- ภิญโญ สาธร. (2526). *หลักการบริหารการศึกษา.* กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ลักขณา บรรพกาญจน์. (2533). *การประเมินผลการอบรมครูประจำการที่ไม่มีวุฒิ.*
วิทยานิพนธ์ปริญญา ค.ม. (วิจัยการศึกษา) กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2541). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. ภาควิชา*
การวัดผลและวิจัยทางการศึกษา กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วราภรณ์ ตราชู. (2542). *การประเมินผลหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชา*
วิศวกรรมอุตสาหการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วสันต์ รัตนากร. (2541). *การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม*
พุทธศักราช 2534. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม (ระบบสารสนเทศ). กรุงเทพฯ ฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2541). *หลักสูตรพลศึกษา.* กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริม
การพิมพ์.

- วิจิตร ศรีสอาน. (2523). *การมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
 _____ .(ม.ป.ป).*ประมวลบทบรรยายเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร.กรุงเทพฯ :*
 กองพัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ.ถ่ายเอกสาร.
- วิชัย พรมาลัยรุ่งเรือง. (2544). *การประเมินผลหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง*
สาขาวิชาเคหภัณฑ์.ปริญญาโท กศ.ม (การวัดผลการศึกษา) กรุงเทพฯ:
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- วิชัย ราษฎร์ศิริ. (2522). *หลักสูตรและแบบเรียนประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา
 พานิช.
- วิชัย วงษ์ใหญ่.(2523). *หลักสูตรและการสอน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม
 _____ .(2525). *พัฒนาหลักสูตรและการสอน – มิติใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 3
 กรุงเทพฯ : ธเนศวรการพิมพ์
 _____ .(2527). *กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการสอนภาคปฏิบัติ*.
 กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
 _____ . (2530, เมษายน-มิถุนายน). "การพัฒนาหลักสูตรแบบครบวงจร".
วารสารการวิจัยทางการศึกษา. 17(2) : 65-82.
 _____ . (2535).*การพัฒนาหลักสูตรแบบครบวงจร*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
 จัดพิมพ์.
 _____ . (2536). "การประเมินหลักสูตร"ใน *เอกสารชุดวิชาประมวลสาระการ*
ประเมินหลักสูตร.หน้า 84 – 86. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิชัย แหวนเพชร.(2530).*การปรับปรุงหลักสูตรอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา*
และความต้องการของชุมชน,อุดมศึกษา.
- วินัย วีระพัฒนานนท์.(2543)."หลักเกณฑ์และรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรในระดับ
 บัณฑิตศึกษา," *รายงานการวิจัยเอกสาร*. กรุงเทพฯ :ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ศุภพงษ์ ปิ่นเวหา. (2533). *การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงกลุ่มวิชา*
คณิตศาสตร์ช่างอุตสาหกรรม : ศึกษาเฉพาะช่างอุตสาหกรรมกลุ่ม
ภาคเหนือ. ปริญญาโท กศ.ม.(ศิลปศาสตร์) พิษณุโลก : บัณฑิต
 วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพิษณุโลก.ถ่ายเอกสาร.
- สังัด อุทรานันท์. (2530). *ทฤษฎีหลักสูตร*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสยาม.
 _____ . (2532). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร*. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ :
 : โรงพิมพ์มิตรสยาม.

- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. (2540ก). **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สายวิชา
คหกรรมศาสตร์สาขาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พุทธศักราช 2540.**
กรุงเทพฯ : กองงานวิทยาเขต สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.
- _____. (2540ข). **แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 8 พุทธศักราช 2540-2544.**
กรุงเทพฯ : วิทยาเขตเทคโนโลยีกรุงเทพ, ถ่ายเอกสาร
- สมบัติ คชสิทธิ์. (2536). "การประเมินหลักสูตร : ธรรมชาติของการประเมิน"
ใน *ประมวลบทความหลักสูตร : สารร่วมสมัย* หน้า 75. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมสมร เทพนาโสมนัสส์. (2532). **การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สาขาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป พุทธศักราช 2527.** วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- สันต์ ธรรมบำรุง. (2527). **หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
การศาสนา.
- สิปปนนท์ เกตุทัต. (2537). "การวางแผนเพื่อพัฒนาหลักสูตรและคุณภาพของบัณฑิต
ศึกษาในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 8 (2540 – 2544)"
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- _____. (2543). "บัณฑิตอุดมศึกษาไทย" เอกสารประกอบการประชุม.
กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- สิริพร บุญญานันต์. (2529, 1 กันยายน-ธันวาคม) "การวิจัยหลักสูตร". *วารสาร
วิธีจิตวิทยาวิจัย*. 5(5) : 17
- สุจรีต เพียรชอบ. (2523). **หลักสูตรและแนวโน้มการพัฒนาหลักสูตร.** กรุงเทพมหานคร
ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุบิน ปิ่นขยัน. (2530). **เทคนิคและวิธีการสอนอุตสาหกรรมศึกษา.** กรุงเทพฯ : คณะวิชา
อุตสาหกรรมศึกษา วิทยาลัยครูพระนคร.
- สุทัศน์ย์ สุขประเสริฐ. (2544). **ประเมินหลักสูตรแพทยศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม (การอุดมศึกษา).** กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุชาติพิทย์ ชลประทีน. (2536). การประเมินผลการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พุทธศักราช 2533)
ประเภทเกษตรกรรม ศึกษาเฉพาะกรณี วิทยาลัยเกษตรกรรม
กลุ่มภาคเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การวัดผล
การศึกษา) พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- สุมาลี ทองรุ่งโรจน์. (2532). การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขา
งานออกแบบผลิตภัณฑ์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเพาะช่าง.
วิทยานิพนธ์ ค.ม.(อุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- สุมณฑา พรหมบุญ.(2543,5 กรกฎาคม). "ทันสมัยอย่างไร ไทยจึงไม่ล่มสลาย"
มติชนรายวัน กรุงเทพฯ.หน้า 6.
- สุวรรณณี มงคลรุ่งเรือง.(2540). การประเมินผลหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พุทธศักราช 2533.ปริญญาานิพนธ์
กศ.ม (การวัดผลการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสริมศรี ไชยสร. (2528). ระบบหลักสูตรการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่ : พระสงฆ์
การพิมพ์. หน้า 287.
- เสริมศรี ไชยสร และคณะ. (2543). "หลักเกณฑ์และรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรที่พึง
ประสงค์ในระดับปริญญาตรี,"รายงานการวิจัยเอกสาร. หน้า 54-57.
กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- โสริยา ชิโนดม. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เบญจวรรณ สุธรรมรักษ์ เป็นผู้สัมภาษณ์,
ที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2543
- สำนักนโยบายแผนอุดมศึกษา สำนักปลัดกระทรวงทบวงมหาวิทยาลัย.(2537).เกณฑ์
มาตรฐานกลางสำหรับการจัดทำโครงการพัฒนาการศึกษาของสถาบัน
อุดมศึกษาในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 8(พ.ศ.2540-2544)
กรุงเทพ.โรงพิมพ์การศาสนา กรมศาสนา

- อัจฉรา ผ่องพิทยา. (2538). *การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป (หลังอนุปริญญา) วิทยาลัยครูเทพสตรี. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- อภากร บุญสม. (2536). *การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการเลขานุการ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (ฉบับปรับปรุง) พุทธศักราช 2530. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม (การอุดมศึกษา) การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.*
- Bloom, B.S. and others. (1956). *A Taxonomy of Educational Objectives : Handbook I. The Cognitive Domain .New York. U.S.A*
- Cronbach, Lee Joseph. (1971). *Essentials of Psychological Testing. 3rd. New : Harper & Row.*
- Ferguson, George A. (1981). *Statistical Analysis in Psychology and Education, 5th ed. Tokyo : Megraw – Hill.*
- Flemming, Michael C. and Joseph G. Nellis. (1994). *Principles of Applied Statistics. London : Routledge.*
- Glen, Hass. (1977). *Curriculum Planning : A New Approach. 2nd ed. Boston : Mass Allyn and Bacon Inc.*
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education. New York : McGraw - Hill Book Company.*
- Grace, Bareikis E. (1989, November). "An Evaluation of an International Undergraduate Education Program: The ITM/MUCIA Cooperative Program in Malaysia, 1985-1988, *Dissertation Abstracts – International. 50 :1287.*
- Jean, Fidone Diana . (1993, December). " An Evaluation of A Secondary Science Program Using the Context Component of the CIPP Decision-Making Model," *Dissertation Abstracts-International , 5(4):2038.*

- Krejcie, R.V.,and Morgan, D.w. .(1970,February). "Determining Sample Size for Research_Activities," in *Journal for Educational and Psychological Measurement*. 30 : 608
- Lewy, Arich. (1977). *Handbook of Curriculum Evaluation*, Paris : UNESCO.
- Nagel, Joseph Robert . (1984,October). " An Evaluation for the Doctoral Program in Education Administration at the University of Akron, as Perceived by Its Graduates, "1969 – 1984, *Dissertation Abstracts International*. 4(7): 1140.
- Pratt, David. (1980). *Curriculum Design and Development*. New York : Harcourt Brace Jovanovich Inc.
- Provus, Malcolm. (1979). "Evaluation of Ongoing Program in Public School System." In *Educational Evaluation: New Roles New Means*. P. 242–283 Chicago: National Society for the Study of Education
- Saylor, Galen, J. Galen, William M. Alexander and Arthur J.Lewis.(1981). *Curriculum Planning for Better Teaching and Learning*. 4th ed., New York : Holt, Rinethart and Winston
- Stake, Robert E. (1967, April). *The Countenance of Educational Evaluation*. Teachers College Record. 6 (8) : 523 - 540
- Stufflebeam, Daniel. (1969). *Evaluation as Enlightenment for Decision Making*, Ohio: Ohio State University, Evaluation Center.
- Taba, Hilda.(1962). *Curriculum Development : Theory and Practice*, New York : Prace & World.
- Tyler, Ralph W.(1950). *Basic Principles of Curriculum and Instruction*, Chicago : University of Chicago.
- Worthen. Blain,and James R. Sanders. (1973). *Educational Evaluation : Theory and Practice*. p. 128- 150.Ohio : Jones,

Yen, Jen. (1995, November). "A Comparison of Structured and Non – Structured Methods for the Evaluation of Graphic Design Projects, 1995." *Dissertation Abstract – International*. 5(6) :1752.

Zafar, Abdulwahab Ahmad. (1982, November). "An Evaluation of the Mathematics Curriculum Given at the College of Education, Mecca, from the Perspective of the Teachers Who Graduated from the College in the Year 1976 – 1980." *Dissertation Abstracts International*. 4(3) :1415 - A-1416 – A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

ทม 1012/1576

/4 กุมภาพันธ์ 2546

ง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

น ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอี่ยมพร เขียรหิรัญ

ที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเบญจวรรณ สุธรรมรักษ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา
วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญาโท เรื่อง “ประเมินหลักสูตร
: ภาคนิยัตตวิชาชีพนันสูง สาขาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2540 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล”
มี อาจารย์สมสุข ธีระพิจิตร และ รองศาสตราจารย์วินัย วีระวัฒนานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำ
ปริญญาโท ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามประเมินหลักสูตร
: ภาคนิยัตตวิชาชีพนันสูง สาขาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2540 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้
สาวเบญจวรรณ สุธรรมรักษ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

งานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

เหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2864159 มือถือ 09-5290262

ทม 1012/ 4154

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๘ พฤศจิกายน 2545

ข ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

น ผู้อำนวยการสำนักงานผู้ตรวจราชการ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเบญจวรรณ สุธรรมรักษ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา
วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบริหารงานกหกรรม พ.ศ. 2540” โดยมี อาจารย์สมสุข ธีรพิจิตร
รองศาสตราจารย์วินัย วีระพัฒนานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในกรณี
ที่วิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์มนตรี รัตนวิจิตร เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการประเมิน
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบริหารงานกหกรรม พ.ศ. 2540

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
สาวเบญจวรรณ สุธรรมรักษ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณ
อย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โงงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เ. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

สาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 8159

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๘ พฤศจิกายน 2545

วง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เน อธิการบดีสถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาเขต

ที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเบญจวรรณ สุธรรมรักษ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบริหารงานคหกรรม พ.ศ. 2540” โดยมี อาจารย์สมสุข ธีรพิจิตร ะ รองศาสตราจารย์วินัย วีระวัฒน์นันท เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญาานิพนธ์ ในการนี้ เภตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรสา โกศลนันทกุล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบริหารงานคหกรรม พ.ศ. 2540

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวเบญจวรรณ สุธรรมรักษ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณ อย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ ะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เ. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

เสาร. 02-258-4119

ทม 1012/ 1739

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

// กุมภาพันธ์ 2546

ง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

น ผู้อำนวยการวิทยาเขตโชติเวช สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเบญจวรรณ สุธรรมรักษ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง "ประเมินหลักสูตร : ภาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2540 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" มี อาจารย์สมสุข ธีระพิจิตร และ รองศาสตราจารย์วินัย วีระพัฒนานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำ ปริญญาานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ วิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา หัวหน้าแผนกวิชา อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 จำนวน 1 ห้องเรียน และ ผู้ประกอบการ ตอบแบบสอบถามประเมินหลักสูตร : ภาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2540 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวเบญจวรรณ สุธรรมรักษ์ ำบข้อมูลเพื่อทำปริญญาานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2864159 มือถือ 09-5290262

ทม 1012/1734

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

14 กุมภาพันธ์ 2546

1 ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

2 ผู้อำนวยการวิทยาเขตพระนครใต้ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเบญจวรรณ สุธรรมรักษ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญาโท เรื่อง “ประเมินหลักสูตร กาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2540 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” มี อาจารย์สมสุข ธีระพิจิตร และ รองศาสตราจารย์วินัย วีระวัฒนานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำ ปริญญาโท ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ วิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา หัวหน้าแผนกวิชา อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 จำนวน 1 ห้องเรียน และ ผู้ประกอบการ ตอบแบบสอบถามประเมินหลักสูตร กาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2540 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวเบญจวรรณ สุธรรมรักษ์ เก็บข้อมูลเพื่อทำปริญญาโท และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วินัย ะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

งานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2864159 มือถือ 09-5290262

ทม 1012/1740

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๙ กุมภาพันธ์ 2546

ง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

น ผู้อำนวยการวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

เ ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเบญจวรรณ สุธรรมรักษ์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญาโท เรื่อง “ประเมินหลักสูตร : ภาคนิยบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2540 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” มี อาจารย์สมสุข ธีระพิจิตร และ รองศาสตราจารย์วินัย วีระวัฒนานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำ ปริญญาโท ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ วิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา หัวหน้าแผนกวิชา อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 จำนวน 1 ห้องเรียน และ ผู้ประกอบการ ตอบแบบสอบถามประเมินหลักสูตร ภาคนิยบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พ.ศ. 2540 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวเบญจวรรณ สุธรรมรักษ์ ำบข้อมูลเพื่อทำปริญญาโท และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

งานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

เหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2864159 มือถือ 09-5290262

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา

แบบสอบถามฉบับที่ 1
การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พุทธศักราช 2540
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
(สำหรับผู้บริหาร อาจารย์ ผู้สำเร็จการศึกษา)

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มุ่งประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พุทธศักราช 2540 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ให้ท่านประเมินทั้ง 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2

ส่วนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรมี 9 ด้าน คือ

1. ความมุ่งหมายของหลักสูตร
2. โครงสร้างของหลักสูตร
3. เนื้อหาของหลักสูตร
4. คุณลักษณะของอาจารย์
5. อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน
6. กระบวนการเรียนการสอน
7. การวัดและประเมินผล
8. การบริหารหลักสูตร
9. ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

ส่วนที่ 2 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตร

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่สอดคล้องกับลักษณะที่เป็นจริงของท่าน

1. สถานภาพ

- () ผู้บริหาร
- () อาจารย์
- () ผู้สำเร็จการศึกษา

2. สถาบันการศึกษาของท่านคือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

- () วิทยาเขตพระนครใต้
- () วิทยาเขตโชติเวช
- () วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

ตอนที่ 2

ส่วนที่ 1 โปรดประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พุทธศักราช 2540 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

- คะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุดหรือเหมาะสมมากที่สุด
- คะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วยมากหรือเหมาะสมมาก
- คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลางหรือเหมาะสมปานกลาง
- คะแนน 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อยหรือเหมาะสมน้อย
- คะแนน 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุดหรือเหมาะสมน้อยที่สุด

1. ความมุ่งหมายของหลักสูตร

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<u>ท่านเห็นว่าหลักสูตรสาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์</u> <u>ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในเรื่องต่างๆต่อไป</u> <u>ในระดับใด</u>					
1. การดำเนินกิจการด้านธุรกิจคหกรรมศาสตร์.....
2. การปฏิบัติงานในหน้าที่					
2.1 นักคหกรรมศาสตร์.....
2.2 พัฒนาการ.....
2.3 ครูในสถานศึกษา.....
2.4 ผู้ประกอบการด้านธุรกิจคหกรรมศาสตร์.....
2.5 ผู้ปฏิบัติงานการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ในโรงงานอุตสาหกรรม.....
2.6 แม่บ้านคหกรรมศาสตร์.....
3. การปฏิบัติงานการบริหารงานคหกรรมศาสตร์.....
3.1 การวางแผนงาน.....
3.2 การดำเนินงาน.....
3.3 การควบคุมงาน.....
3.4 การประเมินผลงาน.....

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4. การปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย
4.1 อย่างประหยัด.....
4.2 รวดเร็ว.....
4.3 มีคุณภาพ.....
4.4 ตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ..
5. ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล.....
6. ความรับผิดชอบต่อหน้าที่.....
7. ความรับผิดชอบต่อสังคม.....
8. ความมีระเบียบวินัย.....
9. ความคิดสร้างสรรค์.....
10. ปรับปรุงตัวเองอยู่เสมอ.....
11. ความขยันหมั่นเพียร.....
12. ความซื่อสัตย์ สุจริต.....
13. คุณธรรมและจริยธรรม.....
14. การวิเคราะห์ข่าวสารและคำโฆษณา.....
15. การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม.....
16. การรักษาสืบทอดศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย...
17. การเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน...
<u>ท่านคิดว่าความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความ</u>
<u>เหมาะสมในระดับใด</u>
18. ภาษาที่ใช้ชัดเจนและเข้าใจง่าย.....
19. ความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน.....
20. ความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม.....
21. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะความชำนาญในการประกอบอาชีพ

โครงสร้างหลักสูตรสาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ จำนวนหน่วยกิต
ตลอดหลักสูตร 86 หน่วยกิต จัดโครงสร้างการศึกษาดังนี้

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป 23 หน่วยกิต ประกอบด้วย
 - 1.1 วิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 6 หน่วยกิต
 - 1.2 วิชาภาษาศาสตร์ 6 หน่วยกิต
 - 1.3 วิชาวิทยาศาสตร์ 6 หน่วยกิต
 - 1.4 วิชาคณิตศาสตร์ 3 หน่วยกิต
 - 1.5 วิชาพลศึกษา หรือนันทนาการ หรือกิจกรรม 2 หน่วยกิต
2. วิชาชีพ 57 หน่วยกิต ประกอบด้วย
 - 1.3 วิชาชีพเฉพาะสาขา 42 หน่วยกิต
 - 1.4 วิชาชีพเลือก 15 หน่วยกิต
3. วิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต

2. โครงสร้างของหลักสูตร

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<u>ท่านเห็นว่าโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับใด</u>					
1.การกำหนดจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร 86 หน่วยกิต.
2.การกำหนดจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาศึกษาทั่วไป					
23 หน่วยกิต ประกอบด้วย					
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 6 หน่วยกิต.....
ภาษาศาสตร์ 6 หน่วยกิต.....
วิทยาศาสตร์ 6 หน่วยกิต.....
คณิตศาสตร์ 3 หน่วยกิต.....
พลศึกษา/นันทนาการ/กิจกรรม 2 หน่วยกิต
3. การกำหนดจำนวนหน่วยกิต วิชาชีพ 57 หน่วยกิต					
ประกอบด้วย วิชาชีพเฉพาะสาขา 42 หน่วยกิต					
วิชาชีพเลือก 15 หน่วยกิต.....
4. การกำหนดจำนวนหน่วยวิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต....

3.เนื้อหาของหลักสูตร

ข้อความถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<u>ท่านเห็นว่าเนื้อหารายวิชาในหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับใด</u>					
1. ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชากับความมุ่งหมายของหลักสูตร.....
2. เนื้อหารายวิชาแต่ละวิชาเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต..
3. เนื้อหารายวิชามีความทันสมัย.....
4. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการของสังคม...
5. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน..
6. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน.....
7. เนื้อหารายวิชามีความเชื่อมโยงกับภูมิปัญญาท้องถิ่น

4. คุณลักษณะของอาจารย์

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถเหมาะสมในระดับใด					
1. มีผลงานทางวิชาการหรือตำรา.....
2. ความสามารถในการเลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา รายวิชา.....
3. การเตรียมการสอนให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของ รายวิชา.....
4. ความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน.....
5. ความรู้ความสามารถในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา...
6. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์.....
7. เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ สาขาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์..
8. การปฏิบัติตัวเป็นตัวอย่างในการปฏิบัติงาน.....
9. ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้.....

5. อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1.ความเหมาะสมของอุปกรณ์การเรียนการสอน					
1.1 มีจำนวนเพียงพอ.....
1.2 มีคุณภาพอยู่ในสภาพที่ใช้การได้.....
1.3 มีความทันสมัย.....
1.4 ได้รับความสะดวกในการขอรับบริการ.....
2.ความเหมาะสมของตำราเรียน					
2.1 มีจำนวนเพียงพอสำหรับผู้เรียนศึกษาค้นคว้า...
2.2 ห้องสมุดมีหนังสือและวารสารที่ทันสมัย.....
2.3 ความสะดวกในการยืมหนังสือจากห้องสมุด....
2.4 มีข้อมูลในระบบอิเล็กทรอนิกส์บริการ.....
3. ความเหมาะสมของสถานที่เรียน.....
3.1 ขนาดของห้องเรียน.....
3.2 ความสะดวกในการใช้ห้องเรียน.....
3.3 การจัดห้องเรียนเหมาะสมกับการจัดการเรียน การสอนภาคทฤษฎี.....
3.4 การจัดห้องเรียนเหมาะสมกับการจัดการเรียน การสอนภาคปฏิบัติ.....

6. กระบวนการเรียนการสอน

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<u>ท่านเห็นว่ากระบวนการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับใด</u>					
1. การจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร.....
2. ดำเนินการสอนได้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร..
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา.....
4. การเตรียมการสอนของอาจารย์.....
5. การใช้สื่อการสอนของอาจารย์.....
6. การจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกชั้นเรียน...
7. การพานักศึกษาไปศึกษาดูงานนอกสถานที่.....
8. นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้.....
9. การเชิญวิทยากรภายนอกมาบรรยายมีความเหมาะสม..
10.การส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในด้านต่อไปนี้
10.1 การดำเนินการด้านธุรกิจคหกรรมศาสตร์.....
10.2 การปฏิบัติงานในหน้าที่
10.2.1 นักคหกรรมศาสตร์.....
10.2.2 พัฒนาการ.....
10.2.3 ครูในสถานศึกษา.....
10.2.4 ผู้ประกอบอาชีพด้านคหกรรมศาสตร์.....
10.2.5 ผู้ปฏิบัติงานการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ในโรงงานอุตสาหกรรม.....
10.2.6 แม่บ้านคหกรรมศาสตร์.....

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
10.3 การปฏิบัติงานด้านการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ เกี่ยวกับ					
10.3.1 การวางแผนงาน.....
10.3.2 การดำเนินงาน.....
10.3.3 การควบคุมงาน.....
10.3.4 การประเมินผลงาน.....
10.4 การปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย					
10.4.1 ประหยัด.....
10.4.2 รวดเร็ว.....
10.4.3 มีคุณภาพ.....
10.5 ความสามารถในการแก้ปัญหา.....
10.6 ความรับผิดชอบต่อหน้าที่.....
10.7 ความรับผิดชอบต่อสังคม.....
10.8 มีระเบียบวินัย.....
10.9 มีความคิดสร้างสรรค์.....
10.10 ปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ.....
10.11 ความขยันหมั่นเพียร.....
10.12 มีความซื่อสัตย์ สุจริต.....
10.13 มีคุณธรรม จริยธรรม.....
10.14 มีการจัดการทรัพยากร.....
10.15 การวิเคราะห์ข่าวสารและคำโฆษณา.....
10.16 การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม.....
10.17 การรักษาสืบทอดศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย.....
10.18 การเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน.....

7. การวัดและประเมินผล

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<u>ท่านเห็นว่าการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนสาขา</u> <u>วิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์มีความเหมาะสม</u> <u>ในระดับใด</u>					
1. ใช้มาตรฐานสากลเป็นเกณฑ์ของดัชนีชี้วัด.....
2. สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร.....
3. สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของเนื้อหารายวิชา.....
4. การวางเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนมีความ เหมาะสม.....
5. การวัดและประเมินผลมุ่งส่งเสริมความรู้ความสามารถ ทางด้านทฤษฎี.....
6. การวัดและประเมินผลมุ่งส่งเสริมความรู้ความสามารถ ทางด้านปฏิบัติ.....
7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินผลตนเอง.....
8. ผู้เรียนมีโอกาสประเมินผลการสอนของอาจารย์...
9. อาจารย์นำผลการวัดและประเมินผลมาปรับปรุงการเรียน การสอน.....

8. การบริหารหลักสูตร

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<u>ท่านเห็นว่าการบริหารหลักสูตรในด้านต่อไปนี้ มีความเหมาะสมในระดับใด</u>					
1. การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน.....
2. การคัดเลือกนักศึกษา.....
3. ระบบการลงทะเบียนเรียนของนักศึกษา.....
4. การจัดตารางเรียน ตารางสอน.....
5. การจัดอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชา.....
6. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีประสิทธิภาพ.....
7. อาจารย์ที่ปรึกษามีส่วนช่วยในการเรียน.....
8. การจัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษา.....
9. การให้บริการด้านวิชาการ.....
10. สภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนตามหลักสูตร..

9. ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษามีความเหมาะสมในระดับใด					
ด้านพุทธิพิสัย					
1.การดำเนินการด้านธุรกิจคหกรรมศาสตร์.....
2.ความรู้ด้านการบริหารงานคหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับ					
2.1 การวางแผนงาน.....
2.2 การดำเนินงาน.....
2.3 การควบคุมงาน.....
2.4 การประเมินผลงาน.....
3.ความคิดสร้างสรรค์.....
4. ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล....
5. ความสามารถในการรักษาสืบทอดศิลปวัฒนธรรมและ ประเพณีไทย.....
ด้านจิตพิสัย					
6.การมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่.....
7. ความรับผิดชอบต่อสังคม.....
8. ความมีระเบียบวินัย.....
9. การรู้จักปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ.....
10. ความขยันหมั่นเพียร.....
11. ความซื่อสัตย์ สุจริต.....
12. การมีคุณธรรม จริยธรรม.....
13. การมีจิตสำนึกบริการ.....

ข้อความถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านทักษะพิสัย					
13.การปฏิบัติงานในหน้าที่					
13.1 นักคหกรรมศาสตร์.....
13.2 พัฒนาการ.....
13.3 ครูในสถานศึกษา.....
13.4 ผู้ประกอบอาชีพด้านธุรกิจคหกรรมศาสตร์.....
13.5 ผู้ปฏิบัติงานบริหารงานคหกรรมศาสตร์ในโรงงาน อุตสาหกรรม.....
13.6 แม่บ้านคหกรรมศาสตร์.....
14. การปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย					
14.1 ประหยัด.....
14.2 รวดเร็ว.....
14.3 มีคุณภาพ.....
14.4 ตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ..
15. ความสามารถในการจัดการทรัพยากร.....
16.ความสามารถในการวิเคราะห์ข่าวสารและคำโฆษณา....
17. ความสามารถในการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม..
18.ความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน..

ส่วนที่ 2 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา

แบบสอบถามฉบับที่ 2
การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พุทธศักราช 2540
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
(สำหรับนักศึกษา)

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มุ่งประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พุทธศักราช 2540 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ให้ท่านประเมินทั้ง 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2

ส่วนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรมี 7 ด้าน

- 1.เนื้อหาของหลักสูตร
- 2.คุณลักษณะของอาจารย์
- 3.อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน
- 4.กระบวนการเรียนการสอน
- 5.การวัดและประเมินผล
- 6.การบริหารหลักสูตร
- 7.ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

ส่วนที่ 2 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตร

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่สอดคล้องกับลักษณะที่เป็นจริงของท่าน

สถาบันการศึกษาของท่านคือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

- () วิทยาเขตพระนครใต้
- () วิทยาเขตโชติเวช
- () วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

ตอนที่ 2

ส่วนที่ 1 โปรดประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พุทธศักราช 2540 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

คะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุดหรือเหมาะสมมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วยมากหรือเหมาะสมมาก

คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลางหรือเหมาะสมปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อยหรือเหมาะสมน้อย

คะแนน 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุดหรือเหมาะสมน้อยที่สุด

1. เนื้อหาของหลักสูตร

ข้อความถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<u>ท่านเห็นว่าเนื้อหารายวิชาในหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับใด</u>					
1. ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชากับความมุ่งหมายของหลักสูตร.....
2. เนื้อหารายวิชาแต่ละวิชาเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต..
3. เนื้อหารายวิชามีความทันสมัย.....
4. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการของสังคม...
5. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน....
6. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน.....
7. เนื้อหารายวิชามีความเชื่อมโยงกับภูมิปัญญาท้องถิ่น..

2.คุณลักษณะของอาจารย์

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<u>อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถเหมาะสมในระดับใด</u>					
1.มีผลงานทางวิชาการหรือตำรา.....
2.ความสามารถในการเลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา รายวิชา.....
3.การเตรียมการสอนให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของ รายวิชา.....
4.ความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน.....
5.ความรู้ความสามารถในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา.....
6.ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์.....
7.เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ สาขาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์..
8.การปฏิบัติตัวเป็นตัวอย่างในการปฏิบัติงาน.....
9.ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้.....

3. อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ความเหมาะสมของอุปกรณ์การเรียนการสอน					
2.1 มีจำนวนเพียงพอ.....
2.2 มีคุณภาพอยู่ในสภาพที่ใช้การได้.....
2.3 มีความทันสมัย.....
2.4 ได้รับความสะดวกในการขอรับบริการ.....
2. ความเหมาะสมของตำราเรียน					
2.1 มีจำนวนเพียงพอสำหรับผู้เรียนศึกษาค้นคว้า...
2.2 ห้องสมุดมีหนังสือและวารสารที่ทันสมัย.....
2.3 ความสะดวกในการยืมหนังสือจากห้องสมุด.....
2.4 มีข้อมูลในระบบอิเล็กทรอนิกส์บริการ.....
3. ความเหมาะสมของสถานที่เรียน.....
3.1 ขนาดของห้องเรียน.....
3.2 ความสะดวกในการใช้ห้องเรียน.....
3.3 การจัดห้องเรียนเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎี.....
3.4 การจัดห้องเรียนเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ.....

4. กระบวนการเรียนการสอน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<u>ท่านเห็นว่ากระบวนการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับใด</u>					
1.การจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร.....
2.ดำเนินการสอนได้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร..
3.การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา.
4.การเตรียมการสอนของอาจารย์.....
5. การใช้สื่อการสอนของอาจารย์.....
6. การจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกชั้นเรียน...
7. การพานักศึกษาไปศึกษาดูงานนอกสถานที่.....
8. นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้.....
9. การเชิญวิทยากรภายนอกมาบรรยายมีความเหมาะสม..
10.การส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในด้านต่อไปนี้					
10.1 การดำเนินการด้านธุรกิจคหกรรมศาสตร์.....
10.2 การปฏิบัติงานในหน้าที่					
10.2.1 นักคหกรรมศาสตร์.....
10.2.2 พัฒนาการ.....
10.2.3 ครูในสถานศึกษา.....
10.2.4 ผู้ประกอบอาชีพด้านคหกรรมศาสตร์.....
10.2.5 ผู้ปฏิบัติงานการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ในโรงงานอุตสาหกรรม.....
10.2.6 แม่บ้านคหกรรมศาสตร์.....

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
10.3 การปฏิบัติงานด้านการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ เกี่ยวกับ
10.3.1 การวางแผนงาน.....
10.3.2 การดำเนินงาน.....
10.3.3 การควบคุมงาน.....
10.3.4 การประเมินผลงาน.....
10.4 การปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย
10.4.1 ประหยัด.....
10.4.2 รวดเร็ว.....
10.4.3 มีคุณภาพ.....
10.5 ความสามารถในการแก้ปัญหา.....
10.6 ความรับผิดชอบต่อหน้าที่.....
10.7 ความรับผิดชอบต่อสังคม.....
10.8 มีระเบียบวินัย.....
10.9 มีความคิดสร้างสรรค์.....
10.10ปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ.....
10.11ความขยันหมั่นเพียร.....
10.12 มีความซื่อสัตย์ สุจริต.....
10.13 มีคุณธรรม จริยธรรม.....
10.14 มีการจัดการทรัพยากร.....
10.15 การวิเคราะห์ข่าวสารและคำโฆษณา.....
10.16 การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม.....
10.17 การรักษาสืบทอดศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย....
10.18 การเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน....

5. การวัดและประเมินผล

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<u>ท่านเห็นว่าการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนสาขา</u> <u>วิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์มีความเหมาะสมใน</u> <u>ระดับใด</u>					
1. ใช้มาตรฐานสากลเป็นเกณฑ์ของดัชนีวัด.....
2. สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร.....
3. สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของเนื้อหารายวิชา.....
4. การวางเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนมีความ เหมาะสม.....
5. การวัดและประเมินผลมุ่งส่งเสริมความรู้ความสามารถ ทางด้านทฤษฎี.....
6. การวัดและประเมินผลมุ่งส่งเสริมความรู้ความสามารถ ทางด้านปฏิบัติ.....
7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินผลตนเอง.....
8. ผู้เรียนมีโอกาสประเมินผลการสอนของอาจารย์...
9. อาจารย์นำผลการวัดและประเมินผลมาปรับปรุง การเรียนการสอน.....

6.การบริหารหลักสูตร

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<u>ท่านเห็นว่าการบริหารหลักสูตรในด้านต่อไปนี้ มีความเหมาะสมในระดับใด</u>					
1. การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน.....
2. การคัดเลือกนักศึกษา.....
3. ระบบการลงทะเบียนเรียนของนักศึกษา.....
4.การจัดตารางเรียน ตารางสอน.....
5. การจัดอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชา.....
6. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีประสิทธิภาพ.....
7. อาจารย์ที่ปรึกษามีส่วนช่วยในการเรียน.....
8. การจัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษา.....
9. การให้บริการด้านวิชาการ.....
10.สภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนตามหลักสูตร.....

7. ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษามีความเหมาะสมในระดับใด					
ด้านพุทธิพิสัย					
1.การดำเนินการด้านธุรกิจคหกรรมศาสตร์.....
2.ความรู้ด้านการบริหารงานคหกรรมศาสตร์เกี่ยวกับ					
2.1 การวางแผนงาน.....
2.2 การดำเนินงาน.....
2.3 การควบคุมงาน.....
2.4 การประเมินผลงาน.....
3.ความคิดสร้างสรรค์.....
4. ความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล....
5. ความสามารถในการรักษาสืบทอดศิลปวัฒนธรรมและ ประเพณีไทย.....
ด้านจิตพิสัย					
6.การมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่.....
7. ความรับผิดชอบต่อสังคม.....
8. ความมีระเบียบวินัย.....
9. การรู้จักปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ.....
10. ความขยันหมั่นเพียร.....
11. ความซื่อสัตย์ สุจริต.....
12. การมีคุณธรรม จริยธรรม.....
13. การมีจิตสำนึกบริการ.....

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านทักษะพิสัย					
13.การปฏิบัติงานในหน้าที่.....
13.1 นักคหกรรมศาสตร์.....
13.2 พัฒนาการ.....
13.3 ครูในสถานศึกษา.....
13.4 ผู้ประกอบอาชีพด้านธุรกิจคหกรรมศาสตร์....
13.5 ผู้ปฏิบัติงานบริหารงานคหกรรมศาสตร์ในโรงงาน อุตสาหกรรม.....
13.6 แม่บ้านคหกรรมศาสตร์.....
14. การปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย					
14.1 ประหยัด.....
14.2 รวดเร็ว.....
14.3 มีคุณภาพ.....
14.4 ตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ..
15. ความสามารถในการจัดการทรัพยากร.....
16.ความสามารถในการวิเคราะห์ข่าวสารและคำโฆษณา....
17. ความสามารถในการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม..
18.ความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน..

ส่วนที่ 2 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตร.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามสำหรับผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา

แบบสอบถามฉบับที่ 3
การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พุทธศักราช 2540
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
(สำหรับผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา)

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มุ่งที่จะประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ พุทธศักราช 2540 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2

ส่วนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรในด้านประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่สอดคล้องกับลักษณะ

ที่เป็นจริงของท่าน

สถานภาพของท่านคือ

- () หัวหน้างาน
- () หัวหน้าแผนก
- () หัวหน้าสถานศึกษา
- () ผู้จัดการฝ่ายบุคคล
- () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ข้อความถาม	ประสิทธิภาพ ตามความเป็นจริง					ความต้องการของ ผู้บังคับบัญชา				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	
14. การปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ตามเป้าหมาย										
14.1 ประหยัด	
14.2 รวดเร็ว	
14.3 คุณภาพ.....	
14.4 ตอบสนองความพึงพอใจของ ลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ.....	
15. ความสามารถในการจัดการ ทรัพยากร.....	
16. ความสามารถในการวิเคราะห์ ข่าวสารและคำโฆษณา.....	
17. ความสามารถในการอนุรักษ์ ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม.....	
18. ความสามารถในการเลือกใช้ เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน...	

ส่วนที่ 2 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

- 1.ผู้ศาสตราจารย์ ฉัตรชัย เข็รหิรัญ
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
- 2.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื้อมพร เข็รหิรัญ
สถาบันราชภัฏธนบุรี
- 3.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรสา โกศลานันท์กุล
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัยสงครณ์
- 4.อาจารย์ มนตรี รัตนวิจิตร
สำนักผู้ตรวจราชการ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
- 5.อาจารย์ โสริยา ชิโนดม
คณะคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวเบญจวรรณ สุธรรมรักษ์
วันเดือนปีเกิด	25 พฤษภาคม 2500
สถานที่เกิด	จังหวัดฉะเชิงเทรา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	913/20 ถ.ศรีโสธร ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา 24000
สถานที่ทำงาน	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2518	มัธยมศึกษา จากโรงเรียนดัดดรุณี
พ.ศ. 2519	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ทั่วไป วิทยาลัยอาชีวศึกษา จ.ฉะเชิงเทรา
พ.ศ. 2524	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คหกรรมศาสตร์ทั่วไป สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ
พ.ศ. 2537	ปริญญาตรีครุศาสตร์บัณฑิต (คหกรรมศาสตร์) วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา
พ.ศ. 2546	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ